

NI
II
lica
ot.

46

THE
ZISKIND COLLECTION OF
GREEK MANUSCRIPTS
in the
YALE UNIVERSITY LIBRARY

Gift of the
JACOB ZISKIND TRUST
FOR CHARITABLE PURPOSES
1957

TRANSFERRED TO
YALE MEDICAL LIBRARY
HISTORICAL LIBRARY

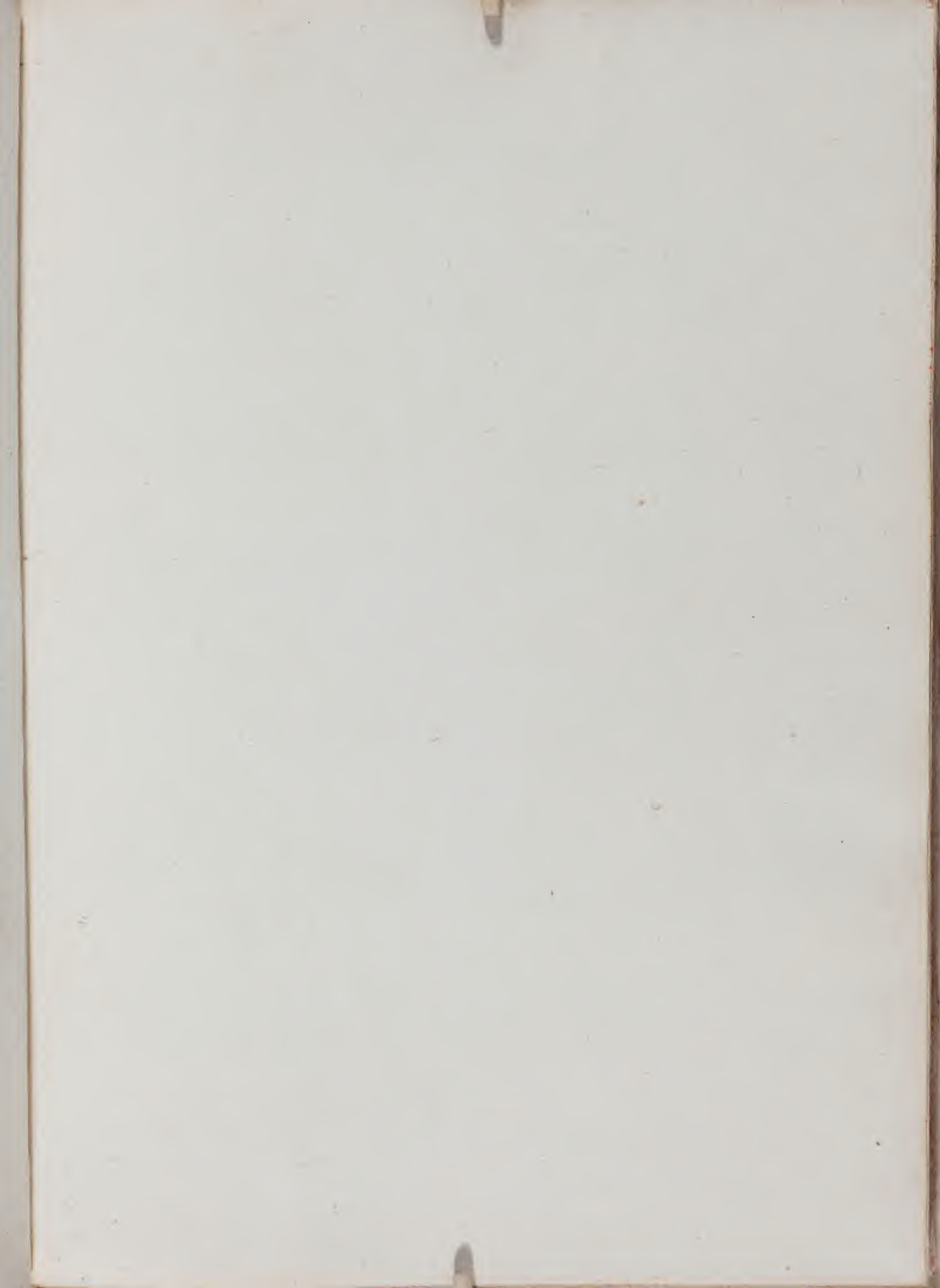

For J. P.
Moulton H. H.
6763

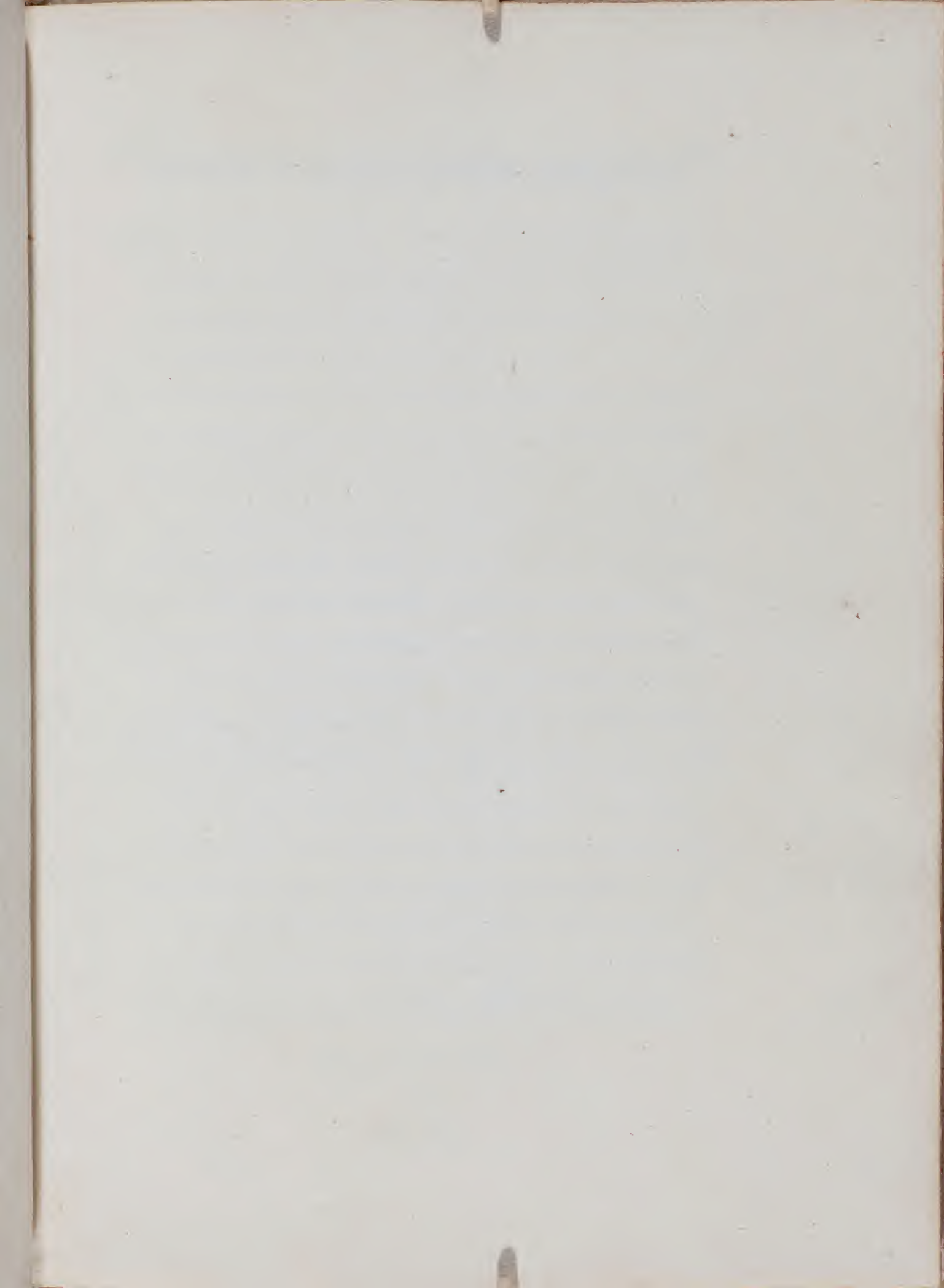

Manuscript
34
vau/e

L'insert en Medecine de plusieurs d'inserts + rattachés par d'inserts. /

ὁ δὲ ἡμῶν σου φρεσὶ ἐξηγήσεις εἰς τὸ πνευμάτω καὶ
 ἄλλων πολλῶν παλαιῶν σου φῶντε καὶ διδάσκον
 τῶν σωτῆρας σου παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ σωτῆρος
 σου τοῦ ἀγαθέως : ~

Πριούρων προσθεμόνοσ γράψαι, δέον ἐξ ὁδε
 μοι τῷ προσθεμόνῳ πρὶ τίνος γράψαι. ἢ δι
 δάξαι. προσήκα πρὸ παντὸς ἑτέρου τοῦτον
 ὅρου ἀποδοῦναι καὶ εἰπεῖν ὅτι ποτὲ ἐστὶ πρὶ
 οὐ πρὸ τίθεται. καὶ τὰς θέντων τούτου διάνω
 σιν ἀπόχως διαλατῇ. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἡμεῖς τὸ
 παρὸν σύγγραμμά γράψαι ἐβούληθημεν πρὸ
 ἡσαυγμένους εἰς τὸ τῆς ἰατρικῆς μαθήματα. οἱ
 δὲ ἡσαυγμένοι δέον πᾶσι λόγων σὺν τόμων δη
 λωτικῶν τῆς φύσεως τοῦ ὑποκειμένου πράγματι.
 Ὅθεν ὁρισμοὶ ἐστὶ λόγος σὺν τόμῳ δηλωτικὸς
 τῆς φύσεως τοῦ ὑποκειμένου πράγματος, δέ
 ον ἐστὶ τὸν πριούρων λόγων πρὸ παντὸς ἑτέρου
 διαλαβεῖν. ὅτι δὲ πᾶν πρᾶγμα ἐστὶ καὶ ὄνο
 μάζε πᾶσι φανερὸν. διὰ τοῦτο αἰμὴν ὃν τοῦ
 ὅρου ἐχθροῖς μὲν τὸν δηλοῦν τὰ τῶν φύσιν.

καὶ οὐσίαι κ' ὑπαρξίν τοῦ οὐρου· ὡς δ' ἐν ὄνο
 μαζόμενον· ἔχει καὶ ὄνομα· τοίνυν, δὲ ἄ
 περ τὸ τοῦ οὐρου ὄνομα πρότερον ἢ τὸν ὀρι
 σμὸν αὐτοῦ· ἔ' πηται, καὶ τὴν τοῦ του διάγνω
 σιν ὡς ἡδυνάμει διαλαθεῖν· καὶ τὸ μὲν ὄνο
 μα τοῦ οὐρου, ἄλλοι ἄλλως ὠνόμασαν· καὶ
 γὰρ οἱ μὲν, εἰπον αὐτὸ καλεῖσθαι ὀρώδες πρί
 πτωμα· οἱ δ' ἄ, ἔδωκάν τε πορίπτωμα· καὶ ἔ
 τεροι ἰχώροι αἰμάτος· ἀλλὰ πορί ὄνομα τ
 οῦ δ' ἄξιομα καλεῖν· ἀλλ' αὖ ἐκαστον καλεῖ
 αὐτὸ, καθ' ὅσον λέγει· ὀρισμὸς δ' ἐστὶ αὐτοῦ ἔ
 ρη, τὸ δὲ ἴσθαι αὐτοῦ αἰμάτος· καὶ οὗτος ὁ ὀ
 ρισμὸς ἐστὶ· τοῦ ἀπλῶς καὶ καθόλου οὐρου· ἔ
 πη δὲ τοῦ οὐρου τὸ μὲν ἐστὶ κατὰ φύσιν· ὅθεν
 παραφύσιν, κατὰ φύσιν μὲν, ὡς τὸ τοῦ ὑγι
 αινόντων· παραφύσιν δὲ, ὡς τὸ τοῦ νοσούντων·
 κρίνεται δὲ τὸ κατὰ φύσιν, διὰ τοῦ παραφύ
 σιν· τὸ γὰρ κατὰ φύσιν οὐρῶν, δηλοῖ πόσον
 ἐξέστι τοῦ παρὰ φύσιν· ὡς τοῦ κτ' φύσιν· ἀρί
 στον γὰρ οὐρον ἐστὶ, ὅ κατὰ φύσιν· λέγω δὲ τὸ
 τὸν ὑγιανόντων· πορίον, προῖων ὁ λόγος δη
 λώση· μὴ δὲ, δηλωθῆναι δέον ὅτι πόσα

ὀρισμὸς καὶ
 αἰρεσι οὐρῶν

ἔ' σιάνω
 οἱ οὐρου

καὶ τὴν αὐτὴν φελέει τοῦ οὐρου ἡ δὲ ἀγνοσί· καὶ πα
ραστήσεται τὸ χρήσιμον τῆς αὐτοῦ φελέας·
χρησὶ μάθοῦν ἡ τοῦ οὐρου δὲ ἀγνοσί, πρὸς
τὸ γινώσκειν πρὶ ὧν ἐσομένων παραιφύ
σιν· ἡ καταφύσιν δὲ ἀθέσων τὰ καὶ μορίων·
διαγινώσκει μὲν τὰ παρόντα· προγινώσκειν
δὲ τὰ μέλλοντα· ἐν τῇ τοῦ οὐροῦ ἡ αἰνοῦσι καὶ ἐν τοῖς
νοσοῦσι· νοσήματά χροὶν ἄτα καὶ ὀξεία· καὶ
γὰρ ἀπὸ τῆς διαγνώσεως τῆς γινόμενης τοῦ οὐ
ρου· διαγινώσκει μὲν τὰ διαγνωστικὰ σημεῖα·
καὶ ὧν τὰ γινόμενα καὶ τὰ μέλλοντα ἐσεσθαι ἡ
νοσόμενα· καὶ οἱ αὐφανεῖς τόποι, φανεροὶ πάσ
χοντες καὶ θίσαντες, ὅπως ἔχουσιν διαθέσεις·
τοῦτέστιν πῶς διακρίνεται· καὶ κτ' ποῖαν κράσιν
κέκρικται· καὶ ὅσον ἐξέστην ἀπὸ τοῦ κτ' φύσιν
τὸ παραιφύσιν· ἔγωγε τοῦτον οὗν χρησὶ με
νοῦ τοῦ οὐρου καὶ τῆς καὶ τὴν ἡμῖν φελέας
καὶ δὲ ἀγνοσί· διὰ τοῦδε ὁ νοσῶντες ἀπὸ
δαῖσαι πρὸς κτ' νόσιν ὧν ὑπὸ τῆς φελέας
τοῦ οὐρου καὶ διδασκόμενων ἡμῖν· καὶ ὧς πε
ρὶ τῆς τοῦ οὐρου ὀνομασίας ἡ καμάν ὅπως
ὑπὸ ὧν παλαιῶν ὀνομάζετο· ἐπὶ δὲ καὶ πε

εἰορισμοῦ αὐτοῦ τοῦ λήγοντος ὃ τί ποτέ ἐστὶ
 οὐρον· περὶ δὲ καὶ ἑὸσα χρῆσιμέα τοῦ οὐ-
 ρου ἡδὲ ἀκεψὶς αὐτὰρ κως ἐδηλώσαμεν· ἅ-
 πσιν δὲ ὀνέστιν ὑπεῖν ὑμᾶς, τίς ποιητικὴ αἰ-
 τία τοῦ οὐρου· καὶ λήγοντό τι, ἡ ἐν τῷ ἅπα-
 τί ἐξ αἱμάτων· ἡ γὰρ ἡ αἷμα το ποιητικὴ δὲ
 ναμὶς ἀπὸ τῶν ἐν τῷ σόματι χονεῖσα γὰρ
 βρωμάτων τε καὶ πομάτων· καὶ ἀνάγκη τοῦ
 τοιοῦτου χυλοῦ τὸ λυτὸν τερεν καὶ καθα-
 ρόν· καὶ εἰσαγωγὴ τοῦ τοῦ ἐν τῇ στελεχέῳ αὐτοῦ
 ἡ ὡς κατεπαρμένη· εἰς ἡ αἱ μὲν φλέψ,
 στελέχω δὲ ὕδρον· τὰ δὲ κατεπαρμένα κλο-
 γάρῃ αὐτῆς ἐν τοῖς σημεῖς τοῦ ὡς αὐτοῦ, εἰς
 καὶ τὰ κλάδισ δὲ ὕδρου λεπτὰ λεβοῖ αὐδὲν τῶν
 καὶ πρῶτον μὲν ἐν τῇ στελεχέῳ δὲ φλεβί τοῦ ὡ-
 σ αὐτοῦ, ἡ αἱμα το ποιητικὴ δὲ ὡς αἱ μὲν, τὸ δὲ
 γὰρ αὐτῆς ἀπὸ τε λῆ· καὶ ποῖα τὸ αἷμα τῶν
 τῶ φλέγματι καὶ ταῖς δὲ σίχοις· τῶν τε ξαν-
 θῶν καὶ τῶν μελαίνων· ὃθεν δὲ αὐτοῦ τρυγῶν
 αἷμα το· ὁ μελαλοχρὸς γὰρ αὐτῶν χυμὸν·
 ἐκ δὲ τοῦ ὡς ὕδω αὐτοῦ· ἡ ξανθὴ χολῆ· ἐκ δὲ
 τοῦ ἀφροδῶδω καὶ πομφολιγῶδω, τὸ φλέγ-

τίς αἰτία
 ἡ τῆς τοῦ οὐ-
 ρου·

ἐν τῷ χυ-
 λοι
 ποιητικὴ δὲ
 δυνάμεις
 ἡ αὐτοῦ·

πρῶτον μὲν
 οἱ χυμοί·

μα· καὶ ὁ μὲν μέλαχολικός χυμὸς καὶ τὸ φλέγ-
μα ὡς βαρὺ τὸ ραδόντα ἐφυζάνωσιν ὁ τῷ
ὕδατος ἀνθόχολῳ ὡς λειψόμερῳ· τὴν ἀνω
τέρων χώραι μὲν ἀδύωκη· τὴν μέσην δὲ ἀκρὶ
βῶσ τάξιν· τὸ αἷμα κατὰ ληφὲ· τοῦτου οὖν
ἰσχυρότης· ὅσον μὲν ἐστὶ κοῦφον καὶ ἀνωφε-
ρὸν ὅπως καὶ ξανθοχολικὸν πρὶ τῷ μακρῷ
φύκειν εἶναι· τοῦτο λαμβάνει καὶ ἐστὶς ἡλίου
μενέη χολιδόχος διὰ τοῦ πόρου αὐτῆς καμῆ
σύνθετο καὶ μενέη οὐ βραχὺ τοῖς σίμοις τοῦ ἡπεί-
ρου· σὺν καὶ κόλι τῷ οὖν τοῦ τοδὶ αἰτίας δι-
ωγνέει· ἵνα ἐπὶ κηδυνιστομάχῳ καὶ χιλο-
ποιοῖ τὰ τε κρῶματα καὶ πόματα· ἔτερον
καὶ δάπτει· ἵνα καθέρῃ τῷ αἵματι· ὅπως
καθαρόν γινώσκον τρέφει ὅλα τὰ μέρη τοῦ
σώματος· εἰ γὰρ φραγῇ ὁ πόρος δι' οὗ καὶ χ-
ολιδόξ καὶ ἐστὶς ἀλκή τὸν ξανθοχολικὸν χυμὸν,
τότε σὺν αἵματι ἀπορρέει τῷ ἡλίῳ καὶ τρέ-
φει ὅλα τὰ μόρια· τρεφομένων οὖν τῶν τῶν
σώματος μερίων· ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ μεμ-
γμένου τῆς ξανθοχολίας· βλάπτει τὴν τὰ λη
καὶ τῶν δφραλμῶν τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ὀνομάζεται

πρὸς ξαν-
χολίαν.

διὰ τὴν τῆς α
χολιδόχου
καὶ τῆς πρὸς
τῆς πρὸς τῆς
καὶ τῆς πρὸς τῆς

τῆς πρὸς τῆς
ὁ τῆς πρὸς τῆς

2

Τὸ τοιοῦτον πάθος ἴκτερος· τρεῖς αἰτίαι, ἵνα
ἐψηθῇ τὸ αἷμα καλῶς ὑπὸ τῆς χολῆς θερμότη-
τος οὗσης ὅταν διασπαρῇ τὸ αἷμα εἰς τὰ μικρὰ
φλεβία τοῦ ἥπατος· καὶ τότε τὸν ἵνα ἐκ τῆς
χολιδόχου κύστεως ὀλίγη χολὴ ἐξέλθῃ· καὶ
τῇ αὐτῆς δριμύτητι δάξῃ τὸν λεγόμενον πύ-
λωνα καὶ ἀνοιχθῇ· καὶ τὰ περιττώματα τὰ ἐν
τῷ στομάχῳ ὑποκαταβῇ ἐν τοῖς ἐντέροις· ἐ-
νοῖς καὶ ἀπολαμβάνουσιν τὸ ἴδιον τῆς κόπρου·
κόπρος γινόμενα· καὶ ἵνα πρὸς τὸν ἀφαιδρῶ-
να κατρίθῃ ἡ δριμύτης τῆς ξανθῆς χολῆς·
καὶ δάξῃ τὸν ἀφαιδρῶνα καὶ νύξῃ τοῦτον καὶ
διεγερθῇ ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὸ διάχωρῆσαι τὰ δι-
αχωρήματα τὰ αὐτὰ· καὶ κόπρος ὀνομαζό-
μενα· ὅτι δὲ ἡ χολιδόχος κύστις ἐστὶ κυκολ-
ημένη ἐν τῷ ἥπατι, φανερόν· καὶ γὰρ ταῦτ'
διὰρ αἰγρήσκει ἐν τῷ ζώου ἥπατι, πικρὸν δὲ
ἢ πρὸς τοῖς ἐσθίουσι φαίνεται· καὶ οὕτως μὲν ἡ
ξανθὴ χολή· ἡ δὲ μέλαινα, διὰ τοῦ πόρου
τοῦ ἐκ τοῦ ἥπατος εἰς τὸν σπλῆνα ἔλκεται τῇ
ἐλκτικῇ αὐτῆς δυνάμει τοῦ σπληνός, καὶ γίνε-
ται δι' αὐτοῦ τροφή· διὸ καὶ μέλας ἐστὶν ὁ σπλήν.

ὁ μέλας.

ἢ εἰς μεφραγὴν ὁ πόρος αὐτοῦ, σὺν ὧν ἔρχεται
 αἷματι καὶ ἡ μέλαινα χολή· καὶ ποιεῖ τὰ τρεφόμενα
 μόριον αὐτοῦ σώματος μελανὰ καὶ ὄνομα
 ζεταὶ τὸ τοιοῦτον πάθος, μέλας αἰσθητός.
 οὕτως οὖν τοῦ αἵματος καθαιρουμένου ἀπὸ
 τοῦ ξανθοῦ καὶ μελένης χολῆς· λοιπὸν τὸ μετὰ αἷμα
 ἔχον ὄχημα περιδοιοῦν αὐτὸ δὲ ὑδατῶδες
 πρὶ πτωμαδία αὐτῶν ἐκ τοῦ ἥπατος φλεβῶν,
 ἀπὸ ἔρχεται πρῶτον καὶ τρέφει τὴν καρδίαν· εἰ
 τὰ τὸν πνεύμονα· καὶ ἐξ ἧς τὰ λοιπὰ μύρια
 τοῦ ὅλου σώματος· καὶ τὸ κατὰ λαφθεὶν παχύτατον
 καὶ τρυγοδέσφρον αἷμα εἰς τοὺς νεφροὺς ἀπέρ-
 χόμενον, ἔλκουσιν αὐτὸ εἰς οἰκίαν τροφῆς
 τοιοῦτοι· καὶ διὰ τοῦτο καὶ αὐτοὶ, τοὶ αὐτὴν ἔχου-
 σι χροῖαν· τὸ δὲ ὑδατῶδες πρὶ πτωμα, ἔστιν
 ὡς ὄχημα αἵματι· διὸ τὸ αἷμα ἐστὶ παχύ-
 ται τὸν τῶν σῶμασιν· παχέου δὲ τοῦ αἵματος
 ὄντως καὶ μελέναι αἰμένου τὰς γενὰς· διὸ δὲ οὐ
 ἰδιοδύσας, ἐδεήμην σὺν παρὰ αὐτὸ δὲ ὑδα-
 τῶδες πρὶ πτωμα· ἵνα τῇ τοῦ τοῦ δὲ πρὸ τῆς προ-
 οδότη τοῦ αἵματος· καὶ παρέχει αὐτὸ ἀκόλυ-
 τὸν τὴν διόδον· ἐπὶ αὐτὸ δὲ ἐστὶ αἶμα τὸ αὐτὸ πρὶ τῷ

πρὶ τῷ
 ὁ μέλας
 ἢ πρὸς

πρὶ αἵματι.

μα κατὰ τὸν κρημνὸν τῆς κοίτης φλεβὸς ἢ τίς ἐπὶ
 κτλ τῆς ἀχλὺς ἀπὸ ἀνωθεν ἔως κατωθεν· ὅθεν
 οἱ πόρῃ ὦν νεφρῶν ὅτε δεξιὸς καὶ ὁ ἀριστερὸς κτλ
 Το χαῖμα γὰρ ἀμμοσχηματὶς θέντε κοίμενοι
 ἔλκουσιν οἱ τοιοῦτοι ἀπὸ τῆς κοίτης φλεβὸς δὲ ἴδω
 τόδε περὶ πτωματικῆς τὰ δὲ δόασι τοῖς νεφροῖς
 ὑφ' ὧν μετὰ βάλει πλὴν οὐρον· καὶ διὰ τὸν οὐρῶν
 τῆρων, ἀπὸ πέμπεται εἰς τὸν οὐρῶν δόχον κτλ
 ὡς φησὶ διὰ τῆς βολάνου, ἐξέρχεται πλὴν οὐρον· εἰ
 γὼν ἡ λῆξις ἐστὶν τὸ αἷμα καὶ κατὰ τὸν οὐρῶν
 ματοποιητικῆς δυνάμεως τοῦ ἥπατος ἀπὸ τε
 λεοθῆ, τότε καὶ τὸ οὐρον τοιοῦτον γίνεται· ἡ δὲ πο
 λυαῖς κατὰ τὴν αἰτίαν ἡ αἵματοποιητικῆς δυν
 ναμὸς τοῦ ἥπατος ἐμπεδισθῇ καὶ οὐδυνῇ
 ὅ ἐργον αὐτῆς ἐκτελέσαι, τότε καὶ τὸ οὐρον το
 οῦτον φέρεται· καὶ διὰ τοῦτο, ποτὲ μὲν τὰ οὐρα
 λεπτὰ καὶ λευκά φαίνονται ποτὲ δὲ παχέα καὶ
 λευκὰ ὡς μοτέρου τοῦ αἵματος γονότος καὶ ὡ
 τελοῦ τῆς αἵματοποιητικῆς δυνάμεως τελεσ
 θήσας· ὡς μέγιστος γὰρ τελέσαι τὸ ἐργον αὐτῆς·
 τότε οὐκ ἐπιμεσθῶ· φησὶ τὴν τοῦ αἵματος πέψιν
 καλῶς· ἀλλ' ὡς μόττον αὐτὸ πεποίηκεν· ἄλλοτε

περὶ αἵ πού
 εἰς τὸ κτλ φύ
 σιν ἢ τὸ παρὰ
 φύσιν·

δε καὶ ὑπεροπτημένους καὶ τοὺς περιζέσαντο
 τοῦ αἵματος, τοιοῦτον καὶ τὸν οὖρον φέρεται. καὶ
 διὰ τὰς τοιαύτας αἰτίαι, οὐ καὶ τὸ αὐτὸ φαίνεται.
 αἷμα μεταβάλλει τὸ ἴδιον αὐτό. ὡς γὰρ τὸ αἷμα πέ-
 νειται, οὕτως καὶ τὸ οὖρον φέρεται. ἡ γὰρ κίνησις τοῦ
 ἡμῶν τὰς αἰτίας τὸ οὖρον παρὰ φύσιν γίνεται,
 λοιπὸν δεῖ εἰπεῖν ἡμᾶς καὶ περὶ τοῦ καταφύσιν
 οὖρου τοῦ γενομένου ἐκ τῆς ἀκρίβους ὡς κατασκευ-
 ῆς τοῦ αἵματος ὅπως οὖρον δεῖ εἶναι καὶ ὁρίσασθαι.
 ὅπως γινώσκοντες ἐὰν ἴδωμεν τὸ τοιοῦτον ὑπερβα-
 ῖν ἢ ἔλαττον, λογίζομεθα μετὰ φύσιν.
 ὁ δὲ κανὼν τοῦ κατὰ φύσιν οὖρου, ἔστιν οὗτος. οὖ-
 ρον ἄριστόν ἐστι· τὸ μὲν τῆς συστάσεως σύμμετρον. ἡ
 δὲ ὑπόστασις, λευκὸν καὶ λεῖον καὶ ὁμαλόν.
 ὡς δὲ τοῦ χύματος χρώματι, ὑπόπυρρον ἢ
 πυρρὸν ἢ ὀλίγον τι μετέχον τοῦ ξανθοῦ. λεῖον δὲ
 φησὶν, τὸ μὴ ὂν διασπασμένον. ὁμαλὸν δὲ ὅτι
 ἐν ταῦτα τὸν χρόνον τοῦτέστι καὶ σήμερον καὶ αὔ-
 ριον. καὶ τὰς μετὰ τὴν αὔριον ἡμέρας τοιοῦτον
 φερόμενον. ὅσα δὲ οὖρα κατὰ τὴν ἡμέ-
 ρων τεσσάρων, ἢ ἔλαττον ἢ πλεονάζει τοῦ κα-
 τὰ φύσιν. ἀλλὰ παρὰ φύσιν λογίζονται εἶναι.

περὶ τοῦ κα-
 τὰ φύσιν οὖ-
 ρου.

ὥστε καὶ πρὶ διαφοράς τοῦ οὐροῦ ἔπομεν, ἔ-
 ροῦμεν καὶ πρὶ τῆς τοῦ τοῦ ἐποχῆς. ὅτι κατὰ ὁ-
 κτώτροπον ἐπέχετ' ἡ τοῦ οὐροῦ. καὶ γὰρ ἡ διά-
 φραγματὴν. ἢ δὲ αὐτοῦ ἐργον, ἢ διαστροφῶ-
 σιν. αἵματος. ἢ διὰ παρὰ λήσιν, ἢ διαστροφῶ-
 σι ραιδοίου, ἢ διὰ ἀνὰ ρικῶ συμπαθεῖαν. ἢ δι-
 ἐλέωσιν, ἢ διὰ παρὰ λήσιν. ἢ διὰ λήθιασιν.
 αἰδεῖ ὀνομασίᾳ τῆς ἐποχῆς τοῦ οὐροῦ, εἰ σὶ ῥῆς.
 πρώτη, ἰσχυρία ὅταν πατελεῖς ἡς χετα τοῦ οὐ-
 ρου. Διὰ τῶν, δυσουρία. ὅταν τὸ οὐρον φέρε-
 ται μὲν, μετοδύνει δὲ. τρίτων φραγῶν.
 ἢ μετοδύνει κατὰ τὴν αἵλουσα τὸ ὕδωρ. ἰστέον
 δὲ ὅτι ἐν παντὶ οὐρῶ, φωροῦνται τὰ διὰ τῶν
 σύστασις τοῦ χύματος. χρώματος τοῦ αὐτοῦ χύματος,
 ἐνέωρ καὶ παρ' ὕφισαμενον. ὥστε αὐτὸς
 ἢ τοῦ τοῦ ἐποχῆς. ἢ αἵω. ἢ κατὰ, ἢ μέσον.
 καὶ ἡ μὲν αἵω ἐστὶ, λήκτ' ἐνεφέλη. ἡ δὲ μέση
 ἐνέωρ καὶ. ἐώρα γὰρ ἡ κρεμάθρα. ἡ δὲ κατ',
 ὑπόστασιν ὑποκάτω γὰρ ἵσταται τὸ τοιοῦτον παρυ-
 φιστάμενον. ἢ λήκον. ἢ ὁμαλόν. ἢ ἀνόμαλον.
 τοῦτων γὰρ τὰ μὲν αἵω πάντα παναληπείον,
 προσιῶν γὰρ ὁ λόγος δὴ λώση. γινώδεις, πρὶ σὺ

ἐ' ὀνομασί-
 τῆς ἐποχῆς
 τοῦ οὐροῦ.

πρὶ σὺ γὰρ
 χρώματος.
 ἐνέωρ καὶ
 ἢ παρ' ὕφ-
 ιστάμενον.

τὰ ποὶ δὲ
 χύμα χύω.
 σύστασις ἢ πα-
 ρυφιστάμεν.

θαλάσσης τοῦ χύματος ρητέον· καὶ τῶν τούτου δι-
 αφερῶν· καὶ γὰρ τὸ χύμα λεγέται, παρὰ τοῦ κε-
 χύσθαι· οὐ ρρήμεν, ἢ λεπτὸν καὶ μένῃ πάλιν
 λεπτὸν· ἢ ἀναθωλούμενον παχύνεται· ἢ οὐ-
 ρήον παχὺ καὶ μένῃ παχὺ, ἢ λεπτύνεται καὶ
 γίνεται λεπτὸν· ἢ σύμμετρον ὅπως καὶ ὑγιεινόν
 εἴη· ἐπεὶ δὲ, τὸ μὲν λεπτὸν, οἶον τὸ ἔδωρ.
 Τὸ δὲ παχὺ, τὸ μέλι. Τὸ δὲ σύμμετρον, οἶον
 ὁ ἔλαιον· τὸ δὲ μέλι σωθεὶν ἀλλ' ἐξωθεὶν
 πρὸς τὴν ψυχρότητος τοῦ αἵματος παχύνθαι,
 θερμῶς ὅσατι θερμανθεὶν, λεπτύνεται.
 καὶ κατὰ τὰς διαφερὰς εἴη, ὡς τῆς συστάσε-
 τοῦ χύματος διάφορος σύστασις· καὶ τὸ μὲν
 οὐ ρούμενον λεπτὸν καὶ μένον λεπτὸν· (ἢ μέ-
 ναι εὐχάτονα πεφίαν· τὸ δὲ ἀναθωλούμενον
 ὑγρὸν καὶ εἰς πᾶχος μεταβάλλομενον, δηλοῖ
 πένεως ἀρχὴν λαμβάνειν· τὸ δὲ οὐρούμενον
 παχὺ ἀποκαθίσταμενον ἢ γίνεται λεπτὸν·
 δηλοῖ δὲ τὸ σῶμα τι παραχρῶς γίνεται ἰσχυρὰν.
 Τὸ οὐ ρούμενον παχὺ καὶ μένον παχὺ, δηλοῖ
 τὴν μὲν παραχρῶς διακρίνεσθαι· τὴν δὲ αἵματο-
 ποιητικὴν δύναμιν, εἰς πένεσιν διεγείρεσθαι.

εἰς σύστασιν
 τοῦ χύματος.

πριχρω
ματων:

ἢ ταῦτα ὅσι δὴ λαι, ὑπὸ τῆς συστάσεως τοῦ χύμ-
τος. Ὡς δὲ τὸ χύμα ἔχει καὶ χρώμα. τὰ δὲ
τούτου χρώματα ὅσιν ἔξ. ^αλάκον. ^βπύρον. ^γὠ-
χρόν. ^δξανθόν. ^εέρυθρον. καὶ ^ςμέλαν. τούτων
τὰ μὲν δύο, ἀκροῦ. τὸ λάκον καὶ τὸ μέλαν, ἔχ-
σι πλάτος. ὁ γὰρ λάκον, ἔχει πλάτος· εἰς πλα-
τος γὰρ ἐξ ἀπλῶν τῶν τοῦ λάκου χρώματα. ἐστὶ γὰρ
κρύσταλλοι, ὕδωρ ἀκρεανές. γαλακτοῦ δὲ
τὸ ἐοικὸς γάλακτι· χαρωπὸν δὲ ἐοικὸς ἔριαι καὶ
μήλων ὑπὸ λάκον ὑπάρχον. ἢ ὡς λίθος ὠνυχίτης.
ὅς τις τὸ μὲν σχήμα τίς οἰκονόμησι. τῇ δὲ χροίῳ,
ὅμοι ὡς φέρον ὀρίοις καμάτων ὑπὸ λάκων καὶ
ταῦτα μὲν τὰ λακὰ χρώματα ἐκ τῆς ποιότητος
καὶ τῆς χροῦς κατὰ τὸ μαλλόν καὶ ὅσον ὅσιν. ὅμοι
καὶ τὸ μέλαν καὶ αὐτὸ πλάτος ἔχει· καὶ γὰρ ἐ-
οῖνο πὸν ἐστὶν ὡς ὡς οἶνος μελάντερος. ἢ
ὡς αἰμαθυστέρον, καὶ πορφύριζον· χροί-
αν ἔχον τὴν τοῦ ἥπατος· ἢ χρώμα ἔχον ὡς χο-
λῆξαν θῆσιν μεμένη. καὶ ὑπερπλημένη τῇ
θέρμασι. ἢ γὰρ ἰώδης· διαὶ ὅσιν τὰ ὠνίη περι-
κωνδύρα. ἢ φαιὸν χρώμα ἐκ λάκου καὶ μέλα-
ρος κρηθὲν ὡς τὰ ῥοῖσχα δία. ἢ χλωρὸν ὡς

ροῖσχα δία:

πράσινον κερμεδίον· ἢ ὡς χλόη· ἔχει δὲ καὶ
τοῦτο πλάτος· ὡν ἐν τῷ ὠδῷ· ἔτερον τὸ σμα
ραγδῶδες· καὶ ἄλοτοσ απόδον· πάντα χλω
ρὰ καὶ τὰ τοῦ μαύλου καὶ ἡ πον· γίνονται δὲ ταῦ
τα ὑπόθρομβόπλιονος· ὁ δὲ πελιδνόν· ἐστὶ
βαθύτερον τοῦ φαιού· χροῖαν ἔχον μολύνει
ὡς τὰ μελανίζοντα ἐκ τῶν τοῦ σώματος πλῆ
καὶ τὰ μελανίζοντα ἐκ τῶν θλασμάτων· καὶ
ἔοικε τὸ τοιοῦτον ὑποψύξεως γίνεσθαι· ἢ ὑ
πὸ πλῆγης· τὸ δὲ μέλαν, δύοσημαίνη· πο
τέ μεν θρομβῶ· ποτέ δὲ ψύξιν· τὸ δὲ τοιοῦτον
γενήσεται σοι γνώριμον· ποτέ γινέται ὑπόθρο
μβῶ· καὶ ποτέ αὖτο ψύξεως· ἐστὶ γὰρ οὕτως· ὅμ
περηγήσει πᾶν χρώμα χλωρόν· τὸ τε δηλοῖ ὅ
τι αὐτὸ θρομβῶ γίνετο· ὅδε προηγήσῃ πᾶσι
δνόν ψύξιν σημαίνη· ἐστὶ δὲ τὸ τοιοῦτον ἐπέκη
ρα πάντων τῶν χρωμάτων· πλάτος ἔχον ἱκαν
καὶ τὰ τοῦ μαύλου καὶ ἡ πον· πολλὰ γὰρ ἔσιν τὰ με
λαναῖα χρώματα· ἀλλὰ κατακούη καὶ ἀνόμεια·
καὶ ταῦτα μὲν πορίτε ἱερὸν λαλοῦν· τοῦ μέλανος
χρώματος τῶν δύο αἰετων· τὰ δὲ μέσα πούτων
χρώματα· εἰσὶ ταῦτα· ὠχροὺν· πυρρὸν· ξαν

πριδν

μελ

ὀρθρόν· ἐκαστον δὲ τούτων, ἐχει ὑπόθεσιν
 καὶ ἐπίτασιν· ὑπόθεσις γὰρ τοῦ ἐν χθροῦ, ὅ
 ὑποχρον· ἐπίτασις τοῦ τοῦ ὑπόπυρον· ὅ
 πρὲς εἶν ὑπόθεσις τοῦ πύρρου· ἐπίτασις δὲ
 εἶν αὐτοῦ τὸ ὑπόξανθον· ὅπρὲς εἶν ὑπόθεσις
 τοῦ ξανθοῦ· ἐπίτασις δὲ αὐτοῦ οὐ κέστιν· οὐ γὰρ
 ἐπιτέναται· τὸ δὲ ὑπόπυρρον εἶν, ἰχωροῖ-
 δοῖα αἶμα τοσ· τὸ δὲ ὀρθρόν, ἐξ αἶματος καὶ θα-
 ρυγίνεται· τὸ οὖν λακόν ἡ δέξηται βαφὴν ὑπο-
 ξανθῆς χολῆς, κατὰ μὲν πρῶτον λόγον ὑπο-
 χρον γίνεται· ὁμοιον ὑπάρχον ζωμῷ χυμῶ-
 νησώμο βράσου· ἡ δὲ διαμενῇ χρόνον τινὰ ἢ
 ἐψήσις καὶ δέξηται πλῆθον βαφῆς, ποιεῖ τὸ ὡ-
 χρόν χρωμαῖ ἔχον ζωμῷ χρυσοξύλου· ἡ δὲ καὶ
 ἐπὶ πλῆθον κατὰ βαφὴν δέρεται, γίνεται τὸ ὑπό-
 πυρον χρωμαῖ ὁμοιω· ἔχον χρυσοῦ τοῦ ἀποκαλ-
 τιπτικὸς κομιζομένου· ἀρὶ ζωχρωσῶ· εἰ δὲ καὶ ἐ-
 πὶ πλῆθον δέξηται τὴν κατὰ βαφὴν, γίνεται τὸ ὑ-
 πόξανθον εἰς κοκκί· εἰ δὲ καὶ ἐπὶ πλῆθον αἰνῶ
 ἡ κατὰ βαφὴν καὶ ἐψήσις· τότε γίνεται τὸ ξανθὸν
 εἰς κοκκί, κρόκω· καὶ πρὶ χρωμάτων ἐπὶ τὸ σούπον,
 ἵκανῶς ἡρῆται ἡ πρὸς αὐτῶν διδασκαλία· σὺ

ὑπόπυρρον
 ἢ ὀρθρόν·

ὑπόπυρρον ἢ
 πὸ τῆς ὑπό·

λεγῆσαι ἐκ διδασκαλίας, παλαιῶν ἱατρῶν κῆ-
σοφῶν· ἐπεὶ δὴ ἐφθάσαμεν περὶ τῆς ἐν ὠχύ-
ματι σὺν γήραος διδάξαι πόσαι· καὶ τί γένοιτο
τοῦ δι' αὐτοῦ· ὁμοίως καὶ περὶ χρωμάτων τοῦ αὐ-
τοῦ χύματος· λοιπὸν λέγω διδάξαι καὶ περὶ
τοῦ παρὶ φιδαιμένου· λέγω δὴ, περὶ τοῦ χρω-
ματος αὐτοῦ καὶ σὺν γήραος· καὶ τοῦ τόπου καὶ τοῦ
χρόνου ἐν τῇ ὑγίαινοσὶ καὶ νοσοῦσιν ἥ τε ἐπὶ κινδύ-
νοι ἐκείνῃ καὶ ὑγιανοί· ἥ τε μέσοι· καὶ οὐτε ὑγιανόν-
οὐτε νοσοῦντες· χρὴ οὖν πρότερον εἰπεῖν περὶ
κατασκευῆς τῆς ἀρίστης ὑποστάσεως· ἵνα ἐκ τῆς
ἀρίστης ὑποστάσεως τῆς κατὰ φύσιν, γινώσκωμεν
τὸ παρὰ φύσιν· καὶ ὅσον τὸ κατὰ φύσιν ἐκ τοῦ πα-
ραφύσιν ἐξέσῃ· καὶ πρῶτον ὁρῶμεν, ποῖον οὖρον
ἀρίστον· καὶ φύσιν ὑποκράτης· οὖρον ἀρίστον
ἐστὶ, τὸ ἔχον ὑπόστασιν λευκὴν καὶ λεῖαν καὶ ὁ-
μαλὴν· καὶ τὸ τοιοῦτόν ἐστὶ· τὸ κατὰ φύσιν οὖρον
καὶ ἀρίστον· ὅπου οὐ χρὴ εἶχειν οὔτε πρόσθετον,
οὔτε ἑλληψὶν τοῦ κατὰ φύσιν οὐρου· καὶ ὁ μὲν ἰ-
σοκράτης εἰπὼν οὖρον ἀρίστον ἐστὶ τὸ ἔχον ὑπό-
στασιν, ἐδήλωσαι τὸν τόπον τοῦ κατὰ φύσιν καὶ ἀ-
ρίστου οὐρου· τοῦτο γὰρ τὸ οὖρον, εἴχει τὸ παρὰ

περὶ ὑπο-
στάσεως αὐ-
ρίστης:

πρὶν ἔγω
ρῆμα·

πρὶν ἔγω

τὸ μὲν γὰρ

πρὶν ἔγω
γάλας·

Θιγάμενον ὑπὸ κατωθεν ἱστάμενον εἰς τὸν πύθ-
μεν αὐτοῦ ἀγῆου· τὸ γὰρ μέσον δὲ, οὐ λείπει
πόσασιν· ὅτι οὐδέ ὑπὸ κατωίσταται· ἀλλ' ἐν
ώρημα· ἐκ τοῦ ἐωρῶτό κρεμνῶ· διατὴ δὲ κρέ-
μαται μέσον· καὶ ποτέ μὲν ἐστὶν ἀγαθόν· ποτέ δὲ
κακόν· μετὰ μίχρον ἐροῦμεν· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ
ἀνὼ δὲ λέγεται νεφέλη, οὐτε ὑπὸ ποσὶν ἐροῦμεν,
οὐτε ἐν ἐώρημα· ἀλλ' ἀνεφέλη· ὅπως πρὶν
φέλη ἀνὼθεν ἐπιπλέει, οὕτως καὶ ταύτη· νε-
φέλη γὰρ λείπει τὸ μίχρον νέφος· ὡς πρὶν καὶ
τὸ μέγα λείπει τὸ νέφος· εἰ δὲ ὡς τὸν κατωτόπον
ἐπέχει· τὸ παρ' ὑφιστάμενον, λείπει ὑπὸ πο-
σὶν· καὶ ἐστὶν ἀγαθόν καὶ ὑμῶν ὁ σημεῖον· ἡ δὲ
τὸν μέσον τόπον, λέγει ἐν ἐώρημα· τοῦτο
γὰρ σημεῖον καὶ ἀμαθὸν καὶ κακόν· ἡ νόσου ἢ ὑγί-
και γὰρ εἰς ἐρχεται ὑπὸ τῶν κατω καὶ ἀνὼ ἔχει
ἐπὶ ταῖς ἀνὼ, ἐστὶ σημεῖον κακόν· ὅτι ἀπορρέει
ἀπὸ τῆς ὑγίης· καὶ ἀνὼ ἔχει πᾶσι πρὸς τὸν νόον·
εἰ δὲ ἀπὸ τῶν ἀνὼ ἔχει πᾶσι πρὸς τὸν κατω καὶ ἐ-
νρεθῆ μέσον ἐστὶ σημεῖον καλόν· ὅτι ἐρχεται
πρὸς τὴν νόσον ἐπὶ τὴν ὑγίαν· εἰ δὲ ἀνὼ ἔχει ἀνὼ,
λείπει νεφέλη καὶ ἐστὶ σημεῖον νόσου· καὶ διότι

σιμαίνοντες, ἐγὶ καὶ κεν καὶ τῶν αὐτῶν ὡς αὐ
 πὸ τοῦ ὅπου ἐν ᾧ ὁ παρ' ὑφ' ἡμῶν νοσῶν ἐλθῇ.
 ἀποδοῦναι δὲ δάχνη μεν παρὰ τοῦ ἰππάρχου
 τοῦτον τὸ ποσὸν ἐν ᾧ εἰπεῖν οὐρον ἀρίστον ἐστὶ τὸ ἐ-
 χον ὑπόστασιν· ἐν δὲ τῷ εἰσὶν αὐτῷ λανκῶν, ὁ
 χρῶμα τοῦ κατὰ φύσιν καὶ ἀρίστου οὐρου δεδῆλω-
 κεν· ὅσα δὲ παρ' ὑφ' ἡμῶν νοσῶν κέχρωσι χρῶμα
 λανκῶν, τῶν ταυτῶν οὐκ ἔστιν οὐτε κατὰ φύ-
 σιν, οὐτε ἀρίστα· πάλιν δὲ διὰ τὸ εἰπεῖν λανκῶν, λαν-
 κῶν γὰρ ἐστὶν τὸ σῶμα χεῖρ· σῶμα χεῖρ δὲ ἐστὶ τὸ ἐχον
 ταμορίαν σῶμα μέγα πρὸς ἀλλήλων· καὶ ἀλλή-
 λων ἀπτόμενα· ὅσα γὰρ οὐρα οὐ κέχρωσι τὸ πα-
 ρ' ὑφ' ἡμῶν νοσῶν χεῖρ· ἀλλὰ δι' ἐσπασμένον
 ἢ διὰ κεκομμένου διότι πνέοντα παχύ παρεμπε-
 σὸν δι' αἵματος οὐδέσπασεν· καὶ δι' ἐκφυγῆσιν σῶμα
 χεῖρ αὐτοῦ παρ' ὑφ' ἡμῶν νοσῶν, οὐκ ἔστιν ἀρίστα, ὁ
 δεῖ παχύ πνέοντα, γόνυ ἐξασπασίαν φασί φασί
 ὄγκαντος· οὐκ ἀρχὴ· τροφή καὶ κωδὶς διὰ τοῦ μέ-
 νου· ἐμπαλμάτωσις· αὐτόθεν οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστι
 οὐτὸ παρ' ὑφ' ἡμῶν νοσῶν· τοῦτέστιν, οὐ σῶμα χεῖρ
 καὶ ἀλλήλου χεῖρ· ἢ παλιν ἄλλων αἰμαρί-
 σιν ἀπτόμενον καὶ σῶμα χεῖρ μένον· πάλιν ἐν ᾧ εἰ-

χρῶμα μένον
 ἢ ταπιδίον ἢ τε
 διον ἢ ἢ ἢ ἢ
 αἴματις ἢ ἢ ἢ
 σῶμα χεῖρ·

τὸ παχύ πνέοντα
 μετὰ ἢ ἢ ἢ
 γαλκῶν·

πῶς τὸν ἰππὶ ὁμαλόν, ἐδὴ λωσέ τοι καὶ ῥῆν' ἢ
 τὸν χρόνῳ· ἵνα ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, ᾗ ἡ τὸ τοι
 οὐτὸν παρ' ὕφ' ἱστάμενον· μετ' οὖν δὲ ὁμαλόν
 ἀλλ' ἀνὸμαλόν· οὐκ ἐτι οὐτε ὑγῖνον οὐρον,
 οὐτε ἀρίστον ὥς ἔναίμεν· καὶ ὁ μὲν ἰππὶς, πρῶτος
 γηστοῦς ὑποστάσεως ἐφ' ἡ τὸν ὀρῖς μὲν τοῦ ὑγῖ-
 νοῦ καὶ ἀρίστου οὐρου· δέον δ' ὡς προαρίσθαι· καὶ
 τὴν σύστασιν τοῦ χύματος· ἢ τὴν χρωματὸς
 κατὰ φύσιν καὶ ὑγῖνον καὶ ἀρίστου οὐρου· ἐστὶ δ'
 τὸ τοι οὐτὸν οὐρον, τὸ ἔχον ὑπόστασιν λευκὴν
 καὶ λεῖον καὶ ὁμαλὴν πάντα τὸν χρόνον· καὶ τὴν
 σύστασιν τοῦ χύματος σύμμετρον· ἢ τὴν χρωμα-
 τὴν ὑπόπυρρον, ἢ πύρρον· ἢ ὑπόξανθον, ἢ τοῦ
 τό ἐστὶ τὸ ἀρίστον καὶ ὑγῖνον καὶ κτ' φύσιν οὐ-
 ρον· τὸ ἔχοντα δ' αὐτὰ· ὑπόστασιν χρω-
 ματὸς· σύστασιν, ἢ χρόνον· ὑπόστασιν λέγω
 αὐτὸ, τὸ παρ' ὕφ' ἱστάμενον· τὸ κατέχον τὸν κα-
 τὰ τόπον· καὶ τὸ χρωματὸς παρ' ὕφ' ἱστάμενον λευ-
 κόν· ἢ τὴν αὐτὴν σύστασιν, λεῖον· τοῦ τ' ἐστὶ σῶε-
 χαί· ἢ σῶε γμένην, ἢ αὐδιάσπαστον· καὶ οὐσαν
 ὁμαλὴν· τοῦ τ' ἐστὶν τηροῦσαι τὰ ἄρ' ἡμεῖς αἰτέ-
 σαμεν αὐτὰ παρὰ πάντα τὸν χρόνον· ὅσα δ' ἐστὶν

ἢ ὑπόστασις
 τοῦ ἀρίστου
 τὸ χρωματὸς
 πύρρον· ἢ πύρρον· ἢ
 ὑπόξανθον·

πρῶτος τοῦ κτ' φ'
 καὶ ἀρίστου οὐρ·

[illegible]

27

61
 1000
 1000
 1000
 1000
 1000
 1000

92 πᾶν πλάτῃ
 νῦν τοῖς ἀνθρώποις
 ὑδάτων δὲς κρύ-
 σατο ἀδύνατα
 κτῶ δὲ χαρῶν:-

ἢ ταῦτα μὲν τοῦ λάκου χρώματος ἐστὶν ἐπὶ
 κατὰ τὸ μέλλον καὶ ἢ πονεῖ παύχοντα· παύλιν
 τῆς τοῦ χύματος συστάσεως, πρῶτη ἐστὶ τὸ λεπτόν
 ἐστὶν οὖν πρῶτη σύμπλοκή, τῆς λεπτῆς συστά-
 σεως· καὶ τοῦ λάκου χρώματος, οὐκ ἀγαθὴ· ἐ-
 πὶ τοῦ τοιοῦτου οὔρου παρρησιασμένον μέλει
 ἢ ἀσθενὴ ἀνδρῶν αἰμασι· ἢ γὰρ ἐὰν ἦ γέροντος,
 τῆς γέροντος τοῦ ἡλικίας ἡδυνάμει ἐστὶν ἀσθενή-
 ἐὰν δὲ μὴ ἦ γέροντος· ἀλλὰ νέου μὲν τὴν ἡλικί-
 μακρον σήσαντος δὲ καὶ διὰ τὴν μακρὰν νόσον
 ἡδυνάμει ἀσθενὴς ἐγένετο· ἐὰν δὲ οὐκ ἐστὶν οὗτος
 ὄντος ἀσθενὴς ἀλλ' ἐστὶν ὑγιής, ἵστέον ὅτι παρὰ τὴν
 δυνάμει αὐτοῦ, ἐφθαρκε καὶ ἐπὶ· καὶ ταῦτα τα-
 βρώματα δυσκαταργεῖται· οἷον βοῖαι καὶ τὰ πα-
 ραπλήσια· καὶ διὰ τοῦτο προσικόντος ἡδυνάμει
 μὲν αὐτοῦ ἡσθένησε· καὶ οὐκ ἡδυνήθη παρὶ γενέ-
 θαι τῶν τε βρωμάτων καὶ πομάτων· οὖρον πο-
 λὺ λάκον καὶ λεπτόν ἐλθὼν ἐν πεδίῳ, καὶ κίτον ἐ-
 στὶ· τοιοῦτον οὖρον ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν λεγόμε-
 νων ἐχθρὸν ἐν νόσῳ γήρωσ· οὖρον πολὺ λεπτόν
 καὶ λάκον· ἐρχόμενον αἰσθητὸν, ἢ δ' ἀβή· ὅπερ
 οἱ σφοδρῶν ἰατρῶν καὶ λουστῶν οὖρα διόρροιαν

παρὶ λάκου
 ἢ λεπτῶν
 οὔρου·

ἢ ὅσα σμῆ-
 τὰ λεπτὰ καὶ λά-

αἱ οἱ δὲ διψακὸν ὠνόμασαν· οὐ κατὰ φύσιν ἐ-
 χοντος τοῦ ἀνθρώπου· ἀλλὰ παρὰ φύσιν· διὰ θορυμ-
 δίς κ'ρασίου ὧν νεφρῶν τῇ ἀσπίδι ὁ λῆτοῦ ὧν
 ἐλκόντων, τὸ οὖρον· οὖρον λεπτὸν καὶ λακόνου
 ρηθὲν ἐν πυρετοῖς, ἥν' αὖ φημερηνὸν διαλαττον.
 καὶ γὰρ οὖρον λεπτὸν καὶ λακόν ἐπιτῶν οὕτω
 πυρεσίντων, διὰ τὸν πλῆθος ἀλζοντα φλάγματι
 κοὺν χύμον· ἐπιτῶν ἐχόντων παρὰ φύσιν ἢ παρὰ φύ-
 χρον· οὖρον γὰρ δὲ τὰ τοιαῦτα καὶ διέμφραξι νω-
 ἐπιτῶν νεφριτικῶν· καὶ ἐνταῦθα ἀρχαῖς ὧν τεταρ-
 τάων διατὸ πλῆθος ἀλζον αἰτίον· ἐπὶ οὖρον γὰρ λε-
 πτοὶ καὶ λακόν τετρακύνον τὸν τραχήλον ἐχόντες.
 καὶ θαρύνομεν οἷον κεφαλῶν καὶ ὤμοισι καὶ ἥσκό-
 τωσιν καὶ ληποθύμιαν· τὸ δὲ ἥν' ὅ ἐστι· χρῆν',
 χρῆν' ἐν ὧν μένοντι χρόνῳ, καὶ ἐν ὧν παροχρηκότι.
 φησὶ γὰρ ἰδρῶς πάλιν ἐξ ὑπογαστρὸς γινόμενος ἀνεφα-
 νερῶς προφάσας· ἥν' ὅτι πλῆθος τροφοῦ ὧν
 μαχρὶ ἐστὶ· οὖρον πάλιν ἐν πυρετοῖς λεπτὸν καὶ
 λακόνου ρηθὲν, ἥν' ἀνεσίν· οὖρον λεπτὸν καὶ λα-
 κόν διὰ τὸ ἔλξαι ἐπιτῶν προπαροξυσμένων πυ-
 ρετῶν· δηλοῖ ἀσπίδα σὶν ἔσεσθαι ὅσα καὶ τῶ χω-
 ρίαι ὧν· φημὶν· οὖρον λεπτὸν καὶ λακόν ἐλξαι

τετρακύνον
 τὸν τραχήλον

(ἢ ἀκαιο)

ἐν κωσώδῃ πυρσῷ· ἢ φρενίτην· τοῦ γὰρ κ^ω
 σου πῦρετον γινόμενον ὑπὸ πλῆθος ἀνδρῶν
 ληθὲν χολώδω πρὶ πόματος ἀνωφερῆς τὴν
 κεφαλὴν κατακαμβάνοντος εἰρτέων ἐν προ
 δέῃ αὐτοῖς λίαν κίφλα μὲν ἡ ἀποργασμένη·
 ἐν ταῦτο κατὰ τοῖς μένυσσας· φρενίτην ἐπὶ κ^ω
 καὶ ἄλλων παύσει διὰ τὴν αἰτίαν ἢ φρενίτην οὖρον
 διαῖμοιρα πᾶν ἐν ῥινῶν· ἢ δι' ἰδρῶτος πολλοῦ ἐν τῇ
 κεφαλῇ γιγνόμενον· ἀναστήσει π^ω· τὸ δὲ οὖρον φέ
 ρει π^ω διὰ τὴν ἡμετέραν αἰτίαν, λεπτὸν καὶ λεῖον·
 ὃ δὲ π^ω μέν τὸ τοιοῦτον λεπτὸν καὶ λεῖον παρῆσι
 δὲ ἢ φρενίτην χρονίζουσαν· εἰς π^ω ὅσων
 ἢ πρὶ μὲν τοῦ λεπτὸν καὶ λεῖον οὖρου, ἰκνωσα
 πὰ ἡμετέρας· ἐπὶ δὲ ἢ λεπτὴν οὖρα τοῦ χύμα
 τοσούτοις διὰ π^ω καὶ μετὰ ὡχρὸν χρώματος·
 ὡς ἔφημεν, ὅσοι μὲν πρὶ τούτου, ὡς τὸ γινέται·
 καὶ πόσαι καὶ τίνα ἐ^ω· καὶ γὰρ τὸ λεπτὸν καὶ λεῖον
 οὖρον ὃ δὲ ξηπ^ω τὴν ἀκτὴν βαφὴν χολῆς ξαν
 θήσ· καὶ ἀλάξῃ τὸ λεπτὸν χρώμα καὶ γινέται
 ὑποχρονόμοιον ὑπάρχον ζωμῶ χύμηνος
 ὡμοβράστου· ἢ ὅτι ἐπεχάρκασεν ἡ φύσις
 ποιεῖ π^ω πέντε τὸν σώματος ἀμυδρὰν· οὐ

πρὶ λεπτὸν
 ἢ ὑποχρ^ω
 οὖρου:-

πωδὲ ἢ δὴ κ' ἴθιγ' ἡ τὴν σύστασιν τοῦ χύματος πύ-
 μψαι καὶ παχύναι· καὶ διὰ τοῦτο, καὶ τοῦτο τῷ
 αὐτῷ ψίασ καὶ ἀτονίαν τῆς δυνάμεως ὅτι οὐκ ἴσ-
 χύσιν καὶ τὴν σύστασιν πύμψαι τοῦ χύματος·
 ἀλλ' ἐκ γενεῆς ἡ τῶν ὁμοίων ζώων κρέατος μὴ πύ-
 μψις τῶν τοσκαίων καὶ ἀναχύθιστος τῆς οὐσίας αὐτῶν
 τὸν ζώον ἵνα γίνῃ τῷ παχύτερος ζώος· ἀλλ' ἐ-
 στὶ λείπτον καὶ ὁμοβραστος· εἰδὲ κατὰ βαφὴν χρ-
 ληξάνθης δὲ τῷ τῷ ὑποχρῶνι γίνεταί τε
 χρῶμα τοῦ ὑδατοδιδωχρῶν· ὁμοίων δὲ ζώ-
 μων τὸ αὐτὸ τοῦ χρῶστος ἐχουμένου καὶ σπ-
 μαίνῃ πορίσασθαι τῶν χρῶστος ἐπὶ βαφῇ
 ὑδατῶδος τοῦ οὐρου· καὶ ἐποίσει αὐτὸ χρῶμα
 ἔχειν ὡχρῶν· εἰδὲ γὰρ πορίσασθαι τῶν χρ-
 βαφῇ τὸ ὑδατοδιδωχρῶν· ἐν αὐτῷ τὸ
 χρῶμα τοῦ ὡχρῶν καὶ ποιεῖ αὐτὸς ὑπόπυρρον
 ὁμοίων δὲ χρῶστος τὸ αὐτὸ κλητὶ κησ κομίζομεν
 εἰδὲ καὶ ἐπιπρὶς σὸ τῶν χρῶστος ἐπὶ βαφῇ τὸ
 πόπυρρον χρῶμα· τοῦ οὐρου ποιεῖ αὐτὸ ὁμοί-
 ον ἀρίζω χρῶστος· εἰδὲ καὶ ἐπιπρὶς σὸ τῶν χρ-
 βαφῇ τὸ ὑδατοδιδωχρῶμα τοῦ οὐρου λεῖψαν τὸ
 πύρρον, ποιεῖ αὐτὸ ὑπόξανθον ὁμοίων δὲ κησ.

λεπτόν χρῶμα

λεπτόν χρῶμα
οὐρον.

λεπτόν χρῶμα

λεπτόν χρῶμα
ξανθόν.

λ. π. ο. ξ. α. ν.

ἡ δὲ καὶ τοῦτο τὸ ἰδαντῶδε σὺ εἶναι πλῆθον χολῆς
 πρὸς αὐτῇ, ἀλλὰ σὺ τὸ ὑπόξανθον χρώμα
 τοῦ οὐρου καὶ ποιεῖς αὐτὸ ξανθὸν ὁμοιον ὀνύχοι.
 ἡ οὖν κατὰ βαφὴν τῆς ξανθῆς χολῆς κατὰ μί-
 κρον ἐπαύξασα, ἐν ἀλλόσῃ τὰ ἔρη μένα χρώ-
 ματα ὥς ἔρη πῃ. καὶ μετὰ λ. π. η. σ. ὑ. γ. α. σ. ε.
 τοῦ οὐρου ταῦτα σῶν ἴσαν πῃ. λ. α. κ. ο. ν. ὑ. π. ο. χ. ρ.
 ὦ χ. ρ. ο. ν. ὑ. π. ο. χ. ρ. ο. ν. π. ὦ ρ. ρ. ο. ν. ὑ. π. ο. χ. α. ν. θ. ο. ν.
 ξανθὸν. καὶ οὕτως ὡς ἔρη πῃ πῃ. μικρὸν γίνε-
 ῖται κ. τ. ρ. ο. π. ἡ τοῦ ὑ. γ. ἰ. ὑ. ν. ο. ὑ. καὶ κατὰ φύσιν οὐρου.
 τὸ γὰρ κατὰ φύσιν οὐρον ἀνωτέρως προλέλειπται
 ὁ ποῖον δὲ εἶναι. μετὰ δὲ τὸ ξανθὸν χρώμα, εἰ
 σὶ τὸ ὑ. π. ο. χ. ρ. ο. ν. τὸ δὲ τοι οὐτον χρώμα, γίνε-
 ται αἷμα ποσοῦ καθαροῦ. ἀλλ' ἡ χρωστικὴ.
 καὶ γὰρ κατὰ χρώματι προσεγγίζω τῷ λαμπρῷ,
 τοι οὐτον χρώματι ποίηκεν. ὁ οἱ βαφῆς φ. χ. ο.
 ἦον ὀνομαζοῦσιν. οἱ δὲ πρὶ τὸν γαληνόν, φοι-
 νίκου ὀνομαζοῦσιν. ὅτι χρώμα φοινίκος εἰ-
 χέται μετὰ δὲ τὸ ὑ. π. ο. χ. ρ. ο. ν. χρώμα, εἰ σὶ τὸ εἶναι
 θρόν. ὥς ἀπὸ καθαροῦ καὶ ἀδύλου αἵματος
 γίνεται. ὅθεν τοῦ εἶναι θρόν ὑ. π. ο. χ. ρ. ο. ν. ἢ ἄλλῃ-
 πον, οὐκ εἶναι ὑ. γ. ἰ. ὑ. ν. ο. ὑ. εἶναι. ἀλλὰ ὅσον μετὰ

τῶν αὐτῶν
λ. π. η. σ. ὑ. γ. α. σ. ε.

π. ρ. ἰ. ὑ. π. ο. χ. ρ. ο. ν.

π. ρ. ἰ. ὑ. π. ο. χ. ρ. ο. ν.
 ὅτι ὑ. γ. ἰ. ὑ. ν. ο. ὑ.
 θρ. ο. ὑ. π. ο. χ. ρ. ο. ν.
 αὐτῶ. ἢ τὸ β. γ. α. λ. ἰ.
 οὐχ ὡς γινέσθαι.

δε' τὸ ἐρυθρὸν χρώμα, ἐστὶ τὸ μέλαν· πλάτος δ' ἔχει
 πολὺ· καὶ γὰρ οἶνον ἐστὶν, ὁμοιον μελαντέρω
 οἶνω· ἢ ὡς αἰμαβαθὺ πορφύριον· χροίαν δ'
 χονή πατος· μεταὐτὸ δ' ἐστὶ τὸ κύνανον· χρώ
 μα δ' ἔχων· ξανθὴ χολή σιτισμένη· ἢ ὑπερ-
 πημένη· καὶ τῇ χροίᾳ γάρ ὠδον· οἷα ἡ στήτα
 ὦν ἰκτερίκων οὐρα· τὸ δὲ τοιοῦτον οὐρον οἶον
 ληνὸς φησὶν· ὅτι ὦλαν κὼ χρώματι ὦλαν
 μωρὴ προσήδων, ὥσπερ σενά ὦν προέλαθῃν
 ἡ δὲ μέλαν καὶ ταυρορεὺς καὶ λαμπρὸν· ὅθεν φαί
 νεται· τὸ ἔχον κερῶμα λακκοῦ καὶ μέλανος ὡς
 τὰ ῥοῖσχα δία· τὸ δὲ χλωρὸν ἐστὶ· ἢ ὡς πρᾶ
 σινον κραιβίξον, ἢ ὡς ἡ χλόη· θωρὴ γὰρ δὲ
 οὐκ αὐτὴ πλάτος· καὶ γὰρ ἰώδες· καὶ σμαραγ-
 δίξον· καὶ σατῶδες, ὅπως ταχλαρὸν λέγονται
 κατὰ τὸ μαλλον ἢ τὸ πονήνόμενα· γίνονται γὰρ
 δὲ ταῦτα αὐτὰ, ὑπερθερμὸς πλάσσει· τοῦ δὲ
 φαιοῦ τὸ βαθυτέρον, λέγεται πηϊδνὸν· χρώ
 μα δ' ἔχον οἷον τὸ πησμο λυμδον· καὶ τὰ μελανί-
 ξοντα τοῦτου σώματος πηγιῶν· καὶ τὰ ἐκ θλασ-
 μάτων μελανίξοντα χρώματα· συμβαίνει οὖν
 δὲ ταῦτα γίνεσθαι, ἢ ὑποψύξει, ἢ ὑποπληθῇ·

εἰ
 μέλανος·

κύνανον·

εἰ φαι·

χλωρ·

πηϊδν·

πλάτος τοῦ μέ-
 λαντος οἶνον πᾶν
 νεῖω φαί· χλωρ·
 πηϊδν· τὸ χλωρὸν
 αἶμα γὰρ ἡ δὲ ὠδον·
 σμαραγδὶ ξονήσας·

γίνεταί δὲ πολλάκις τὸ μέλαν καὶ αὐτὸ ἐπὶ φύξει
 ἢ ὑπὸ θερμότητος· καὶ γὰρ ἄμεν προσηγήσετο χρῶ-
 μαί χλωρὸν· ἢ θερμῶ· ἄδὲ πελιδνόν· ἢ
 ψύξιν· καὶ αὐτὴ ἐστὶν ἡ πρῆξις τῶν χρωμάτων ὡς
 ἡδὴ φθάσαντες ἄπομεν· ἐπεὶ δὲ τὰ ἄρρηκτά χρω-
 ματα δύνανται συμπελακῆναι· μετὰ σύστασιν
 παχέας ἢ λεπτής· διότι ὡς εἰπὴν ποῖα χρώματα
 μετὰ ποῖας συστάσεις δύναται συστῆναι· καὶ τίναν
 τὰ ἐξ αὐτῶν γίνεσθαι νομίζοντες· ἐντεῦθεν γινώσκουσιν καὶ ἐ-
 νοσοῦσιν· καὶ λέγομεν· ὅτι τὸ μέλαν καὶ χρῶμα·
 φημὶ δὲ τὸ ἀκρεφνὲς καὶ λεῖον καὶ τὰ λοιπὰ λεῖα καὶ
 χρώματα ἐκ τούτου τοῦ λεῖου ἀπέχοντα· οἷον
 τὸ γαλακτώδες ἢ τὸ χαρῶδες· συμπελακόμενα με-
 τὰ λεπτῆς συστάσεως· πῶς ἢ καὶ ἰδοὺ λεῖον καὶ
 πρὸν γαλακτώδες· τὸ τοιοῦτον οὐρεθρὸν· ἐνταῖς ἀρχῇ
 ἀρχαῖς τῶν πυρετῶν ἐξέρχονται νοσήσαντες·
 ἐν δὲ ταῖς παρακμῇ· καταπολύεσθαι· λεῖον καὶ
 πρὸν γαλακτώδες καὶ χαρῶδες· διὰ μὲν τὴν λεπτήν συ-
 στασιν· ἢ ἀπεψίαν· οὕτω γὰρ ἐχρῶσθαι δι-
 ατην ἀθρόαν τοῦ ἐκ φύτου θερμοῦ· διὰ τοῦτο καὶ
 ἢ λεπτὴν σύστασιν· συμπελακόμενα μετὰ τῶν τοιούτων
 χρωμάτων· καὶ ἢ καὶ ἢ λεπτότατα ἀπεψίαν· ἢ γὰρ

(α) Ταῖς αὐτῶν συμ-
 νομίαις·

ἀρχὴ πᾶ·
 πρὸν γαλακτώ-
 δες· ἢ μετὰ ποῖ
 σύστασιν αὐτῶν
 συμπελακόμενα·
 ἢ γὰρ καὶ·

πρὸν γαλακτώ-
 δες ἢ οὐρεθρῶν
 οὐρεθρῶν·

πέψις· παχύνει τὰ οὖρα· λεπτὸν· ὑποχρὸν
 καὶ ὠχρὸν· τὰ τοιαῦτα οὖρα, σημαίνουσιν ἀρ-
 χὴν πέψεως· καὶ γὰρ τὸ ἐμφυτον θορμὸν, τὸ
 σύστασιν αἰσθητικὰν ποιήσας, οὐκ ἐχέειν
 πέψαι ἢ παχύναι· τὸ δὲ χρώμα ἐλαττώσει
 ὑπάρχον τῆς σύστασεως, μετέβαλεν πέψιν·
 ἀρχὴν ἀρξάμενον ποιεῖν· λεπτὸν ὑπόπυρρον·
 πυρρὸν τὰ τοιαῦτα οὖρα εἰς ἐκείνην αὐτῶν προτέρῃ·
 ἢ γὰρ δηλοῦσιν ὅτι τὸ ἐμφυτον θορμὸν, δύναμις
 κώτερον ἐγένετο· παρ' οὗ, καὶ δι' αὐτοῦ καὶ πλεον-
 ονακτὶ βαφὴν χρώματος παρέχεται χύματι·
 τὴν δὲ σύστασιν, οὐ πω ἡδυνήθη παχύναι· ὅτι
 οὐδὲ τὴν ὑλὴν πέψαι· καὶ δι' αὐτοῦ καὶ τὰ τοιαῦτα
 οὖρα καλοῦσι τὰ ἀπράκτα· τοιοῦτον δὲ οὖρον λεπτὸν
 λέγω· ὑπόπυρρον ἢ πυρρὸν ἐνιδεριοῖς φανεῖν,
 κίεν δυνάμει· ὥς περ τὸ ὑδατῶδες ὠφέλιμον·
 λεπτὸν ὑπόξανθον ἢ ξανθόν· ἐπὶ τὰ τοιαῦτα οὖρα
 κατὰ μὲν τὴν σύστασιν τοῦ χύματος εἰς ἁπλῆς
 κατὰ δὲ τὰ χρώματα· οὐ μόνον οὐκ ἐστὶ καταφύειν,
 ἀλλ' ἀπαρρυφύειν, καὶ περὶ τοῦ τοδηλοῦσι τὰ τοιαῦτα
 οὖρα, καὶ ὑλὴν ἐνδεῆσαν· καὶ γὰρ ἐὰν ἐστὶ το-
 τοιοῦτον οὖρον τινὸς νέου τὴν ἡλικίαν καὶ ἀπεπλη-

εἰς λεπτὸν ὑπό-
 πυρρον ἢ πυρρὸν·

(ἢ οὖρα αὐτῶν
 εἰς λεπτὸν ὑπό-
 πυρρον ἢ πυρρὸν
 καὶ ξανθόν·

σκετοσδι' αὐτὴν ἐν δ' αὖτε ἔλθοι, τὸ οὖρον αὐτῆς
 εἴη ὑπόξανθον· ἢ ξανθόν· τοιοῦτον δὲ γὰρ
 αὐτοῦ τὸ οὖρον, διότι ἐν τῷ βάθει τοῦ σώματος
 αὐτοῦ ἐπλόνασε θερμότης· ὁ δὲ πλόνασμός τ'
 θερμότητος, ἐγένετο διαπλεονασμὸν ξανθῆς
 χολῆς· ὁ δὲ πλόνασμός τ' ἐξανθῆς χολῆς, ἐξε-
 χόλανε τὸ αἷμα· καὶ ἐποίησεν αὐτὸ ξανθοχολικό-
 τρον· καὶ μαλίστα χρόνι σάσκῃ τῆς θερμότητος
 ἐν ὥρῃ θέρεινῃ· τὴν γὰρ σὺνδρομὴν τῶν ἡρῆμεν,
 λεγώδ' ἡ τὸ ἔχειν τὴν αὐτὴν ἡλικίαν νέον· καὶ τὸ ἀσιτῆ-
 σαι τοῦτον καὶ νηστῆσαι· ἢ καὶ φροντίσαι πλεονόδε-
 οντος· καὶ ὑπὲρ τὴν δυνάμειν αὐτοῦ κοπῶσθαι·
 ἢ ὁδοιπορῆσαι· καὶ ἐπεὶ ἀνὰ πρὸς ἑαυτὸ καὶ
 λυπαρὰ μέτρος καὶ ἀγρὺ ὑπνία ἐν τῇ αὐτῇ θέρεινῃ·
 ὥρῃ ὅτε οἱ τριταῖοι ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ γίνοντι διὰ
 τὰς τοιαύτας αἰτίας· τότε δὲ φέροντι οὖρα λε-
 πτὰ καὶ ξανθὰ· καὶ πρὶ μὲν λεπτότητος συστά-
 σεως· καὶ μετὰ πόρων χρωμάτων αἵτησι ὑψί-
 ται, ἵκανα αὐτὰ ἡρῆμενα· λοιπὸν καὶ διασαφηνί-
 μόνην καὶ διὰ τὸ ἀσύννοπτον, ἐκθέσομεν καὶ ἐ-
 πὶ δ' ἀγρῶματος· τότε λεπτὸν τῆς συστάσεως
 καὶ τὸ πρὸς ἐν τῷ χρώματι· καὶ γὰρ μετὰ λεπτῆς

ἐν πρὶ αἱ π:

τὰ λεπτὰ

σύστασις, δέκα ἡ σίτασις ἡ γαμινάχρωμα^α
 ὧν ἡ ἀπαρίθμηση, ἐστὶν αὕτη· πρῶτον, λεκόνχε
 πτόν, ^οδύττον, γαλακτώδεις λεπτόν· τρίτον,
 λεπτόν γλαυκόν· Τέταρτον, λεπτόν χαροπόν·
 πέμπτον, λεκόν ὑποχρόν· ἕκτον, λεπτόν,
 ὠχρόν· ἑβδοκόν, ὑπόπυρρον, ὀκτώδον, λε
 πτόν πυρρόν· ὅγδοον, λεπτόν ὑπόξανθον·
^ιδέκατον, λεπτόν ξανθόν· καὶ ταῦτα τὰ δέκα
 χρώματα, δύνανται συσῆναι μετὰ λεπτῆς συ
 στασεως· καὶ ταῦτα ἡ σίτασις τὰ ὑπὸ τούτων σημαίνο
 μεν αὐκαθὺς ἀνωθεν ἡρῆται· λοιπὸν μετὰ βίβαλ
 σωμεν τὸν τῆς διδασκαλίας λόγον, ἐπὶ τὴν συ
 μωλοκλήν τῆς παχέας συστάσεως· καὶ ἐροῦμεν
 μετὰ πλείων χρωμάτων αὐτῇ διώκῃ συσῆναι·
 πρῶτον, λεκόν παχὺ· τὸ λεκόν ἡ τὰ χεῖρα ἡρῆται
 ὅτι σπῆται μετὰ λεπτῆς συστάσεως καὶ τί
 δηλοῖ, ἀλλοῦ σπῆται ἢ μετὰ παχέας συστά
 σεως· καὶ δηλοῖ ἄλλα πινὰ παρὰ τὰ ἡρῆται·
 τὸ γὰρ λεκόν καὶ παχὺ οὕθον, δηλοῖ τὸν ὠκὸν χυ
 μὸν πολλὸν πλεονάζειν ἐν τοῖς ἀγγείοις· ἀνθραξέ
 τα φλέβας ὧ μὸν δέχεται χυμὸν λεῖον, φλέβας
 διαφθοράς· οἷον φλέβας ὑετῶδεις· φλέβας,

διάγραμμα
 πρὸ λεκόν
 λεπτῆς συστάσεως
 ἢ πινὰ σπῆται
 (αὐτῇ)·-

^α λεκόν ἢ πα
 χύ·-

αἱ ποὶ φλέβαι·-

ἀλὺκόν· καὶ ἀλμυρὸν· φλάμλα, ἀπὸ ῥῥῖ τοιοῦ
 Τον γὰρ οὖρον παχὺ καὶ πολὺ καὶ λακόνεζόν·
 ῥύεταί ἀπὸ τασί ασοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ, τοῖς προπε
 πονηκίσιν αὐτῶν· καὶ τοῖς γνομαινοῖς ὁ πωσοῦν ἐν
 νόσω κοπώδῃ· καὶ τοῖς χρονίσασιν ἐπὶ πλῆθ
 παχέων χυμῶν· δαίπερον παχὺ γαλακτώδῃ·
 τὸ γαλακτώδες χρώμα εἰτάχα εἶρηται ὅτι σὺ
 μωλέκεται μετὰ λωπῆς σὺ γὰρ αἰσθάνεται καὶ τῆ δὴ χοῖ,
 αἰσθάνεται καὶ μετὰ παχέος σὺ γὰρ αἰσθάνεται σὺ γὰρ
 ναι· καὶ γὰρ ὅτε τοιοῦτον οὖρον δῖόλου ἔρχεται
 τότε σημαίνει ἔλκεσιν τῆς κύστεως· ἢ ἐννεφρῶν
 κρῖνεται δὲ καὶ γινώσκειται τὸ πάθος, οὕτως· τὸ
 ὑκὸν χρομακλύωσον· καὶ τὸ ὑπογάθριον αὐτοῦ
 ὑποκράτῃσαν· καὶ τότε διὰ τῆς οὐφρῆσεως· δὴ
 τον σπῖγεται τὸ πάθος· καὶ φανερὰν ἔλκεσιν·
 ὁ δὲ γὰρ βοαρῆα καὶ διωσώδης ἐκ τῆς ὑπογάθρι
 ἐξ ἔρχεται· αὐφῆς ἡ δὲ αἰσθάνεται τῆς ἐλκώσεως φα
 νερὰς οἱ γίνονται· τρίτον· παχὺ χαρωπὸν· ὁμοί
 καὶ τὸ χαρωπὸν ἢ τὰ χαυρήνηται ζωνήσασθαι μετὰ λω
 πῆς σὺ γὰρ αἰσθάνεται· ἀλλ' οὖν σιωπῇ καὶ μετὰ παχέ
 καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ διαμείνῃ ὁ τὸ οὖρον οὐρήσασθαι
 οὖτον, δηλοῖ πολὺν κακοχυμῶν ἐν ἐν σῶματι

3
 παχύμαλα
 πωδον:

παχύχαρο

αὐτοῦ ἀνθροισθῆσαν· ἡ δὲ τοιαῦτα οὐρα φέρονται
οἱ τὰ τῶν ὑποζυγίων, δηλοῦσιν πεφαραλήαν,
ἢ οὐρανῶν, ἢ ἐσομένην· πάλιν ὅρα ἵνα μὴ πολλαίαι
ἐξ ἡλίου ἀπὸ τῶν ἐσωθεν· ἀλλ' ἐξωθεν ψυχρὸ
ἂν ῥ' ἐπὶ πᾶσι· αὐτὰ τὰ τοιαῦτα φαίνεται· γενήσε-
ται δὲ τοῖς φανερὸν οὕτως· οἱ μὲν ἐσωθεν ἡ τοιοῦ-
τον, μὲν τοιοῦτον· ἢ ἀπὸ κατὰ τὰς ἐν χρωτῶν
θήσεται· ἡ δὲ ἐσωθεν, οὐκ ἐγένετο τοιοῦτον· ἀλ-
λὰ λεπτόν οὐρηθὲν τὸ ἐξωθεν ἀέρος ψυ-
χθέν, ἐπαχύνθη ὡς περὶ ὁ κρύσταλλος ἐν πυρὶ· ἢ
ἐνύσατι χλῖα ἄρ' τοῦτο προσομιλήσας (αὐτῶν).
καὶ πομφόλυγας κατὰ τὴν αἰωνοθεν ἐπιφανῆσαν
δὴ κωσιν, ὡς περὶ ὁ κρύσταλλος· ἐπὶ τοῦτο (ἢ ἢ πα-
χύνουσι τὰς τοῦ οὐρου· καὶ γὰρ ἡ ἐν πυρὶ τῶν ἡτρί-
αὐτῶν σὺ τὰς γενήσεται θρομβῶ καὶ ἀθροῖς τῶν κο-
λουθῆσας πλῆθος οὐ τοῦ λεπτοῦ; (ἢ τοῦ πυρε-
τοῦ λυσιῖν· ἐπεὶ τὰ τὸν παχύνει ὁ πυρὸν· οἱ τοι-
οῦτον οὐρον σιωίεται, δηλοῖ τοῦ λεπτὸν αἵματι
χύμὸν ἐν τῷ σώματι· ὡς περὶ ἐν σώματι χεῖσι καὶ ὁ-
ξυῖ πύρετοις· τοιοῦτο γοῦρον ὁ χόμνον μετ' ἑ-
κωφώδως καὶ ὁ δυνήσας πεφαραλή· ἐπὶ δὲ ὁ δυνήσας
πραχὴ τοῦ ἐν ὑποχονδρίου· (ἢ πρὸ τῆς ἐξόδου

οἱ τὰ τῶν ὑποζυ-
γίων
ἢ
ὅρα μὴ ἀπὸ
τῶν ἐξωθεν.

ἢ
παχύνει οὐρον.

Ε

παχύ ύπερ
ροθρον

λ' γ' ρ' ε'
παχύ οϊνω

παχύ κύναν

παχύ χλωρ

παρακοπών
παχύ μέλι

ἡμέρας, ἔμαθαι ἴδιον· πέμπτον, παχύ κύναν
πρόσθρον· εἰ τοι οὐτον οὐρην σωίσαται· καὶ ἔστι
πρόσθρον μενῆας· ταῦτα τὰ σμῆνα πρόσθρον οἰκίαν
βυνοσήματος· ἔδομον παχύ οἶνω πόν τοιοῦτον
οὐρον σωίσαται καὶ ἐπὶ ὑμῖν αὐτῶν· τοιοῦτον δὲ
οὐρύνονον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γὰρ ἐν ἐπορῇ· ἐδρό
μον ἔν, πρὸς βύττοι οἱ δὲ ἐπὶ γινόμενον τοιοῦ
τον οὐρην κ' ποχούχρονον, καλὸν· ὡς ἐπὶ τὸ
πολὺ γὰρ ἔν τὴν κύαντα λαμβάνει· διατέλει οὐδὲ
τοιαῦτα οὐρα οὐρούμενα σημαίνα, καταντῆσαι
ἡ γ' λ' θ' ἰασίν· οἷον, παχύ κύναν οἶνω· οἱ τοῦτος
ἀνίσταται· καὶ διατέλει τοιοῦτον οὐρούμενον,
ἔν ἡ κ' ἔρον· ἐν αὐτὸν, παχύ χλωρὸν· τὸ τοιοῦ
τον οὐρην ἐν πύρετῳ καὶ ἰσάμενον, παρακο
πών ἔν· ἐν πύρετῳ δὲ κινώδη σημαίνα φραγ
ρίαν ἑπομένην· ἀκατον παχύ μέλι· ἡ π'
οὐτον οὐρην σωίσαται· δηλοῖ καὶ θαρσίν τοῦ
μελαχολίου χυμοῦ ὡς ἐπὶ τῆς πύρετῳ τοῦ
τετράταιου· καὶ ὡς ἐπὶ τῶν λ' ἰσίν τῆς μελαχολί·
καὶ γὰρ διὰ δύο αἰτίας ἰσίν τὰ τοιαῦτα οὐρα·
ἡ γὰρ διὰ ψύξιν, ἡ δὲ ὑπερόπτησιν βυαίματος·
ἀπὸ γὰρ τὸν τοιοῦτον αἰτίων, παχύ ἔν ἡ τοῦ οὔ -

ρυσύσασις· κ' δι' αὐτοῦ τὰ μέλαινα οὖρα, γίνον
 μετὰ παχύας σύσας· καὶ ἔτι ἀληθεὶς ἐστὶν
 ὅτι οὐ τοσλήφαι φανερὸν· καὶ γὰρ αὐτῇ διαφο
 ραί τοῦ μέλανος οὖρου, παχὴ ἀνέχουσιν τ'
 τοῦ χύματος σύσασιν, ὡς δὴ λαοὶ ἡ τετάρτη
 λυόμενος· ὅτε καὶ ὁ μελαγχολικός χυμὸν δι' οὐ
 ρων ἐκρίνετο· οὐτος δὲ ἐκρίνόμενος, φέρει
 ρα παχὴ οὐ καὶ μέλανον· ὁμοίως κ' τοῦ μελα
 γχολικοῦ νοσήματος λυομένου· τότε δι' ὁρῶν
 ἐκρίνετο τὸ αἷτιον εἰς ποιεῖσαν τὴν μέλα οὐ
 ρὰν ἐστὶν ὁ μελαγχολικός χυμὸς· ὅς ἐστι εἰς
 μὲν χρώματι μέλας· τῇ δὲ σύσας γίνεσθαι
 καὶ παχὺς· καὶ δι' αὐτοῦ τοιοῦτα οὖρα, καὶ
 παχὴ καὶ μέλανα· ὡς αὐτὸς κ' τὰ ἐξ ὁποροπ
 τήσεως τοῦ αἵματος γινόμενα οὖρα παχέα
 σὶ τὴν σύσασιν δι' αὐτὴν ἐν τοῖς ἐγκράσις ὑγρῶ
 ῶν τῆς πράξεως· ἥ δὲ ταῖς αὐτῶν οὖρα φέρο
 μενα· μετεφ' ἰδρύσεως κεφαλῆς τραχήλου
 καὶ νώτου καὶ δισπνοίας· ἧς πονηρὰ δι' αὐτὴν
 ἔσθ' ἵπτησιν· τοιοῦτον δὲ οὖρον ἐρχόμενον ἐνο
 ξέσι πυρετοῖς μετὰ δυσωδίας καὶ δὲ κακῶν
 ἐχούσης τῆς κύσεως· ἥ τὸν θάνατον· καὶ ταῦ

Ταῖς καὶ πρὶ τῆς συμπλοκῆς τῆς παχέας συστά-
 σεως μεθ' οἷ χρωμάτων δυνάμει συσπῆναι καὶ τὴν
 τοῦτον ἐκλογονσημαίνω. καὶ πῶς αὐτῶν αἰτίαι
 γίνονται. λοιπὸν χρὴ καὶ ἐπὶ διαγράμματος
 ἐκθεῖν ταῦτα. παχὺ λεῖκον παχύ γαλακ-
 τώδους. παχὺ χαροπὸν. παχὺ ὀρθρὸν. παχὺ
 ὑπερθερὸν. παχὺ πελιδνόν. παχὺ οἶνοπὸν.
 παχὺ κυανοῦ. παχὺ χλωρόν. παχὺ μέλαν.
 καὶ ταῦτα τὰ χρώματα δεκά, μετὰ παχέας συ-
 στασεως τοῦ χύματος σιμίσταται. λοιπὸν λέ-
 γειν περὶ τῆς συμέτρους συστάσεως. πε-
 ρὶ γὰρ τῆς παχέας καὶ λεπτῆς συστάσεως τοῦ χύ-
 ματος καὶ μεθ' οἷων χρωμάτων σιμίσταται, ἀρίστως
 ἔρηκαμεν. καὶ διὰ τοῦτο λέγομεν ἄρτι, περὶ τῆς
 συμέτρους συστάσεως τοῦ χύματος μεθ' οἷων χρ-
 μάτων καὶ αὐτῇ δυνάμει σιμίσταται. Φησὶ γὰρ ὁ
 γαληνὸς ἐν τῇ περιρρίσεως αὐτοῦ πραγματείᾳ.
 ὅτι τὸ ὑπόξανθον χρώμα καὶ τὸ πύρρον, σιμίσταται
 μετὰ συμέτρους συστάσεως. καὶ οὕτως ὁ γαλη-
 νός. ὁ δὲ γαμάγνος φησὶν. οὐχὶ τὸ ξανθόν. ἀλ-
 λὰ τὸ πύρρον, ὁ δὲ γαμβρόφιλος τὸν γαληνὸν προ-
 κρῖνεν λέγειν καλῶς. διὰ τὸ μόνον τὸν λόγον

ἐπὶ τῷ

ἐπὶ τῷ
χρῶματι.

μαχνητός

μάνος

θαφίος

αὐτὸν ἔναι αἰατρὸν· ἀλλὰ καὶ τὴν ψῆφον· καὶ κατὰ μ-
φώτῳ αἰνῶν ἀρίστον· καὶ ταῦτα καὶ τὰ ὑπὸ τοῦτων
λγόμενα· μεμὸν δέον ἐστὶ ἐκδέσθαι τὸ δι' αἰγῶ
μματα τῶν χρωμάτων τῶν δι' αἰμαίνων συγῆ
ναι μετὰ τῆς σύμμετρον σύστασιν· ὅθεν αἰσ-
σύμμετρον, χρωματῶν ὑπὸ πύργον· πύργον καὶ ὑ-
πόξανθον· πάλιν ἀρτίον δέον ἐπεὶ καὶ πορίσ-
τασθαι ἐν τε ὑγιγνοῖς σώμασι καὶ νοσοῦσι· καὶ ὁ-
σαι προγνώσκειν ἐξ αὐτῶν δι' αἰσθητῶν τελεσθαι-
ται· ἥ τε ἐπὶ κίβδυνος· ἥ τε ὑμῖν· ἥ τε μέσσοι·
δὲ δὲ (ὡς θῆναι τὸ παρ' ὕφ' ἵσταμένον· καὶ τὸν σύ-
στασιν καὶ τὰ χρώματα· ἵνα τελεθῇ ὑπὸ τῶν πρᾶ-
ματῶν γένῃ)· ἀξιὸν δὲ πρότερον δὲ ξαι τὴν κα-
τας καὶ τὴν ἀρίστην ὑποστάσιν πρὸς γένεσιν·
ἡ γὰρ καὶ πολλὰ καὶ ἡ ἥρη πᾶσι, οὐ θαυμαστὸν· δέον
δὲ δι' αὐτὸν εἰσαγομένον βασανίσαι τὸν λόγον·
καὶ ὁ μὲν ἵππ' περὶ αὐτῆς τὰ δεφῆσιν· ὅτι οὐρον
ἀρίστον ἐστίν· ὅτε ὑπὸ στασίς αὐτοῦ ἐστὶ, ὡς
μὲν χρωματὶ λανθάνει· τῆ δὲ σύστασις, σύμμε-
τρον καὶ λείον· τοῦ τέστιν· ἵνα καὶ (ὡς ἄλλος· ἀλλὰ
μὴ δὲ πρὸς μέν)· ὁμαλὴ δὲ, ἵνα παραπάνω
τὸν χρόνον ἥη τοιαύτη· καὶ ὁ μὲν ἵππ' ἐκ τοῦ κρ

..
πρὸς ὑποστάσιν

τοῦ τοῦ τοῦ ὀρίε μὲν, τοῦ ἀρίστου οὐ ρυ ἀπεφῆ
 νατο. ἐστὶ δὲ ὁ ἴσος τε λήου. καὶ ἀρίστου καὶ φῶ
 οὐ ρυ ὁ ὀρίε μὲν οὐ τοῦ. οὐ ρυ ἀρίστου ἐστὶ. τὸ ἐ
 χον παρυφῆσάμενον. ὦ μὲν τόπω, ἴνα καὶ
 τω αὖ ὦ πῖθ μένι τοῦ ὑέ λίνου ἀγῆου. ὅτε καὶ ὑ
 πόστασιν λέγε πῖ, διὰ τὸ ὑποκαταίεσθαι.
 ὦ δὲ χρώματι λαλῇ. τῇ δὲ σύστασι, σὺ μέρον
 λήον. τοῦ τέστιν, ἴμυ μὲν διεσπασμένην. ἀλλὰ
 σὺνη μὲν. ὦ δὲ χρόνῳ ἴνα καὶ διόλου, τοιοῦ
 τον. ὦ δὲ χρώματι τοῦ χύματος πυρρῆ. ἢ ὑπό
 ξανθον. ὑπό ξανθον γὰρ φησὶ, ὅ λείγον μετέ
 χον τοῦ ξανθοῦ. ὥς τε ἀσπυαῖον ἐστὶν ὁράν ἐν αὖ
 οὐρῳ. ταῦτα τὰ τέσσαρα. σύστασιν ὑπόστασιν, χρώ
 ματι καὶ χρόνῳ, ὅσα οὖν οὐ ρυ ἀρίστον πᾶσι ταῖς
 ταῖς τέσσαρα ἐχόντων, εἰσὶ καὶ τα φύσιν καὶ ὑγίαν.
 ὅσα δὲ οὐρῳ ἀρίστον πᾶσι ἀπὸ τούτων ἐξιστάμενα
 καὶ κτρεπόμενα ἄτε ἐναντί. ἄτε ἐνδοσί. ἄτε τριπλῆ.
 ἢ καὶ τοῖς τέσσασι, κατὰ τὸ σὺ τον ἐξέστι τὸ οὐρον.
 καὶ ὁ νοσῶν καὶ τοῦ καὶ φῶσιν πρὸς τὸ παρυφῆσιν.
 καὶ καὶ τοῦ ὑγίανου ἐπὶ τὸ νοσῶν καὶ νοσῶν. ὑπο
 σπόμενα οὐ ρυ, ἐλθὼν καὶ αὖν ἄρη μένων
 τεσσάρων τὸ πάντων ἐσχατοῦ ὅσον ἐστὶ δόμαλ.

εἰς οὐρανόν
 ὑπόστασιν
 χρώματι
 χρόνον.

ἢ τὰ λοιπὰ τρία αὐτὰ ἀσωμεν καὶ φῦσιν μένοντα·
οἷον ὣς μὲν τόπῳ ἐς ὧ καί τω· τῇ δὲ συστάσει τοῦ
παρῦφθισαμένου, ἐς ὧ λαθόν· τοῦτέστιν σωκ
μμένον καὶ μὴ διέσπασμένον· ὣς δὲ χρῶμα
ἐς ὧ λάκον· τὸ δὲ τέτθρον ὁ παρῦφθισί ὡς χρόνον
ἀνόμαλον· τοῦτο ἐστὶν σήμερον φαινόμενον
τοιοῦτον· αὐρίον δὲ με τοιοῦτον· τὸ τοιοῦτον οὖ
ρον· ἢ ἀσθενῶσαν δυνάμεως· δι' ὅτι ἡ οὐσία καὶ
δυνάμεισιν οὐκ ἴσχυον ἀσπαστα· λαθὼ δὲ τὰ δὴ
τὰ ταῦτα πέψαι· ἀλλὰ αὐτοῦτων ὡς τε σφάτων· παρῦ
λαθὼ τὸ ὑστατον ἀσπαστον· πάλιν τρέψωμεν τὸ
λαθόν· ὡς ἦν αὐτὰ ἐτρεπόμενα δὲ οὐ· ὡς ἐν μὲν τὸ
ἀνόμαλιν· καὶ αἴησιν τὸ οὐ λαθόν· τοῦτο τοῦ παρῦφθ
ισαμένου ὁ ἴσχυον· δύο γὰρ φύσεις αὐτῆς λαθὼν ἡ φύ
ξις καὶ δυνάμεις· οὐ μόνον γὰρ τὸ ὅμαλόν ἀσπασ
λαστο, ἀλλὰ καὶ τὸ λαθόν· ὡς τε μὴ ἦν αὐτὰ ὅμαλόν
καὶ τοιοῦτον παρῦφθισατον χρόνον· τοῦτέστιν
καὶ σήμερον καὶ αὐρίον καὶ ἐξ ἡς· ἀλλὰ καὶ οὐ λαθόν
τοῦτέστι δὲ ἀσπασμένον καὶ μὴ σῶμα ἐξ ἡς· δι' αὐτὰ
σθαι δὲ λέγομεν, δι' ὅτι πάλιν αὐτὰ παρῦφθισα
τον δὲ ἀνέμεσον, σῶμα ἀσπασιν τὸ σῶμα ἐξ ἡς
καὶ οὐκ ἴσχυον αὐτὸ σῶμα ἐξ ἡς ἐξ ἡς· ὣς δὲ πάλιν -

μα γάρ ον, διὰ τὴν ἀπεψίαν ἀρχὴ γὰρ τροφῆς κα-
κῶς διοικουμένης, ἐμψνύματ' ὡς ὁ γαλινὸς
φησὶ· διὰ οὗ ταῦτα τὰ αἰτί' αὐτὸ ἀπολαφρό-
μενον οὐρυν τῷ δόξῃ, ἀπεπτότ' ὅτι τοῦ ἀπὸ
χειφθέντος ἐνός· πάλιν ἐν αὐτῷ ἔσμεν τὰ ἄρ' ἡμῶν.
καὶ ποιήσωμεν τὸ οὐρυν, οὐ λήθον μὲν δι' ἐπασμῶν
δε· ὅπερ ἡνδ' αὖτε ὅρυν· καὶ τὸ πρότερον ὅπερ ἡνδ'
νώμελον, ὁμαλὸν ποιήσωμεν· τὸ τοιοῦτον οὐρ
καλὸν, διὰ τὸ μὴ εἶναι πολὺ πνύμα καὶ μὴ δυνά-
μενον· τὸ φῖσι κὴν δυνάμειν πᾶσαι καὶ διαφορῇ
σαι αὐτοῖ· εἰ δ' ἔ' ἡ τὸ οὐρ γούλειον καὶ ἀνώμαλον,
τοῦτο τοῦ ποτ' ὁρ' οὐκ ἔ' ἡνδ'· διότι οὐδ' ὅλ' οὐδ' ἔ' ἡνδ'
ἐπασμῶν, ἀλλὰ σήμερον μὲν φαίνεται δι' ἐπασ-
μῶν· αὐρῖον δ' ὅ· ἀλλὰ σήμερον μὲν· τὸ οὐμὴ
δὴν κακῶς φαιρόμενον ἔχειν ἀπεψίαν, κρῆπτον ἔ' ἡνδ'
τῷ δὴν κακῶς ἔ' ἡνδ'· διὰ δ' ἐτὴν ἀπεψίαν, πνύμα
παχὺ σὺν ἐπασμῶν τὴν σὺν ἐχθ' αὐτῷ ἔ' ἡνδ'· τὸ αὖ
τὸ ἔ' ἡνδ'· ἡνδ' τὸ οὐδ' αὐτῷ τὸ σφύγμου· καὶ
γὰρ ὁ διαλῆπτον σφύγμου ἐάν εἰς πολλὰ ἐκ μέρ-
ος αὐτοῦ δι' ἀμῆτη, μείζων ἔ' ἡνδ' τὸ καλόν· παρ' ὅτ' ἡνδ'
τὸ καὶ τὸ καὶ ἡνδ' ἀλλὰ πλεῖστον· ὅτ' ἡνδ' τὸ ἀν-
μαλόν· καὶ πρὸ μὲν ταῦτα τὰς συμπελοκῆς ἀρ

ὁραὶ τῶν
τῶν ἀμφί
βόλων·
ὁραὶ τῶν τῶν
ἀμφί βόλων·

καὶ τὰ ἄρρημεία· πάλιν ἐστὶν ἄλλη σύμωλον καὶ ἐ-
χουσα τὸ παρὶφίτῳ μενον λακόν μιν· ὁ τόπος δὲ
ἐν ᾧ μέσσω· καλούμενος ἐν ἑώρηκεν· ἐστὶ δὲ τὸ
τοιοῦτον οὐρεθρὸν λαίον· τοῦτέστιν σινημμένον καὶ
σῶν χεῖρ ὁ μαλὸν παρὰ πάντα τὸν χρόνον τοι-
οῦτον φαινόμενον· τὸ τοιοῦτον ἐστὶ μέσσω ἀπε-
πτην· ὅτι οὐκ ἐχῶσεν ἡ φύσις πᾶσαι αὐτὸ ἵνα
τοῦ καὶ τὸ ποικιλα λαβὴ καὶ γένῃ πᾶσι με-
μένον· ἀλλὰ παρὶ τοῦ σῶσιν ἀμαρτυρεῖται τὸς πα-
ρεμπεσόντος, ἐκ οὗ φησὶν αὐτὸ καὶ παρὶ τὴν μέσ-
χώραν δυνήσκειν· εἰ δὲ πολλὰ κῖς πολλὸν τὸ παρὲ
μπεσόντων ἀμαρτυρεῖται καὶ ὡς τὸ παρὸ φησὶν αὐτῷ.
ἀπὸ δὲ τῆς μέσης χώρας ἀνέλγει αὐτὸ ἐπὶ τὸν ἀνω-
τόπον, καλῶς πᾶσι τοιοῦτον νεφέλῃς πρότερον-
ἐφημερὰ τὸ μετὰ φασὶν ὡς νεφρῶν· νέφος
γὰρ τὸ μέγα· νεφέλη δὲ τὸ μικρὸν νέφος· αὕτη
οἷον ἡ νεφέλη ἐπὶ πόλεω νεφελήσας κατὰ τὸν
ἀνωτόπον λακόν οὗθεν περὶ τοῖς ἱεροῖς ἐ-
χουσα· ποικιλὴν πρὸς ἀκρόα· χολόδον γὰρ χυ-
μῶς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ παρεγγύεται σιναῖν· ἐπεὶ
ἀνὴρ περὶ τῶ σῶν χεῖρ λακόν οὐρεθρὸν νεφέλη λακόν
ἔχον· καὶ ἀφροῖς, καὶ τοῦτο ποικιλόν· δηλοῖ γάρ

πρὶν νεφέ-
λην

Τὸ δὲ ξιὸν ὑποχόνδριον ὀδυνάσθαι· πάλιν ἐὰν
 πύρε τοῖς καυσώδεσιν οὐρανῶσιν οὐρανὸν φέλασ
 μέλαν αἰχρὸντα· εἰς τετάρτατον μεθίστανται. ἡ
 δὲ οὐδὲ λωσὶ εἴτι πνέμα τὸν καύτω λαμβάνει τό-
 πον· καὶ δηλοῖ τελευτῶν πέν· ὅτι ἡ ὑπόστασις
 εἴτι ἐφύσι· τὸν καύτω τόπον τοῦ πυθμενίου καπ-
 χουσα· ὥστε φανερὸν ἐκ τῶν ῥημένων ὅτι ὅσα
 πύρε νεωρήματα καὶ νεφέλης ἄρηται, τὸ αὐτὰ
 χρῆνο μείζον εἰρηθεῖ καὶ πρὶ ὑποστάσεως· πῆ
 δέ σφ' γὰρ μένον διὰ λάττωσιν ἡ τε ὑπόστασις καὶ
 τὸ ἐνέωρημα· καὶ ἡ νεφέλη· ὅθεν φανερὸν ὅτι
 ἐκ τοῦ τόπου πλυνάου δύνανθαι νομεν· ἡ μὲν τὰς
 σημασίας τῶν δηλοῦμένων καὶ πρὸς ἄρῃ καὶ μᾶλλον
 δευ· ἐν αὐτῇ πρὸς ὁδὸν τὸ λευκὸν χρῶμα τοῦ παρῦ
 φίστα μένου καὶ γινώσκου μέλαν· καὶ ἡ μὲν ἐν νεφέ-
 λῃ τὸ μέλαν χρῶμα ἦν, ἀμύδρον τὸ λευκόν· ἡ δὲ ἐ-
 νεωρήματι· μᾶλλον τὸ λευκόν· εἰ δὲ ἐν τῇ ὑπόστασις,
 ὅτι μᾶλλον ἢ τέλει τὸ λευκόν· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ λευκὸν
 χρῶμα· ἐὰν ἔχῃ τὸ παρῦ φίστα μένον χεῖρον καὶ ὁμα-
 λὸν· ἡ δὲ πνέμα δὲ· ἐὰν δὲ ἐν νεφέλῃ λευκὸν γόνῃ,
 ἀμύδρον σημαίνει τὸ ἀγαθόν· ἡ δὲ ἐν τῇ ἐνέωρη-
 ματι· μέσον εἴτι τὸ ἀγαθόν· ἐὰν δὲ ἐν ὑπόστασις, τέ

περίμε
 λευκὸν χρώ-
 ματος·

λαιον καὶ μέγρον ἐστὶ τὸ αἷμα θόν· καὶ παρὶ μένου
 ὦν τριῶν τόπων· ἵκανα τὰ ἔρημνα· λοιπὸν
 λείπη εἰσὴν καὶ παρὶ τοῦ χρώματος· γενέσθω
 δὲ τὸ κατὰ φύσιν χρώμα ἢ χαλκόν καὶ μένον καὶ με
 ἔστω χαλκὸν ἀγαμέλαν· ἢ περὶ δυνόν· ἢ ὠχρόν·
 ἢ ὑπερῷον· ἢ ἐρυθρόν· τὸ οὖν ὑπερῷον· γίνε
 ται αὐφάιδας τοσὶ χωρὶς οὕτως ὡς ἀνὴρ ὅς ἔρηται·
 καὶ σημαίνει αὐτὴν ἀνὰ τοῦ θανάτου· τὸ δὲ
 ἐρυθρόν· γίνεται αὐφάιδας τοσὶ καθαροῦ· καὶ σημα
 νει αὐτὴν· καὶ εἰ μὲν ἔη σύμμετρον μέτε πλῆθος
 μὸν ἔχον· μήτε ἐν δὲ ἀνμετρίω τῷ τῷ· τὸ δὲ ὑπε
 ρῷον ὅτι οὐκ ἐπὶ γὰρ κινδύνον· καὶ ὅτι αὐτὴν
 σημαίνει ἀδελφοὶ τοσὶ καὶ ὄντως ἔχουσιν· οἱ καὶ ὄντως
 ἔχουσιν τὸ αἷμα· ὅπως φῶλον τῇ φύσει· κινδύνον
 οὐκ ἐπὶ γὰρ· ὅτι δὲ αὐτὴν ἀνσημαίνει· ἀδελφοὶ ὅτι
 τοῦ αἵματος ὁ ἵψωρ· ὁ δὲ ἵψωρ ἐστὶν ἀπαπτον αἵ
 μα· τὸ δὲ αἷμα τὸ ἀπαπτον· ἀπαψίαν σημαίνει·
 καὶ τοῦτο φανερὸν ἐκ τῶν ῥηθισμένων· ὅτι γὰρ αἵ
 μα ἐστὶ χυμὸς· καὶ τὸν χυμὸν ἐν· τῷ δὲ χυμῷ,
 οἱ μὲν, πρὸ τοῦ αἵματος γίνονται ὡς τὸ φλέγμα·
 καὶ ὁ ἵψωρ· οἱ δὲ, μετὰ τὸ αἷμα οὐκ ἔχουσιν
 λη καὶ ὁ μέγας χυμὸς· τὸ δὲ αἷμα τὸ καθαρόν·

ἢ τῶν χρωμάτων
 ἀλλὰ καὶ ὑ
 περῷον·

τον, ἐν τῷ μέσῳ ἀμφώτῳ τῶν τούτων γίνεται. ὅτ
οὖν ὑπερῷον τὸ οὐρον γίνεται, τότε σημαίνει
ὅτι ἀπὸ ἰχθῶρος δὲ ὡς αἷμα τοῦ ἐχει τὸ χρώμα.
ὅδε ἰχθῶρ, πρὸ τοῦ αἵματος γίνεται. καὶ διὰ
τοῦ τοσημαίνει ἀπεψίαν ὅτι οὐπω τελέαντην
βαφὴν ἐπέθηκεν ἡ φύσις τῷ ἰχθῶρι. ὅτι οὐπω
ἐπέφθην. διὸ χρηλῆς ἡ φύσις χρόνων πρὸς πᾶ-
ψιν τοῦ ἰχθῶρος αἷματος. καὶ οὕτως μὲν τοῦ
πρῶτον γίνεται. καὶ οὕτως σημαίνει ἀπεψίαν,
διὰ τοῦτο δῆται χρόνου πρὸς πᾶψιν. τὸ δὲ ῥύθρον
παρῶν φησὶ μένον δηλοῖ κρίσιν ἐπομένῃ ἐν ἡ-
μέραις. εἰ δὲ τῷ τε τῷ τῷ ὑπονεφέλον τὸ οὐρον
γίνεται. χρώμα δὲ ῥύθρον τῆς γενεφῆς ἐχέουσιν
καὶ τὰ ἄλλα τῆς πέψεως σημαίνει. ὅτι πέ-
ψιν. καὶ τὰ ταῦτα τοῦ ἔρυνθρον καὶ ὑπερῷου
χρώματος τοῦ παρῶν φησὶ μένον. τὸ δὲ πελιδνὸν
ψύξιν καὶ νέκρωσιν τῆς δυνάμεως. δηλοῖ ἐν ὅξυτι
δὲ πύρετος οὐρον πελιδνὸν ὑπόστασιν ἐχόν, ὅς
τίς ἐπιούσαν, οὐ καὶ κίνδυνον. τὸ δὲ χλωρὸν δὲ
λοῖ πολὺ θορμώτηται. καὶ κακοήθειαν τοῦ νοσή-
ματος. τὸ δὲ ὑπομέλαν οὐρον. ὑπομέλαν οὐρὸν
λέγω, τὸ ἀπολατόμενον τοῦ μέλανος. ταῦτα

.. ἔρυνθρον

.. πελιδνόν

.. χλωρὸν

.. ὑπομέλαν

αὐτὰ ὑπομέλανα ἄρα ἐν πύρετι καυσώδη· ὁ δὲ
ρῆμα τὰ ἔχοντα μετέωρα· ἃ σὶ πῦρα ἐρυγί καὶ ἐν
ὥς τὰ πολλὰ τούτοις αἰμορρίαν ἢ ὡθασὶν ἐπὶ γί
νεσθαι· καὶ κρῖσιν σίωρ ῖγν μετὰ ὑδρώτων· τὸ δ'
μέλαν δὲ ὅσον ἔστιν καὶ θερμῷ· καὶ γὰρ ὅτε προ
ηγίσειται ὁ ὑγρὸς πελιδνὸν καὶ σπυρροῦ ὅσον μέλι,
τότε ἀπὸ θερμότητος μέλαν ἐκίετο· καὶ ταῦτα πε
ρὶ τοῦ μέλανος αἵματος· ἐπεὶ δὲ τὸ λευκὸν χρώ
ματις ἀγαθὴ ἀποστάσις ὥστε ἀναταίφναι σι
μῶν· οὐ χρὴ παντὶ χρώματι πρὸς ἀνελάνκω
ὅτι αἰμαθὴς ὑποστάσις ἐστὶ σιμῶν· διὸ τίς
λευκὸν χρώμα, πολλάκις καὶ ἀποφλέγματος·
ἔστι τὴν τοῦ λευκοῦ δὲ ἔγνωμεν· καὶ διὰ τοῦτο αἰ
πὴν τὴν ὡς ἀγαθὴ ὑπόστασιν οὐκ ὅσον τὸν ἐμπερι
ἔστι δὲ ὁμοῦ χύμος ὅτι τὴν τοιαύτην φαντασίαν ἐνδε
κνύμενος τῆς ὑποστάσις· καὶ διὰ τοῦτο δὲ προ
σέχειν αἰετὶ βῶς τοῦ τὴν ἰατρικὴν τέχνην με
τορχομένω· ὥς ἵκανὸν εἶναι τὴν τοιαύτην φαν
τασίαν τοῦ φλέγματος· ἵστέον δὲ ὅτι καὶ τὸ πύον
ἔχον καὶ αὐτὸ χρώμα λευκὸν ἀκόπως ἀπατὰ καὶ
πῦρα ὡς ἀγαθὴ ὑπόστασιν· τίνα δὲ νομίζοντες ἔχον
αὐτό· ἀλλ' οὐχ οὕτως ἔχει πλὴν διορίξεσθαι ὅτι

ἔστιν ἰπυ:

δὲ καὶ ὅτι δι' αὐτοῦ δεσφί· φέρεται δὲ τὸ τοιοῦτον· ὦν
νεφρῶν ἐλκωθέντων· ἢ τῆς κύστεως· ἢ τοῦ ὑπαπο·
ἢ τινος ἐξ ἐξουμορίου, τὸ γὰρ πύον ὡς ἰππὶ φη
σὶ, δι' οὗ ἐκείνη ἐκέρνεται· ἀλλ' ἡ γὰρ ὡαίμα καὶ πύ
ον οὐρῆθῃ ὦν νεφρῶν ἢ τῆς κύστεως ἐλκωσὶν· ἢ
καὶ πάλιν ὁ κόσιοι σὶν ἐν τῇ οὐρῇ θραφύματα ἀφύ-
εργα, τοῦ τέτοις διασπῆσαντος καὶ ἐκράγντος,
δύοις ἐστὶ τοῦ πύου· δηλονότι διὰ τοῦ οὐρου ἐκρίν-
μένου· καὶ τὸν μὲν πύον, ὃ δὲ καὶ διορίζεται τῇ αὐ-
γαθῇ ὑποστάσει· ὃ δὲ ὡμοὶς χυμὸς, τῇ ἀνωμα-
λῶσι ὑπόστασι διορίζεται τοῦ παρῦφισταμένου· οὐ
γὰρ ἐστὶ σῶμα χεῖς τὸ παρῦφισταμένον τοῦ ὡμοῦ χυ-
μοῦ· οὐδὲ δὴ ἀλυσόμενον ἐστὶν ἡ μικρὰ ψαμμία·
καὶ ταῦτα ἵκανὰ περὶ διάκρισιν τοῦ τε πύου καὶ τοῦ
ὡμοῦ χυμοῦ· καὶ τοῦ λαλοῦ παρῦφισταμένου· φη-
σὶ γὰρ ὁ ἰππὶ· ὡαίμα καὶ πύον οὐρῆθῃ ἐλκωσὶ
καὶ ὃ δὲ ἐκέρνεται· ἢ ἐλκωσὶν· ἢ ὦν νεφρῶν·
ἢ τῆς κύστεως· ἐπὶ δὲ τέσσαρα ἐστὶν τοῦ μὲν ἐπὶ τοῦ
παρῦφισταμένου· χρώμα χρόνον· σύστασιν·
καὶ τόπον, δέον ἐκθέσθαι τὰ τοιαῦτα τέσσαρα ἐ-
πὶ διαγράμματος· ὅπως σαφὲς καὶ ἀδιάγνω-
στον γίνηται· ἢ περὶ ὦν οὐρον, διδασκαλίαν· δι-

ἀγράμματος ἔχοντα ἡρμμένα δὲ, ὡς ὑποτέ
 τα κτλ. ὑπόστασιν λάνκην· λήν· ὁμαλή· β· ὑ
 πόστασιν λάνκην· λή· γ· ἀνώμαλος ὑπόστασιν,
 λάνκην· οὐ λείαν· ὁμαλή· δ· ὑπόστασις λάνκην·
 οὐ λήαν· ἀνώμαλος· καὶ αὐταὶ ἡσὶν αἰτέσασαι
 ἀρχαὶ τοῦ παρῦφισταμένου ἐν αὐτῷ διαγράμμα
 τι· ἐπεὶ δὲ τὸ παρῦφιστάμενον ἔπομεν ἐχέιν τὸ
 ποσὶ τρεῖς· καὶ θὼς καὶ τὸ φαινόμενον δηλοῖ· καὶ γὰρ
 ἢ τὸν καὶ τὸ ποσὶν ἐπέχει τοῦ ὑεχίνου ἀπὸ τοῦ
 ὀνομαζομένου ὑπόστασιν ὡς ὑποκατωϊσταμένη· ἢ
 πορὶ τὸ μέσον κρέματι καὶ ὀνομαζομένη ἐν ἐν
 ρημα, ἢ τὸν ἀνώτατον τὸ ποσὶν ἐπέχει, καὶ ὀνομα
 ζομένη γεφύχην· ἔπομεν κῆτασιν αἰτίας αὐτῶν· λέγω
 δη· τὸ διὰ τῆς τοῦ αὐτοῦ ποσὶν ἐπέχει οὐκ ἔστιν ἡ
 μανδὲς κῆτασιν ὑπὸ τούτοις σημαινόμενα· κῆ ἐπὶ δι
 αγράμματος ἐξετάμεθα τοῦ κατωτέρου· τοῦ πε
 ρὶ τῆς ὑποστάσεως· λοιπὸν ὁρῶμεν τὰς διαφορὰς
 τοῦ ἐνερήματος ἐπὶ διαγράμματος, λεγόντες
 οὕτως· α· ἐνερήμα λάνκον· λή· ὁμαλόν· β·
 ἐνερήμα λάνκον· λήον· ἀνώμαλον· γ· ἐνερή
 μα λάνκον· οὐ λήον· ὁμαλόν· δ· ἐνερήμα λάν
 κον· οὐ λήον· ἀνώμαλον· τρίτον δὲ εἰν ἡγεφῆ.

διαγράμμα
 τὸ ὑπόστασις

διαγράμμα
 περὶ ἐνερῆ
 ματος

ἡ δὲ οὐκ ἔστι ταύτης τὰς διαφωράς ἐπὶ διαγράμματι
ἐκθέσθαι. ἥτις τὸ διάγραμμα ἐχειώσεται
κτλ. α. νεφέλη. λή. β. νεφέλη. λή.
ἀνώματος. καὶ πρὶ μὲν τῶν συμπλοκῶν τῶν δι-
αφορῶν τῶν τριῶν ὑποστάσεων ἀνελα ποσὶ ἡ
καμιν. καὶ ἐπὶ διαγράμματος ἐξεθέμεθα.
τί δὲ τούτων ἐκαστα (π) πρῶτον ὁ λόγος διδάσκει.
ἐπεὶ δὲ τὸ ἀνίγον σῶμα σῶμα ἴσχυος ἀπὸ τῶν τριῶν
τούτων. στερεῶν μορίων. ὑγρῶν. καὶ πνέματων.
ἀπὸ οἷον φησὶν. ἴχοντα. ἰσχύοντα. καὶ ἰσορ-
μοῦντα. ἰσχύοντα λέγων. τὰ σφίγγοντα. ἰσ-
χύοντα τὰ ὑγρά. ἰσορμοῦντα, τὰ πνέματα.
τούτων, τὰ ὑγρά ὅσιν οἱ χυμοὶ καὶ τὰ πρὶ πῶμα.
καὶ τούτων ὅ (σφίγγοντα) δι' οὐρον ἐκρίνεται. πρὶν
ἰκανῶς ἐξεθέμεθα. νῦν δὲ ὅπως ταῦτα ἐκ τῶν
μορίων ἐξουιχόμενα. ἵνα καὶ ἐλθῶν τῶν οὐρῶν
διδασκαλίαν γένῃ. ἐπεὶ δὲ καὶ αὐτῶν τῶν στερεῶν
μορίων ὅσιν ἡ ναυμαλακώτερά καὶ ῥᾶ δύνει. τῇ κο-
μινῶς ἢ πῶμα καὶ ἡ σάρξ. ἄλλοι ναμαλακώτεροι
καὶ ὑπότερα τῶν τῶν στερεῶν μορίων ὅσιν. καὶ ὡς
μαλακώτερά καὶ ὑπότα ἢ ῥᾶ δύνει τῇ κομινῶς,
ταῦτα πρῶτον ὅπως τοῦ τῆς ἀναλύσεως πρῶ.

τὴν πῆλιν μελὴν ὡς δὲ διὰ χυτὸν· καὶ μετὰ τὴν τὴν στή-
 κα· τῆς οὖν πῆλιν μελὸς τῆς κομῆς ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ·
 καὶ ἀνολόμενης εἰς ἐλαίου σύστασιν καὶ χροίαν,
 ἡ θορμασία μεταβάλλει· διότι δὲ ταῦτα ἡ πῆλη με-
 λὴν, οὐ καὶ θρόωσιν αὐτὴν ἐπὶ· ἀλλ' ἐχὼ ἀρχὴν
 καὶ ἀνὰ βασίον καὶ ἀκμὴν τῆς σιωπῆς ἕως· δέον γὰρ
 πρὶν· ἡ μὲν καὶ τὴν διὰ κρῖσιν ἐκαστοῦ καιροῦ ἐχρῖς
 αὐτὴν βαλὼν καὶ ἀκμῆς, ὡς ἐλαίου δυνάμεως·
 ὡς ἐξ ἀρχῆς τὰ ἐλαίω χρώμα· τῆς δὲ αὐξήσεως,
 τὰ ἐλαίω φανῇ· τῆς δὲ ἀκμῆς, τὰ ἐλαίω· ἡ δὲ
 ἀρχὴ τὴν ἀρχὴν τῆς σιωπῆς ἕως δηλοῖ· φαίνεται
 γὰρ ὡς πρὸς ὑδατῶδη· τὰ δὲ ἐλαίω φανῇ τὰ ἐν τῇ
 αὐξήσει τοῦ καιροῦ γινόμενα, οὖρα, δηλοῖ αὖτὴν
 τοῦ ἐλαίου μίξιν ἀκριβέστερα ἐμφαίνονσι πρὸς
 τὸ ὑδατὸς τοῦ οὖρου· τὰ μὲν τοῖς ἐλαίω δὴ τὴν
 αὐτὴν ἐμφαίνει τοῦ καιροῦ· τὰ δὲ τοῖς αὐτοῖς οὖρα,
 ὅλα δὲ ὅλων οἱ τὸν ἐλαίον ἔσθιν· χρώμα γὰρ καὶ σύ-
 στασιν ἐλαίου ἔχουσιν· καὶ ἐκαστον αὐτῶν ἐλαίου
 χρώμα· δοκοῦσιν ἔχειν αὐτὸ ἐλαίω· τοιοῦτον οὖρον
 ἐν πυρετοῖς ἐλθὼν ἐλαίω δὲ σὺν μέλανι μαρ-
 μόν δηλοῖ καὶ θάνατον· ὅτι δὲ πῆλη, ἡ κα-
 θολικῶς· ἡ τις καὶ τὰ πολλὰ μόριον τοῦ σώματος κα-

ἐλαιοδύ-
 χρωματῶν·

Τέσσαρται· ἐστὶ δὲ καὶ μορὶ κώτορα ἢ ἐν τοῖς μέρεσι
 ὧν νεφρῶν ἐπὶ κημένῃ· αὐτὴ οὖν ἐν τοῖς νεφροῖς
 οὕτω ἀναλυσμένη· καὶ δι' οὐρανὸν ἐξέρχεται καὶ
 θρόωσ· καὶ κατὰ πορομηνύσῃ· αὐθροὸς τορα γὰρ ἢ δι' ἐ-
 ξόδου ταύτης γίνεται παρὰ τὴν ἐν ὁλῶ ὧσώματι
 κατὰ πορμενὴν τὴν λόγῳ τῆς νεφρῶν σῶσις.
 ἡ γὰρ ἐν τοῖς νεφροῖς πῆλξ· σῶσις ὧν οὐρ ἡ τῆς
 ρων ἐστὶ· δι' αὐτοῦ το καὶ δὲ θροὸς ὧς δι' ἐρχεται ὧς
 προλέλειπται· παρὶ ὧν οὐ πῆλξ ἐν ἀφορισμοῖς τῆς
 αὐτῶν δι' ἀφορὰς γράφων· οὕτω φησὶν· ὅπως
 σὶ λῦσιν ἢ ὑπόστασις καὶ αἰετῶν τοῦ τῆς οἰσὶν ἐν
 ἐργτικῷ· ὅτι τῆς ὧν νεφρῶν πῆλξ
 ἀναλυσμένης· αὐθροὸς φέρει ἢ λῖ παρότης·
 καὶ πάλιν ἐν ἀλλοις τῶν ὑλιν διαφορὰν δηλῶν·
 τὰ δὲ φησὶν· οὐρανὸν καυσώδη πύρετων παρὶ
 ὑπόστασιν ἔχοντα· θάνατον (πῆλξ)· αὐτὸ δὲ πύρετ
 τοι οὗτον φανερὸν παρὰ πηλῆαν (πῆλξ)· καὶ παρὶ μῆ-
 ὧν ἐλαιωδῶν οὐρανῶν ὧν ἀπὸ τῆς σῶσις
 τῆς πῆλξ γινόμενων· ἰκαὶ τὰ ἄρημένα· αὐ-
 τὸ δὲ πῆλξ ὧς ὧς ὑπόστασις γίνον· δι' ὅτι τὰ ἄρη-
 μόρια ὧν σῶμα πῶν ἔχουσι τὰς τῆς διαστάσεως·
 μήκος πλάτος καὶ πῆλξ· ὅ ἐστὶ βάρος· καὶ τοῦτ·

ἐπὶ πῆλξ
 λωδῶν οὐ-
 ρῶν·

ὅσα μὲν οὐρανὸν ἐπιπολεῖσιν ἐχέοντι, ἐχούσι ὡς περ
 τίνα ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ὀνομασθῆναι
 ἐπὶ νημέων λαμβάνοντα διὰ τὸ ὁμοιωθῆναι τῶν
 γίνωσκόντων ἐν αὐτοῖς σηπτότων σίτων. δηλοῦσι δὲ
 τὸ πάθος τῆς κύστεως καὶ τῶν νεφρῶν. τόπω γὰρ
 καὶ τοῦτο διορίζεται. καὶ γὰρ ἡ μὲν ἡ πύρετος,
 τῆς κύστεως τὸ πάθος ἐστὶ. καὶ διορίζεται καὶ τοῦτο
 ἀπεψία καὶ πέψις. καὶ γὰρ ἡ μετὰ ἀπεψίαν τοῦ
 ὄλου σώματος κακόν. ἡ δὲ μετὰ πέψιν, μό
 νη τῆς κύστεως τῷ προῖρημένῳ τρόπῳ διορίζεται.
 ἢ τῆς κύστεως ἢ τῆς τοῦ πάθους, ἢ τῶν νεφρῶν, εἰ
 μὴ ἐστὶ πύρετος. τὰ δὲ πῆ τῷ ῥῶδῳ γίνοντι. ὅταν
 ὁ πύρετος καταλάβῃ τὰ βάθη τῶν ἀγγείων, τότε
 γὰρ αὐτὸς ὑποστάσῃ τῷ ῥῶδῳ γίνοντι. καὶ ἡ σὶν ἀν
 δρομενέσειεν αὐτὸν πεταλωδῶν. καὶ τὰ τοιαῦτα
 καὶ τὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ταῖς προῖρημέναις ὑποστά
 σεσιν ἡσσημεν τι καὶ τοῦ εἶναι τὸ πάθος τῆς κύστεως.
 εἴθι μετὰ πέψιν. ἡ δὲ καὶ μετὰ ἀπεψίαν τοῦ
 ὄλου σώματος ἐστὶ τὸ κακόν. ἡ δὲ μὴ μόνη τῆς κύ
 στεως. ταῦτα, ἡ μὲν ἡ πομενέπομενοι τῶν πῆ
 λέγοντι. ὅσοι σὶν ἐν αὐτῷ ὄρω παχὺ εἶναι πῆ
 τῷ ῥῶδα σὶν ἐξέρχονται, τοῦτέοι σὶν ἡ κύστις

πρὶ πύρετος -
 τῶν ὄρων.

ψωρίαι· ἡ δὲ καταλάβετο ὅτι τοῦ κατὰ τὰς τρεῖς
 διαστάσεως ὧν τὸ σῶμα τοσμορίων καὶ
 τὰ τὸ μέγεθος· καὶ πλάτος· καὶ βάθος· ὅτι ἐστὶν
 χροσ, τὰτοι αὐτῶν οὐρα γίνονται· ἀδρμενέσθαι ὧν
 πῖ τῦροδῶν, καὶ καλῶς κριμένον δὲ αὐτὸ νοήσας
 δεῖ τοῦ τοιοῦτον· ἐὰν κουφίσας τὴν μύλον τὴν ἀλῆ
 ποισαν τὸν σῖνι ἀδρμενέσθαι καὶ ματαὶ τὸν οὐ
 ζόμενα κριμένα· ὧν ἡ ὥσιν υμῖα, καὶ ὧν φαινο
 μένων ἐν τοῖς οὐρίοι· γίνεται δὲ τὰτοι αὐτῶν οὐρα, ἡ
 δι' ὅσῳ ἀνσῶν τὴν ἐξ ὧν τὸν σῖνι ἀδρμενέσθαι
 αἵματος ὡς φησὶν ἡ πῖ λέγων· ἐν τῶν τοῖς καυσῶ
 δοσι· κριμένον δὲ καλῶς ὡς ὅτι ἀσας οὐρ γνέχον,
 πονηρὸν· καὶ πάλιν, ἐν τῶν τοῖς χροσίβοισιν
 οὐρ κριμένον δὲ ἔχον ὡς ὅτι ἀσας, ὅλον σωτήριον
 ὄντως· καὶ ἐπὶ οὐρ ἐν τῶν τοῖς ἐν εὐρημα
 κριμένον δὲ ἔχον, ὅλον νόσον (ἡ)· καὶ πάλιν ὧν
 ἀδρμενέσθαι ὧν ἐν τοῖς οὐρίοις γινόμενων τῶν
 φαινομένων, ἵκανα τὰ ἔρημνα· τὰ δὲ δι' ὅσῳ
 δὲ οὐρα, ἐχούσι διαφοράς· καὶ γὰρ οὐρον καλῶς
 μεν· καὶ δακνῶ δὲ συγγρόν· σὴ ψῖν σὴ γ· καὶ πάλιν·
 ἐν τῶν τοῖς οὐρ ἐν δακνῶ δὲ καὶ λακόν, ἐν λα
 κοῖς ἐν εὐρημασιν· ἡ δὲ ὡς δὲ παρὰ τοῦ τὴν πάλιν

πάλιν δὲ
 δὲ οὐρ

νύ· καὶ αὐθις οὐρνεῖν πυρετοῖς, ὁξέσιν παχύ με-
λαν καὶ δυσώδεις, μὴ δὲ νηστεύσεως ἐχούσης,
ἢ θανάτου· καὶ ἐν ἄλλω ἀφορίῃ μωφησὶν, οὐρ-
ὀδμελὴ βαρὺ ἀνέχων, Σιάνηξ ἰνδοηλοῖ· καὶ σὴ
ψὶν καὶ γέκρωσιν τῆς φύσεως· καὶ περὶ τῶν τοιούτων
οὐρών, ἰκανὰ τὰ ἑρημικά· ἐπεὶ δὲ τὰ ἐμπερὶ
θεν σὺ μὲν πλὴν καὶ τῆς λεπτῆς καὶ παχέας σὺ γὰρ
σώσωμεν τὰ τῶν χυμῶν, λατόμενον ἐστὶ πᾶ-
σθύναι· καὶ τί ἢ τούτων ἐκαστον πλὴν ἑμὶ ἐστὶ τ'
οὐσίαν παχύν· φανερὸν ὅτι ἀπὸ πέντε σὺ παχύν.
Ἐκ περὶ οὐσίας τῶν ὡμῶν χυμῶν καὶ παχέων· λοι-
πὸν μετὰ λεπτῆς σὺ γὰρ αὖτε τὸ παρυφ' ἵστα μὲν
σύνελθῃν, οὐδὲν αὖται· ἀλλὰ μετὰ ὑποστάσεως
ἐρῶν οὐ χρώματος καὶ ὑπερῶν οὐ· ἐν δὲ ταῖς
τοιαύταις ὑποστάσεσιν τὰ χρώματα δηλοῦνται
ἀπεψία, σὺν ἐλθῇ οὐδὲν ἀντι· ὅτι ἡ πέψις
παχύνει τὰ οὐρα· ἡ δὲ ἀπεψία, λεπτὰ τὴν ἑρῶν
αὐτὰ· τὰ δὲ ὑπερῶν καὶ ἐρῶν ἀέχοντα τὴν ὑ-
πόστασιν, ἐξ αἵματος εἰσι· ὅθεν αἰματικὰ πρᾶμ-
μένον ἐστὶ· διὸ οὖν ἐστὶ γινώσκον ὅτι τὴν ἀχρῆμ-
τα σὺν πλεονάζουσιν σὺ γὰρ αὖτε, ταῦτα σὺ μ-
πλᾶν ἡς ὄνται· καὶ ταῖς ὑποστάσεσιν· καὶ γὰρ πα-

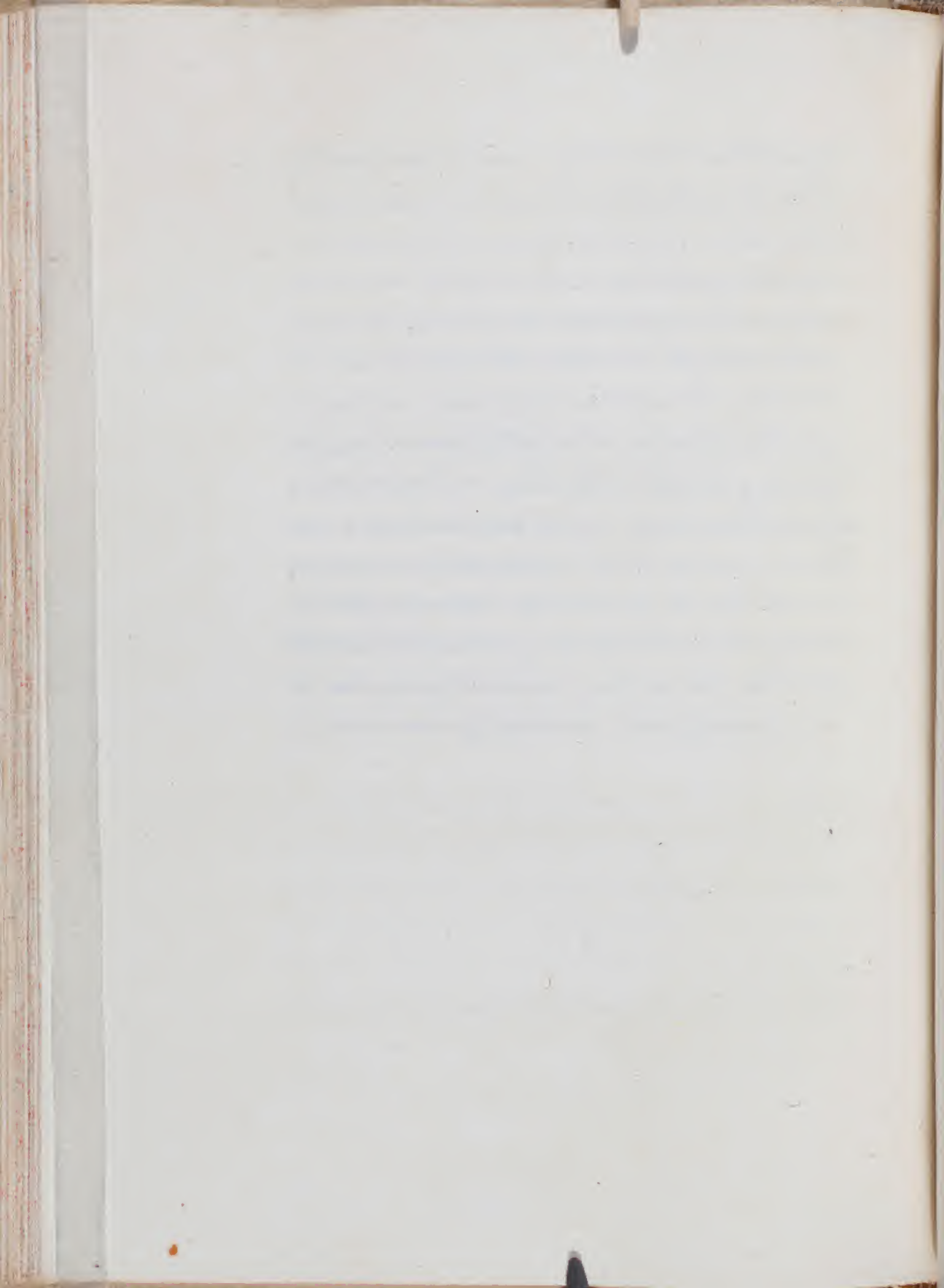
ἢ παχύν
καὶ παχύν
σώσωμεν· καὶ
τῶν χυμῶν
μετὰ τῶν·

χρὺ παρυφίσταμενον ὑπὸ ῥυθρον, μετὰ παχῆ
συστάσεως σινίσαπυ. καὶ δηλοῖ κατὰ μὲν τὴν
σύστασιν καὶ τὸ παρυφίσταμενον, ὑπὸ πτησὶν
αἵματος. ὁμοίως δὲ καὶ μετὰ τοῦ χρώματος
ᾧ ἐνδεχομένων συμπλακῶναι τὴν τε σύστα-
σιν καὶ τὸ παρυφίσταμενον. Ταῦτα γὰρ τοιαῦτα
δηλοῦσιν, ὑπὸ βολὴν καὶ ἑλκυσίν. πλὴν τῆς
σύμμετου ἀμφοτέρων τῆς συστάσεως καὶ τοῦ πα-
ρυφίσταμενου. μετὰ τῶν τὴν φύσιν χρωμα-
των πυροῦ καὶ ὑπὸ πύργου. καὶ δηλοῖ τὴν ἀρίστην
πέμψαν τῆς συστάσεως. καὶ τὸν παρυφίσταμεν,
καὶ τοῦ χρώματος. καὶ πρὶ μὲν τῆς τῶν οὐρῶν δι-
δασκαλίας κατὰ πεγνὴν. καὶ ἡ δὲ καὶ διὰ φορὰς,
καλῶς καὶ ὡς δὴ ἀποτέλλεται. καὶ τοῖς βο-
χομένοις ἀναγινώσκειν, ὡς φησὶ κανον· ~

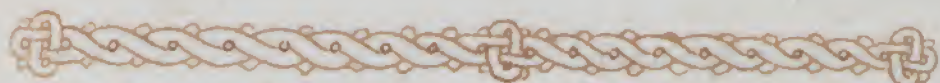

ἐκ τοῦ δ' ἀντιθέτου τοῦ ἀντιθέτου πρὶ κρίσεως ἀπο-

Τὼν κρίσεως ἡμερῶν αἰμὲν, κατὰ σύλληψιν ἡσὶν
 οἷον κατὰ σὺν ἔχειν. αἰδὲ, κατὰ δ' ἔχειν, οἷον
 ἐκδοματῖαι ἀκρίνοισι, σημεῖον μεθ' αὐτῶν, ἐκ μὲν
 τῆς α' ἡμέρας, τὴν δ' ε' ἐκ δὲ τῆς δ' τὴν ζ' ἡ δὲ
 τῆς ζ' τὴν ια' ἐκ δὲ τῆς ια' τὴν ιδ'. ἐκ δὲ τῆς
 ιδ' οὐκ ἔτι κείνομεν κατὰ τετράδας, ἀλλὰ καὶ
 δι' ἐκδομάδας. οὐ γὰρ ὁ χρόνος ἀκρίστοις ἐπὶ
 δεχοῖν καὶ κρίνειν κατὰ τετράδας ἀπονοουσῶν
 τῶν δ' αἰμάτων. δι' οὗτο κατὰ τῆς ιδ' προγινώσκοντες
 ιζ' ἡ ἀπαλλάσσεται τοῦτο σήματος. ἐκ δὲ τῆς κ',
 τῶν κζ' ὅτι αὐτῆς δὲ τῶν χα' καὶ ἐξ αὐτῆς τὴν μ'.
 καὶ ἡ μὲν μετὰ πέντε καὶ ἑξήκοντα ἀκρίστοις ἡμέ-
 ραις, ἀγαθὰ εἰσὶ εἰς πρὸ τῆς πέντε καὶ ἑξή-
 κοντα. διὰ φέρει ὅτι ἡ μὲν πέντε καὶ ἑξήκοντα ἐστὶν ἀ-
 γασθῆναι. ἡ δὲ κρίσις, καὶ δόχου ἀγασθῆναι.
 καὶ πρὸ μὲν πέντε καὶ ἑξήκοντα, ἀκρίστοις καὶ κατὰ τὰς δὲ πέντε καὶ
 ἑξήκοντα ἐν τοῖς οὐροῖς καὶ πρὸς τὰς καὶ διαχωρήμα-
 τας καὶ αἰμορραγίας. ὁ δὲ δι' ἀλείπων τετράδας,
 πρὸς φορον ἔχει τὴν κένωσιν, δι' ἡμῶν καὶ δια-

χωρημάτων καὶ ἰδρώτων.

Ὡς δὲ φρονίτις, πρὸς φορὴν ἔχει τὴν κένωσιν, διὰ
αἱμορραγίας καὶ ἰδρώτων καὶ διαπαρωτίδων.

Ὡς δὲ πλάριτις πρὸς φορὴν ἔχει τὴν κένωσιν, διὰ
αἱμορραγίας καὶ ἰδρώτων καὶ πτισμάτων.

Ἐπὶ τούτου δὲ, ἡ μὲν θορμὴ ἐστὶν ἡώρα καὶ ἡ χώρα
καὶ ἀκμάζουσιν καὶ μένων. καὶ οὐκ ἔστι οὐρετός, καλὴ
ἐστὶν ἡ κρίσις. εἶδε τοῦ ἀντίον, καλὴ.

Μετὰ δὲ τὴν μὲν ἡμέραν οὐκέτι κρείσσοι μοι κῆρύως,
ἀλλὰ λίσσις ὦν νοσημάτων ἦνεπ' αἰθ' ἰδὼν ἡ ἔσθ'·
ἡ π' ἡ β' κ' εἶτα, ἐν ἑπτά μισί· καὶ ἐν ἐνὶ αὐτῷ
ὦν· καὶ ἐν ἑπτά ἔτεσι:-

τοῦ αὐτοῦ, περὶ κατακλιθεώσεως:-

Κε

Βαπτεκλήθη τοίνυν ὁ νοσῶν ἀρχὴ τῆς αἰήμερας,
ἡ οὐ μὲν νοσερὰν καλοῦμεν τὴν αἰήμεραν, ἀλλὰ
κατακλήσιν· ἐν ἧ παρακολουθοῦσι, σημεῖα
θιγαῦτα· χασμετοὶ· ταννῶμοι· λυγισμοὶ καὶ κλ
ταχθόνια· καὶ ταύτην οὐ καλοῦμεν νοσερὰν ἡ
μέραν, ἀλλὰ κατακλήσιν· καὶ δὲ φῦλάπτην,
κόπων· σιτίων· πολυλαλίας.
Ἐταῦ δὲ τὴν αἰήμεραν δηλονότι ἐπὶ κατακλιθε-
ωσάσῃ β', καλεῖται αὕτη πρώτη τῆς νόσου.

καὶ ἀπαύτης, ψηφίζον αὐτὴν μέραι τοῦ νοσοῦτος
μέχρι κρι. ἐν αὐτῇ οὖν τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ. ἡ
τις ἐστὶν πρώτη τοῦ νοσήματος, αἰξάνει τῇ ὑ-
λῇ καὶ λοιπὸν σφύγμος μὲν, πυκνὸς καὶ ἀνο-
γος. οὐρα πυρρόδῃ, ἀνέψατα γάρ, ῥῶστα λαύ-

Τούτοις, δίδοται χυλὸν πρὸς σάνης ἀχρίτης δι-
ῆμέρας. εἰδὲ δι' αὐτὴν ἀνεκχομένη. ἡ ἐτρεῖς
τοιοῦτον. καὶ ὑλησὺν χιτῶνα παρὰ τοιαύτην οὐδὲ
ὅπως ῥέτω δέξιο, ἀλλ' ἐστὶν ἅτακτος κῆρυξ φέση,
δίδοται γούτω καὶ τοῖς κόκκοις. καὶ ἐτρεῖς τροφῇ.
καὶ ὁῶν.

Εἰδὲ ἐπὶ ὑλῇ πᾶσχει καὶ λεπὴν παρὰ τοιαύτην
ἀπάντης ἐδέχεται. διὰ τὸ τὴν δι. μεῦραν
τὴν ζ'. εἴτε ἀγαθὰ ἐπὶ σὺμβάινει ὡς καί μινοντι,
εἴτε πονηρὰ. τὰ δὲ οὐρα κῆρ τοῦ σφύγμου ἀκρί-
βει, δηλῶ ποιεῖ τὴν τοιαύτην κρίσιν.

Τῆς γὰρ δι. καλῶς δι' ὄρχομένης, δηλονότι κῆρ-
ε. καὶ ἡ ζ'. ὁμοίως γενήσεται. εἰδὲ τῆς ζ' με-
χρίτης ἰδὲ παρὰ φύλαττόμενοι ὡς καί μινοντι.

Εἰδὲ ἐγγοσις ἔλκῃ καὶ θρομασίαν, ἡ καὶ σπορέχη
τὴν ζ'. ληξοπύρεται σὺν χρίσει. δι' ὧν καὶ
ἐψήματος καὶ ῥοδίου. ἡ χυλὸν σάντου. ἡ κρά-

μενος· ἢ ἑρῦχου· ἢ ἀσζώου· ἢ θριδακίνης·
Αὐτὸν δὲ ἀπὸ λαγχνοῦ τὰς γένεσις ἢ ὄγκος· λινόσφο-
μον· κερὶ θάλαρον· λεκίδου· ὦων· ἔψημε-
ρὸ δῖνον· ἀλθαίαν· χαμαίμελα· ἀναλαμ-
βάσθε παύται· καὶ ἐμπλάσθε θεοεισράκος,
καὶ ἐπιτίθεσθε ἐν τοῖς ἀπὸ λαγχνοῖς·

Τρεφὴν δὲ διδόναι κολλώσθην εἰς φοῶσαν· ἢ
θριδακίνης φύλλα ἐφθαῖσμοίως· ἢ βουκοσθῖ-
νον· μετὰ ὑδροροσάτου· ἢ λεκίδος ὦων· καὶ
τρέφεσθαι διὰ τὰ ὠφρετῶν ὦων· καὶ ἀχρωαίου·
καὶ πόματος τὸ ὑδρομέλι· τὸ ἀπόμελι· τὸ
ἀκροτόμελι· σὺν χυλῶσι μειδάλεως· ἢ ἱπρί-
καὶ οὕτως ὑποδέχεσθαι καὶ τὴν ζ· ἢ τὴν υ· ἢ τὴν
θ· **Α**ὐτὸν δὲ καὶ σὺς αὐξάνη καὶ ἐπὶ χολῆ πᾶσχα·
καὶ οὐ προηγῆται ὡμότης· καὶ ἐπὶ θυμῷ αὐγνῇ
ταῖς ψυχροῦ· παρακρατεῖν δὲ αὐτὸν· ἵνα ἴσῃ
ἰσχυρὸν ἢ δὲ ταῖς αὐτῷ γένεσι· καὶ οὕτως ἐπὶ
δοῦναι αὐτῷ ὕδωρ· ἀχριδύο· ἢ τριῶν λίτρῶν·
ποριβαλλομένῳ ἱματίοις πλάγῃσι διὰ τὸ κινῆ-
σαι ἰδρώτας· καὶ ἰνῶτος δὲ τοῦ ἰδρώτος· τὴν ἀ-
ναπνοὴν· μόνην φαίνεσθαι ἐπινοεῖσθε· καὶ
διὰ φαρμάκων καὶ ἀλοιφῶν· ἰδρώτας κινῆν

ποιήσωμεν. Δι' ἀγάρ ἰδρύτων, καὶ οὐρων, καὶ
γαστροῦ, ἀπὸ πάσης τῆς νόσου.

Αἰνδέξῃ ἑτέρῳ ὡς καί μεναι. καὶ πολλὰ ἡ ἰσχυρὰ
σίαι, χρᾶσθαι ὑπαντλήμασι καὶ αἰλοῖ φαῖς,
ἀπὸ ῥοδίνου, καὶ χλίου, καὶ οἴκου ψυχίνου.
ὑπαλάφειν δὲ τὸ σῶμα πάν, καὶ τὴν κφαλ-
σκέπτειν. **Τ**ὴ δὲ νόσω ἀρμόξαι, ἀπλᾶ
καὶ θάρσια γαστροῦ, ἐπεχομένης, φλεβοτο-
μίαι. ἐνέμεται, τὴν δὲ κένωσιν τῆς γαστροῦ, σμῖ-
κρᾶν ποιητέον. ἐπεὶ δὴ καὶ αὐτῇ ἐκόπερσι, ὑπο-
στήριξις ἐστὶν τοῦ καί μενοντος. **καὶ** αἰνμένῃ ἄ-
νω γαστρίᾳ ἐμπεφραμένη ἢ, διὰ νόματος βοή-
θαι. ἡ δὲ ἡ καί τω, δι' ἐνέματων τινῶν. δὴ δὲ κα-
ταλαμβάνειν τὸν νοσῶντα ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ,
ὅτι τὸ δόξιν πλάρδον ἀνακείμενον, ἢ τὸ ἀρίστε-
ρον. καὶ τὰς χήρας καὶ τὸν τράχηλον καὶ τὰ σκέ-
λη, ὁ χίρον ἐπὶ κεκαυμένα ἔχοντα. καὶ ὅσα ἴπ-
ποκράειται, ὅτι τοῦ περὶ γνωστικοῦ ἡμας ἐδίδαξ-

μενοχόητον ἀκρίβως περὶ ζωῆς καὶ θανάτου.

Σε τὴν πρώτην ἰουλιανὴν οὐ κατακλιθεὶς φόβον

Εἶχα, ἕως ἡμέρας τρεῖς. καὶ αἰνδέξῃ ἑτέρῳ

ἀσθενῇ ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ ὑγιαίνει.

Εἰς τὰς β' κατακλιθεὶς φόβον ἔχει, ἕως ἡ-
μέρας κ'. ἀνδρὶ δὲ ἐλθοῖτασ' κ', αὐθιγὰ βα-
ρύνει καὶ ὑγιαίνει:-

Εἰς τὰς γ', δι' ἐλαφροῦ οὔσαι αὐθιγὰ ἀνι-
στὰς ὑγιαίνει:-

Εἰς τὰς δ', φόβον ἔχει, ἕως τὰς κη'. εἰ δὲ δι-
έλθοῖτασ' κη', ὑγιαίνει:-

Εἰς τὰς ε', φόβον ἔχει θανάτου, ἀλλ' οὐκ ἀπο-
θνήσκει:-

Εἰς τὰς ς' ὁ κατακλιθεὶς φόβον ἔχει θανάτου,
ἕως ἡμέρας ζ'. τελευτᾷ γάρ:-

Εἰς τὴν ζ' ἡμέραν ὁ κατακλιθεὶς, οὐκ ἀποθνήσκει:-

Εἰς τὴν η' αὐτοῦ χυμὴν ἔως ἡμέρας κ'. ἢ τῆς
ιβ'. θνήσκει:-

Εἰς τὴν θ' αὐθιγὴν σημεῖον πολλὰ καὶ οὐκ ἀποθνήσκει:-

Θ' εἰς τὴν δεκάτην κατακλιθεὶς, τελευτᾷ ταχέως:-

Θ' εἰς τὰς ια', ὑγιαίνει:-

Θ' εἰς τὰς ιβ' κατακλιθεὶς, ἕως ἡμέρας ια' τελευτᾷ:-

Θ' εἰς τῆς ιγ', ἕως ἡμέρας ιη'. φόβον ἔχει, ὑγιαίνει:-

Θ' εἰς τῆς ιδ' κατακλιθεὶς, τελευτᾷ:-

Θ' εἰς τῆς ιε' ὁ κατακλιθεὶς, ὑγιαίνει:-

Θ' εἰς τῆς ις' φόβον ἔχει θανάτου ἕως ἡμέρας ιθ'. ἀν-

οὐχ ὑγιαίνει ἕως ἡμέρας 19 τελευτῶ:

Ὁ 9ος Τὰς 18. ὑγιαίνει:

Ὁ 10ος Τὰς 19. ἕως ἡμέρας 19 φόβον ἔχει καὶ ὑγιαίνει:

Ὁ 11ος Τὰς 19. ταχέως ὑγιαίνει:

καὶ ὁ 12ος Κ. ὑγιαίνει ὁμοίως:

Ὁ 13ος Τὴν καὶ ἀσθενήσῃ ἡμέρᾳ δύναι καὶ ὑγιαίνει:

Ὁ 14ος Τὰς 19 ἡμέρας 19 καὶ ὑγιαίνει:

Ὁ 15ος Τὰς 19 οὐ τελευτῶ:

Ὁ 16ος Τὰς 19 καὶ ὁ 17ος καὶ ὁ 18ος καὶ ὁ 19ος ἀσθενήσῃ πολλὰ οὐκ ἀποθνήσκει:

Ὁ 20ος Τὰς 19 ἀσθενήσῃ ἀρξάμενος ἀπὸ θνήσκῃ:

Ὁ 21ος Τὰς 19 ἐλαφρῶς ἀσθενήσῃ καὶ οὐκ ἀποθνήσκει:

Ὁ 22ος Τὴν καὶ καὶ εἰς τὴν καὶ καὶ εἰς τὰς 19 φόβον ἔχει θανάτου ὁ κατακλιθεὶς:

Ὁ 23ος Τὴν καὶ οὐκ ἀποθνήσκει:

† ἡμέραι σου σὺ μεν αἰῶν 19 μεν αἰῶν:

Μωοὶ σὺ πτεῖ γ' καὶ κδ' Μωοὶ σὺ πτεῖ γ' καὶ

κα' Μωοὶ σὺ πτεῖ γ' καὶ ια' Μωοὶ σὺ πτεῖ γ' καὶ

καρδί, γ' καὶ κδ' Μωοὶ σὺ πτεῖ γ' καὶ ιθ'.

Μωοὶ σὺ πτεῖ γ' καὶ κβ' Μωοὶ σὺ πτεῖ γ' καὶ

καὶ κ' Μωοὶ σὺ πτεῖ γ' καὶ κ' Μωοὶ σὺ πτεῖ γ' καὶ

γ' καὶ ια' Μωοὶ σὺ πτεῖ γ' καὶ κ' Μωοὶ σὺ πτεῖ γ' καὶ

γ' καὶ ια'

† Μωοὶ σὺ πτεῖ γ' καὶ κ'

Ταύτας δὴ τὰς ἡμέρας ἐφαιέρωσεν ὁ Θεὸς ἐξ ὁδῶν
τῶν ἐρημῶν· ἵνα καταδῆλωσιν ἡσυχία τοῦ Θεοῦ
οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων· καὶ ὁ φείλας Φυλάσσειν ἐν ὁδοῖς ἐκεί-
νου μετὰ τὰς ἡμέρας δύο· ἐν γὰρ ταύταις ταῖς ἡ-
μέραις ὁ καταλῆξιθῆς, οὐκ ἀνίσταται. **Ὁ** γὰρ μέ-
ποιων, οὐ χαίρει· **Ὁ** γεννηθῆς, οὐ ζήσῃ· **Ὁ** γὰρ
πρόλεμον ὑπαίγων, οὐκ ἐπανερχέται· καὶ
ἅτι ἀνὰ ἄλλο ποιήσῃ ἀνὴρ ἐν ταύταις ταῖς ἡμέ-
ραις, οὐκ ἀποδοθήσεται· ~

† ἔτι ρα σὺ σὺ μαωμένα ἡμέραι ληφθήσονται ἀπὸ
τοῦ ἀπὸ τοῦ βιβλίου ἀρίστου γὰρ φλεβοτομῆς
καὶ κατάρσεως καὶ ἰσχύος προφῆται· ~

Αεὶ γινώσκουσιν ὅτι ταύτην τὴν ἡμέραν τῆς εὐδο-
κίας ἡ δαπάνη· ἡ δὲ δὴ τοῦ δευτέρου με-
νοῦ· ἡ τοῦ ἀπὸ τοῦ· ἡ τοῦ ἀπὸ τοῦ· ἐν ταύταις
γοῦν ταῖς ἡμέραις ἡ τοῦ ταῖς ὁδοῖς αἰσ· ἐν προφῆ-
ρη μένων τριῶν μελῶν, δὲ ἀπὸ χεῖρας πάσης
πράξεως· ἐξαίρετως, φλεβοτομίας καὶ κα-
τάρσεως· καὶ ἄλλοις δόσεως οἱ αὖτε ποτὶς βο-
νήθηματος· **Ὁ** γὰρ φλεβοτομήσας ἐν ταῖς περὶ
ρημέναις ἡμέραις ἡ γοῦν ταῖς ὁδοῖς αἰσ· ἐν τρι-
μελῶν, τὴν γὰρ οὐ φθάσῃ· **Ὁ** μοίως καὶ ὁ βρονθῆ

λαμβάνων· ἄλλὰ καὶ οὐρανὸν χοίρειον κρέας
ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις, βίον θανάτῳ ταῖς ἐστίν·
οἱ δὲ καὶ ἀχρησταῖς ἡμέραι καὶ ἐπὶ τῇ δόξῃ τοῦ
πατρὸς ἡμῶν αὐτῶν, ἀπὸ φωνῆς τοῦ ἁγίου
Βέγγου ὑπὸ τῶν πατέρων· —

Μετὰ ταῦτα πάλιν· α· δ· ι· ιγ· ιη· κη· μετὰ δὲ καὶ
β· δ· ιε· μετὰ τοῦ ἐμβρύου· ζ· η· θ· ιθ· ιη· κθ·
κη· μετὰ δὲ κάρτιος· ε· ς· ιγ· ιε· ις· κτ· κε·
μετὰ δὲ ἀνθρώπου· ς· ζ· ιβ· ιγ· κτ· μετὰ δὲ φάρ-
μακῶν· ιβ· ιθ· ιθ· κη· μετὰ ματρὸς· ζ· η· θ· μετὰ
ἀπορί· δ· ε· ι· ιε· μετὰ ματρὸς· ς· δ· ιγ· κα·
κτ· μετὰ δὲ τοῦ α· ς· ια· ιε· κη· μετὰ δὲ τοῦ
η· θ· ιθ· ιη· κη· μετὰ δὲ τοῦ ς· ζ· ια· ιγ·
κη· κε· Τοῦ αὐτοῦ πατρὸς τῆς **Ε**κκλησιᾶς·
Εἰσὶ δὲ τῶν τῆς **Ε**κκλησιᾶς αἱ μεν πεφωτισμένοι
αὐταί· α· β· γ· δ· ε· ς· ζ· η· ι· ια· ιγ· ιδ· ιε·
ιζ· ιθ· κ· κβ· κγ· κδ· κη·

Αἱ δὲ ἀφώτιστοι, αἱ δὲ· δ· ε· ς· η· ιβ· ιε· ιη·
κα· κδ· κε· κη· κθ· χ· **Ε**άν τις οὖν γεννηθῇ
ἐν ἡμέρᾳ φωτὸς μενόν, ἔσται ἀτυχὴς καὶ αἰ-
δέσιμος καὶ δεδωξασμένος, καὶ δουλὸς καὶ
ἐχθρὸς ᾧ·· ἀνδὲ ταῖς ἀφώτιστοις, ἔσται ἀτυχ-

κη

χῆς καὶ ἀδόξου· καὶ ἀγνῆς Τύχης, καὶ δοῦλο
 καὶ οἷος ἦ· ἀλλὰ καὶ ἀμαθὴς, καὶ ἀφύπνους, καὶ
 δοῦλος· καὶ δουλοπρεπὴς, καὶ εἰς πάντας πράξεις,
 ἀνωφελετής· **ταχιστοῦ** **τί** ἐστὶν ἰδρύ· **π**ε
 ριέστη μαθητὴς ἐν αἵματι λεπτότητος, καὶ ὁρρόδης
 ὑγρασίας· **απ**· τί ἐστι χερουργός· ἡ ἀντρο
 μος, καὶ ψυχὴ ἀτόλμος· **απ**· τί δύναιται συνία· **χ**
 ἀδύναιται ὑλὴ κενῶσαι· ὁ δύνειν μαῶσαι· ἐμ
 πνέμεν τωσὶν, διαφορῆσαι· ὀρεξίν, ἀνακα
 λείσασθαι· ἀτονόν, καὶ ἐκλεχόμενον νόμαχ,
 τονῶσαι, λειποθύμιας, ἀπαλλάξαι· τὰ δὲ
 ἐκ ἰσχυράθω, εἰς τὴν ἐξω ἐμφάνειαν διαση
 σαι καὶ ῥάμα ξηραίνει· **απ**· τί δύναιται φλεβο
 τομία· **χ**· δύναιται ἡ φλεβοτομία, κενῶσαι
 τὰ πεπληρωμένα· ξηραίνει, τὰ ὑγρασμένα·
 μεταγαγεῖν τὰ ἐπιφερόμενα· φλέμενα δὲ
 χύσαι, ὁ δύναιτο πᾶσαι· σπασμοῖς ἀνενέγκαι·
 κνίς μοῖς ἀπάσασθαι· τὰ πεπληρωμένα ψύ
 ξαι· τὰ ἐψυγμένα, θορμᾶναι· ἐν τὰς ἡλίας
 κατὰ φοράς ἀπαλλάξαι· ὁ δύναιτο τὰ πηνῶν
 θλίβόμενοις, διεγῆσαι· καὶ τὸν ὁδὸν ἀνακα
 λείσασθαι, **απ**· τί δύναιται ἐν εἰματὶ ἡλίας· **χ**

δυνάσται ὁ κλυτὰς ἥρ, παρηγορήν· χαλάν· καὶ
σπύβαλα ὑποσύργην· καὶ νομάς ἐν τέρων πε
ρ ἱ χαράσγην καὶ καθαίρειν τὰ ἐν τέρων κῆκλβα
ρὰ ἀπὸ δόωσιν· ἢ τὰ ἐν τοῖς ἐν τέροις γινόμενα
ζώων διαφθεῖραι· οἷον ἐλμύνθας· ἀσκαρίδας
καὶ ἀλλωφθοροποιὸν δυνάμειν ἀμβλῶσαι· **Χ**
πόθεν γίνετῃ ῥῆξις αἵματος· **Χ** ποτὲ μὲν,
δι' ἀνάβρωσιν· ποτὲ δέ, δι' ἀρρῆξιν φλεβίου·
ἢ δι' ἀνασπόμεσιν κοιλίας· ἐν ταῦθ' αὖτε ἵππο
κράτης οὕτως σιτοδόχον μόνον ἀλλὰ καὶ τὰ ἀλ
χασώματα ὁ φείλας πρὸς λαμβάνει τὴν ὑγίαν·
ὥς πρὸς αὐτὴν καὶ τὴν κτόμαθ' αὐγίαν· αὐτὴ δὲ τῆς
φύσεως ἀπὸ τῶν ζωομένων ἐν δόθεν τὴν ὑγίαν·
ἀλλ' αἰσπρὰ τῶν τῶν ὅτε νοσοῦμεν οὐ μὲν
τὴν ἀπὸ φύσεως· ὡς γὰρ ῥῆξις, ἢ φύσις ἡμῶν
χαρίζετῃ τὴν ὑγίαν· ὡς πρὸς τὰ θηρία· καὶ τὰ
θάρμυρα ἔθνη· ἀπὸ φύσεως, καὶ οὐκ ἀπὸ τέχνης·
αὐτὸ μάλιστα ἔχουσι τὴν ὑγίαν· παρὰ δὲ ὅντες
ἀπὸ δόξαι μάλιστα ἔχουσιν τὴν ἀπὸ τῆς φύσεως·
ἀπὸ γινώσκοντες καὶ σκεπτομένης τέχνης· λέγουσι
μὴ δὲ τέλος αὐτὴν ἔχειν· ὅπερ καὶ τοῦτο χαράσγει
ῥῆσι πὸν τέχνης· ἢ μὲν λαρόντων ὅτι ἔχει τέλος·

Τῆς γὰρ ἀπρίκῃς τέλος, ἡ ὑψία, καὶ φασὶν ὅτι ψά-
δεαθα. οὐ γὰρ ἐκ τῆς ἀπρίκῃς ἡ ὑψία, ἀλλ' ὡς ἐπα-
δ' ἔλαμνεν ἀπὸ φύσεως. ἣ καὶ μίαν μὲν ἀνατροπὴν
αὐτῶν ἐν ἑτέρᾳ δὲ πράξει, μαθησομένη καὶ τῇ
ἄλλῃ. + πρὶ τῶν τῆς ὁμοειδοῦς καὶ τῶν
καὶ τῆς ἀναλογίᾳ ἐκαστος αὐτῶν.

λ
Η δ' ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῆς ἕως τῆς ζῆμεραν, ἀναλο-
γῶν τῶν ἐκρίκῃς καὶ ἐκ τῆς θερμῆς καὶ ὑγρᾶς. ἀπὸ δὲ τῆς ζῆ-
ἕως τῆς ιθ', ἀναλογῶν τῶν φθάνοντων. καὶ ἐκ τῆς
ξηρῆς καὶ ψυχρᾶς. ἀπὸ δὲ τῆς καὶ ἕως τοῦ τέλους
τῶν κθ', ἀναλογῶν τῶν χειμῶνι. καὶ ἐκ τῆς ψυ-
χρᾶς καὶ ὑγρᾶς. + πρὸς αὐτὰ ἀπὸ εἰνῶν καὶ
παύσαι. ἡ δὲ οὐκ ἐκαστος ἀναλογῶν μέλι-
τι κορυφῶν, πρὸς ἑαυτὸν καὶ τῆς εἰς τὸν μέντηρ.

λ
Ερὺ θερμὸν εὐρίξαν λείαν φῦράσας σὺν εὐλαί-
ῃ. ὑπόχρηε τοῖς μεντηράσας ἔσω. ἡ ἀγρότης
ἀνθροῦς τοῖς ἀκρον ἐν τῇ θερμῇ μεντηρὶ καὶ ἐ-
πίσης φεῖ ἕως ἀνθροῦς αὐγῆς. ἡ πενταφύλλον
μετὰ εὐλαίου τριφύλον καὶ ἐν τῇ θερμῇ.

λ
+ πρὸς κνησμόν τὴν σώματος. δάφνη φύ-
λλον. καὶ ἀλτιποτύχης. καὶ ὄξος καὶ εὐλαίου ἀ-
ναθ' α'. ἐφαίεισιν ἀπὸ τριπύλων. καὶ λαμβάν

Τό^{αι} ἔλθοι, ἀλφειή^{αι} κισσοῦ φύλλα ἀπαλά, καὶ
ἀλόη^{αι} ὀλίγη· σιωδίνω καὶ ἐλαίῳ λεῖψαι.

† εἰς κεφαλαλήαν· κῆμικρατὶ^{αι} ἐμβροχί^{αι}·
λαδανον· ξηρόν· καὶ νίτρον· καὶ κρίνου ρίζαν· καὶ
κύμινον ἐξίσου· ἐψέμεστα^{αι} οἶνου καὶ ποίη^{αι} με-
βροχὴν ὅς τὴν κεφαλὴν· ἴσται γὰρ κεφαλαλή
κῆ· κῆμικρατὶ κῆ· καὶ ὅσα πρὶ τὴν κεφαλὴν πᾶ^{αι}
ἀποφλεγματοῖς μοῖ καὶ θάιρον^{αι} τὴν κεφαλὴν·
ὀρίγανου· ὑσώ· σαμψύχου· γλήχων· ταῦτα ἐ-
ψέσωμεν ψύματι καὶ ὄξ^{αι}· καὶ διδου ἀναγαγαρίξιν·
ἄλλοσ^{αι} σταφίδων ἀγρίαν· καὶ μαστίχην· διδου
μασάσαι· ἢ γλήχωνος· ὑσώ· σταφίδος ἀγρίας·
θύμου· ὀρίγανου σιῶ^{αι} ὄξ^{αι} καὶ ψύματι ἐψέσω·
διδου ἀναγαγαρίξιν· ἔρρινον καὶ θάιρων^{αι}·
χυρῶ· ἐλατὴ^{αι} ἔξ^{αι} ὅ· μελάνθιν γόβ^{αι}· λεῖψαι
σιῶ^{αι} κύπριν^{αι} ἐλαίῳ· ἔγχεε τὰς ῥίσι· ἢ μελάν^{αι}
σιῶ^{αι} γάλακτι γῶαι καὶ ὀξ^{αι} ἔγχεε·

† κατὰ πλάσμα εἰς ὀδυνώμεν^{αι} τὸ ἰσχίον ἢ τὰς
χεῖρας ἀπὸ ρεύματος· γλήχωνα καὶ σίνην πῦ^{αι} αἱ-
μωτετριμμένα· βαλὼν εἰς τρυβλίον· ἢ ὅσ^{αι} τ^{αι}
λιτῆ^{αι} ἀτρίκον μετ' οἶνου· ἐψέ καὶ λατὰ πλάττει
τὸ ἰσχίον καὶ ἐπὶ δέσμα^{αι}· ἔτρεν πρὸς πό^{αι} ν^{αι} ψο^{αι}·

ἀμωλίον τέφραν ζυμώσας μετὰ ὑγρὰς πί-
σσης· ποίησον ἐμψλαστον· καὶ ἐπιτίθῃ εἰς
τέταρτοις καὶ εἰς θ' ἴσχαον, καὶ ἀπονοσέ-
σαι· ἔτερον γὰρ τοῦ ἰσχαίου πεπρωμένον·

Τῖτάνου· ἀφορβίου· πυρέθρου· ἀγρίας
σαφίδος ταῦτα ὡῖσιν σαθμῶ τρίβε καὶ σῆ-
θε λεπτῶ κοσκίνῳ· καὶ βαλὼν αὐτὰ ὅστρου
λίον, ἀναλαμβάνε κεδρίαν· καὶ χλιάνασθ
λίον, ἀπλωσον εἰς ῥάκος λίνου· καὶ ἐπι-
τίθῃ ὡῖ ἰσχίῳ, καὶ φασκίῳ θοῶ, ἀφορβὴν
αὐτὸ ἕως ἀπονοσέσαι τῇ τοῦ χυῖ χάριτι, πεπῶ-
ρηται γάρ· + καταπλάσσει εἰς ῥέχον τ
καὶ ῥάμμιτι ζομένη τὸν θώρακα· μέλι χλι-
άνας ἀλειφε τὸν θώρακα· καὶ ἐπιπάσσε
γλήχων αὐτὴν τριμμένον· καὶ ἐπιτίθῃ μαχὼν
καὶ ἐπιδέσμε· + ξηρίον γὰρ αἰμορροΐδας·
κὶ κίδος γόα· σμύρνης, γόα· συνῆριος γόας·

μερίνας
φύλαξ
σὺ γὰρ
μὴ μολίβδι
λέγεται
μερίνας
κὺ πρὶς αὐτὸ
σφυρίσθαι
ἢ χαλκὸς λέγεται
γύψου μέριβ·
μελανθηρία γόα· κόψασθῃ σασ, χρῶξήρον·
ἐγὼ δὲ ἀπορήσας μελανθηρία, σῶριν ἐβα-
λον καὶ ἐποίησα θαυμασίως· δὴ δ' οἶνω πρὸν ἰ-
ταρῶν ἐδίπλωντας, οὕτως ἐπὶ πᾶσι πειν· τοιοῦτόν καὶ ἀχό-
σφαιρον
καὶ πρὶς αὐτὸ
καὶ χιθάνοις τὸ καταπασσόμενα· προσὰν

θρακας ἀκοιφὴ πανύκαλῃ· λίθαρ γύρον ἐστὶ ἀ-
εχάϊου παλαιού μ' ας·. ἀρσενικοῦ γ' α·. ἐψή-
σας τὸ ἐλαϊον· καὶ τοὺς λίθαρ γύρον ἐως δ' ἀμοχλῶ-
του· καὶ ἄρας ἐπὶ ὑδρεν τὸ ἀρσενικόν· καὶ πάλιν
ἐψήσας, ἐως μελιτῶ δ' ὡς ὕψαισας· καὶ με-
λάξας, χρῶ, πρὸς πᾶρα πᾶ γάρ·-

λ^η

+ προσέξοχα δας καὶ πάντ' αὐτοὺς ἐδραστέ·

λ^θ

Λίθαρ γύρος· σκορίαν μολὶ βόδου· κέρα ἐλάφ^{ος}
καὶ καυμένον ἀναλάμει μετὰ σου σίγ' οὐ ἐλαί·
ὥς κρῖν ἐλαίου· καὶ βόδου γάματος καὶ χρῶ·

Λεπίδ' οὐ σὶ δ' ἔργου· ἡ μολὶ ὑδου καὶ καυμένου
μετὰ δ' ὅς οὐ ἐπὶ πᾶσι θ' αὖθις βαμβάκιν· καὶ ἐπὶ
θεοῖς αὐτοῖς εἰς τὸν τόπον·-

+ πρὸς τὸ λατῶσαι γὰρ λαγύναι κύν·-

μ

Τὴ λῖν ξέσας καὶ τρίψας, κατὰ πλάσσει τοῖς
μασθοῖς· καὶ μελάνθιν χεῖώσας μετὰ οἶν^{ος},
δαίδου πίναν ἀπὸ λουτροῦ· γῆς· καὶ θερμῶς
ἐσθιέτω· καὶ κνίδης δεσμὴν ἐψῶν οἶνω,
ὁμοίως πότερι· ἢ ἀπὸ λουτροῦ· καὶ ἡ δ' ὕσμε^{ος}
χύλον, ἐπὶ χρίετο τοῖς μασθοῖς· **Π**ρὸς δ' ἐπὶ τὸ ξη-
ραῖναι καὶ ἀναστῆσαι γὰρ λατῶσαι γάρ· καὶ κί-
νοισι ποταμίῳ τρίψας, κατὰ πλάσσει θ' ὡς με-

αἰοῖς· ἢ λιθονόσφρμα λῆώθει σὺν ὁδίνῳ,
κατάπλαττε· + ὅταν ὁ φθαλμοῦ τοῦ αὐτοῦ
ἐκ κερυαθῇ τῇ τοῦ αὐτοῦ ὁδῶν στήθεα αὐτοῦ ἐδρ
καὶ μέγας γένῃ πῖ· τρυγίαν οἴνου τρίψας·
καὶ ῥόδα· καὶ κικίδα λῆαν· μίξον αὐτὰ οἴνῳ
αὐτῇ ῥῶ καὶ ἐπιτίθῃ· εἴτα ἐπάνω αὐτοῦ, ἐ
πιτίθῃ σπόγγον καὶ νόν μεμαλαγμένον ὅξος καὶ
οἴνω καὶ ἀποθλῖμένον καὶ ἐπιδέσμεν· ἄλλος
κικίδα λῆαν· καὶ ψιμένθην, σιωστίνω μίξας
ἐπιτίθῃ· εἴτα ἐπάνω ἐπιτίθῃ σπόγγον καὶ
νόν μεμαλαγμένον σὺν οἴνῳ καὶ ὅξος καὶ ἀπο
τίεσμένον, καὶ ἐπιδέσμευσον αὐτόν, ἡμέ
ρας· εἴ· + περὶ ὠλφῶν· ἀλφοί λῆον πῖ, ὅ
ταν ὁ αὐτοῦ ἐκ βάλεται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσανῆ
φακῆς κόκκῳ πῖ τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ εἰς λῆαν
καὶ εἰς λῆαν σπῆρας· ἀνδρὸς λίβανον καὶ κεδρίαν
κόψας καὶ σήθεον σῆσον χρίστέλαιον καὶ ἀλά
φε· ἄλλο, θῆον ἄπαρον· λιθάρῳ ῥον· ἀγρί
σπῆρας κόψας καὶ σήσας μίξον χρίστέλαιον
καὶ ἀλάφε· ἢ δάδαν λιπαρὴν ζέσον σὺν χρί
στελαίῳ· καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ τομίξον σῆσμεν
λιθάρῳ ῥον καὶ ὅξος καὶ σπῆρας· πλὴν ὁ ^{πρῶ} λου:

ἢ μαρμαρον λῆον πάνυ· μίξον λάκω ὡς οὐ· κὴ
ἀλάφει· ἢ κελίνου ῥίζα λῆαν μίξασ μετόξιν,
ἀλάφει· ἢ ψιμίθιν· κόπρον ξηρὰν χελιδό-
νους· καὶ λάκον ὡς οὐ μίξας, ἀλάφει· ῥίζαν
κόψας πάνυ σὺ καμίναιας, μάλα ξον αὐτῇ
σὺν ὄξιν καὶ ἐπιτίθῃ· ἢ ἡμέρου σικκῆς ἢ ἐρί-
ναι οὐτὰ φύλλα κόψας παύῃ μάλα ξον αὐτῇ
ὄξιν καὶ σπιτίθῃ· ἢ ἀγγίαν σταφίδας κεκομμέ-
νην καὶ σισημῶν καὶ θῆον ἄπυρρον· μίξον σὺν ὄ-
ξιν ἐπ' ἀλάφει· ἢ φύλλα ποταμογῆτονους κεκο-
μμένα μάλα, καὶ θῆον ἄπυρρον λῆον καὶ ὄ-
ξος σὺν ἠνωμένα καὶ μεμαῖλας μενά ἐπιτίθῃ·
ἢ καρπὸν ὀνέκομμένον· καὶ νίτρον ὁμοίως·

ὄξιν ἐν ὧσας ἀλείφει· + πορὶ ἀποσηματὸς·

Ἀποσημασμορ πίζει ἢ μαλλάσθη· ὅς κεν αἰμ-
φύ· λῆ αὐτὴν στατί ὡς ἀνάλω· ἢ λαπαῖθου ἀ-
γρίου ἢ τοῦ ἡμέρου φύλλα ἐφθαλῆαι καὶ χλι-
αρὰ ἐπιτίθόμενα· ἢ λινόσπορον λῆον ζέσας
ἔδατι· εἴτα μαλάχης φύλλα ζέσας ἔδατι·
καὶ λῆα ποιήσας σὺν κελίνω ἀλφί καὶ λίνος-
πέρμω· καὶ στατί ἐπιτίθῃ· ἢ αἶρας ἀλφίτ)
ζέσας ἔδατι γλυκῆ· καὶ σὺν στατί μίξας ἐπιτίθῃ·

μτ

ἡ κόπρον πορίσῃ αὐτὸν ὅξυ λεάναις καὶ ἐφαπτό-
σαι ῥάκει, ἐπιτίθει· ἢ παταθοβότανον κοπανί-
σας, ἐπιτίθει· Εἰς ἀπορύφας καὶ ἐβατάποι
εἰ καρπὸν ἰλῆον μετὰ προπὸς ἐπιτίθει μέν·
ἢ κριθάλαρον βράσον μετὰ χυλοῦ τοῦ σάτυλ^λ
ᾧ φύλλων καὶ μαλλάξας, ἐπιτίθει·
ἢ φλώμου τὰ φύλλα λήσας ἐπιτίθει· ἢ κρομμύ-
ον ὀπὸν λήον· καὶ σάχαρ, καὶ σαφίδας καὶ τι-
γαντὼ μέσας πάντας λήσας ἐπιτίθει· ἢ λαπα-
θοῦρίζαν λήσας μάλαξον σὺν γέφυρ^ο χοιρῶν ἢ
χλωρῶν ἐπιτίθει· ἢ πλεσαν τριψὸν καὶ πᾶσον·
πρὸς ἐπαλάφας τὸν τόπον γέφυρ^ο ἢ ἔλαιον· ~

Λαβὼν ῥοῦ σκυτέως· καὶ κί κίδας καὶ κτίνους καὶ
μυρσίνην, ὁλομήτησον· ἢ ταβάλλον ἄμα ἄσ-
χύτραν καὶ νήν καὶ ἑδωρὶ θ' ἀρκοῦν· ὡς τὸ πιπυμ^α
ζέσθαι· καὶ βρασάτωσαν ὡς τὴν μίσάθηναι·
εἰ θούτως ἐξενεγκὼν τὴν χύτραν τοῦ πυρὸς καὶ χι-
αθάν, τὸ ἀνὰ τῇ πρὸ δ' οὐ μερῶν ποιῆ καλόν·
οὐτω γὰρ ὀφθαλμοποιῆν προδύο· ἢ καὶ τριῶν ἢ
μερῶν ὡς ἡδη μοι ἄρηται· Εἰς ἀκριβῆσι σωούλω-
σιν, τῇ ᾧ ἄρημένων πρὸς τῶν ἁρίφνότητι.

Λαβοῦσα κρομμύα μεγάλη καὶ μέσας ὀδύο αὐ

Τὰ καὶ ἐμβαλοῦσα τοὺς ἀνδρὶν χαλκοὺς ὑμένας,
εἰτασφάξατο πρὶς τὸν, καὶ λαβοῦσα τὸ αἶμα
αὐτῆς, ἐμβαλέτω ἐν τοῖς ὤνκρο μμύων ὑμέσιν
καὶ δεσμύθῃ τωσανοὶ ὑμένος ἀνδρωπίνεσ τρή-
χαις, διὰ τὸ αὐφώρατον· ἐγώσαν ὅ οἱ ἔχοντες
τὸ πρὶς τὸν αἶμα καὶ δεδεμένοι ὑμένος ὤνκρο
μμύ, πο. εἰ. ἡ. γ. ἢ ὅσα βούλῃ καὶ δύναιτο σῶ-
καλύψαι φρονίμως. + εἰς ἐμπροσθεν σφο-
δρὸν, κόπτων φλογα πύρρος:-

Γράψοντες κεράμιοι ὁσρά κτερον, λόγος θῦ, ὁ ὅς
* Τῆς παρθένου· δημίουρ γὰρ αὐδᾶμ τοῦ πρωτοπλά-
στου οὗ δημίουρ γίγνεται· καὶ τὰ ἐξ ἧς τοῦτρο παρί-
εἴται ἐπὶ γραφῶν αἷς πρὶς γὰρ πρὸ τῆς ἀρρήτου οὐ-
κονομίας ὅς τοῦ σύγκαιτου βᾶσ τοῖς πρὶς ἀζαρίαν
παισὶν ἐν τῇ ἀνυποσίτῳ καμίνω βαβοὺχωνος κῆ-
δια χέ· καὶ διὰ τὸ κορπίσας αὐτὴν, αὐτοὺς κᾶς ὅς ἡ μ-
ἰῦ χέ διὰ πρὸς βορῶν τῆς θῆκῦ ὤν αἰμίω νοσοῦπαί-
λων καὶ δανιήλ τοῦ προφήτου, διὰ τὸ κορπίσας τᾶ-
αὐτὸς αὐτὸν τῆς καμίνου ταύτης ρύμην, ἵνα γινώ-
σι πάντα ταῦτα ὅτι σὺ ἦς ὁ πάλας κῆν ὡς αὐτοῦ
θῆ κῆ τῆς ὤν αἰμίω νοσοῦπακούων δέκῃσιν, κῆ ὤν
γὰρ σὲ πρὶς τὸν τῶν, διὰ αὐτοῖν ἀντίλαμβανόμενος,

† ἡ δὲ ἰστορία
καὶ τῶν ἄλλων
καὶ τῶν ἄλλων

ὅτι δεδοξασμένον ὑπάρχει ὅτι τοῖς αἰῶνας καὶ
θαυμάσιω θῶδε ἡ ἀντιλήψιν·

† πρὶ τοῦ μενημονικόν τινάειναι·

καὶ μὴ τις
ἀναρετῇ·

† ὁ μενημονικὸν ἄρρηκτόν ἐστιν, ἡν αἰτία τοῦ πῦθαι
ρικῆς σωτῆρα δὲ τοῦτο, βοτάνη καὶ καὶ θεομοσ· πε-
πέρως λάνκον· ἀλὶ καὶ ἐβον μέλι· ἀσαφρὶς μὲν·
σμερνα· κρήκος· καὶ κέπρωσι, ἐπίσηο καὶ ἡτις
αὐτοῦ μεταλάβοι ἐπὶ λησέων μὲν ἀνὴρ ὡν πο-
νηρῶν· μενήμεν δὲ ὡν ἀγαθῶν·

† ἔπι μεν ἰδιος ἀλυσμος· μέγιστον δὲ ἀσφοδὲ λουξ·
εἰς ἡμαλὰ χησὶ ῥίξῃ· καὶ σὺ σάμου πρὸς ἡμῶν·
μήκωνος τε λάνκῃ σκίλλῃς τε ὡς μελὶς τῆς ξανθῆς·
καὶ ὁ λαμβάνων τοῦτο ἵσταιτο· ἐφ' ἡμέρας πολλὰς
διημερῶσεν ἀλὶ πρὸ ταῦτος· ἡρητικὸν οἶκον·

† αὐτὸς δὲ λησὶ ῥωδῶν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπὸ με-
τῆς γραφῆς φύλλα δαφνῆς ἐπὶ αὐτῷ· τὸ ὄνομα
Ἰουάννου, ἰαὼ ἡ οἴσα βαώθ· ὁμοίως καὶ τοῦ
τοῦ ὄνομα γραφάτω λέγων· ἰαθ· ἰθα· ἡ οἴσα
βαώθ διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ μεγάλου θῦ· ἐκ κρή-
σαις κατηννησκότα ἡλ· ταῦτα γραφὰς ὅτι τὰ φύ-
λλα, πλῆθον αὐτὰ ἐπὶ ὕδατος καὶ αἰνῶν τὸν οἶ-
κόν σου· μετὰ δὲ ταῦτα καὶ τὸ αἶγας μετὰ ὡν αὐτῶν

αὐτὸν καὶ τῶν
τοῦ αὐτοῦ ἡ
μύθον τὸ αὐτὸ
λαλ· μὴ αἰτία
μὴ τὰ ἄλλα
φαι· ἡ ῥάν
τὰ δὲ ἰδρῶν
τὰ λαλῶν
ὅπου ἡ καὶ
μὴ· ἡ ἀποφά-
σις·
καὶ μὴ τις οὐ καὶ
μὴ αὐτῶν καὶ π
ἡ αὐτῶν μὴ ὡν·
ἀσφαλτον καὶ
θῶν ὑπὸ καὶ
πνιξόμῃ· καὶ ἔξ
αὐτῶν αὐτῶν καὶ
ἐφ' ἡμῶν καὶ
μὴ· μὴ ἀνὴρ·
τὸ δὲ ὡν αὐτῶν
ἐπὶ ῥάν τῶν
οὐ καὶ αὐτῶν
καὶ μὴ τις ὡν·

θεοφανίων ῥάνων ἐσωθεν καὶ ἐξωθεν:—

+ *πρὸς τοῦ δι' ὧ ξανόσον παντοῖαν ἀπὸ τοῦ σοῦ δι' κ*

Ο τανσε σύμβη ἀσθένειαν, πρῶτον ποίησά κη
σιν τὸν κῆμὸν ἰν' ἧν· καὶ τὴν ὑπερῶνον θκόν· εἰ
ταλάθεον ἴσας καὶ χίθρον καὶ θυμῶμα καὶ
λείωσον αὐτὰ· καὶ ἀλγφου τὰ ταυ μετὰ τῶν
πῶν θεοφανίων τὸ αἷμα· καὶ λειτούργη
κῆμὸν ἰν' ἧν· καὶ ράνον καὶ τὸν οἶκον· καὶ δι' ὧ
καταπάν καικὸν ὑπερῶν *ἐπὶ κλήσας τοῦ κῆμὸν*
ἰν' ἧν: πρὸς τοῦ τοξάνων ἄντυχ'.

Λ αβὼν τὸ ἡ παρ τοῦ ὄφρος τοῦ λεγομένου τυφλί
τοῦ ξήρανον αὐτοῦ καὶ κἀπνῖσιν καὶ τόξον καὶ
τὰ ροῦ χαισου ἀπὸρ μὴ ἴφορ ἦν ἐν τῶ θηράν,
ἀλλὰ δὴ καὶ τὰ βέλη σου· καὶ μέλλεις τὸ ξάαν
δύο χώτατα· πλὴν, μήτε τὰ ροῦ χαι, μήτε
τὰ ἄρματα χρῶν ἀλλω καιρῶ: *Δένδρα*
ποιήσας με ἀποβαλλῆν τὸν καρπὸν αὐτῶν,
οὕτως· κερύνουρίξαν κρέμασιν ἐπὶ τὸ δένδρον·
ἢ μόλιβδον σύρας καὶ ποιήσας αἰρώμα· δῆσον
ἡρωιζῶσον ἡ τὰ ρίζαν τῶν δένδρων· ἄλλος.

Τ ῆ αἷμα καὶ μαίλη πᾶσι πρῶτ· λαβὼν ἔδω
τῶν αἰώνων θεοφανίων· ράνον τὰ δένδρα· καὶ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ κινίκα μετὰ λαίβοις τῶν θηρίων
στηρίων, ἀπὸ θεοῦ καὶ φίλησόν τὸ δένδρον, λέγων
ἐκ τριτοῦ. ὅτι τὸ μὲν θηρίον ὁ ἐδὲξάμενος φόβου
ἐθὺν καὶ ἄλ', τὸν καρπὸν μὴ ἀποβάλλη δένδρον·
ἀλλὰ βιάσασιν καὶ τελευτήσῃ φόβον αὐτὸν, ἐν ὄνο-
ματι τοῦ πατρὸς τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος·

Τοῦ ἁγίου πνεύματος
καρπὸν

ῥιζῶν τῆς γῆς
καὶ βραχίονι
ἀποκρίνεται ἡ ψυχή

Καρπὸν τοῦ ἁγίου
πνεύματος ὁ
ὅστις ἐστὶν ὁρμητικὸν
ἐν τῇ καρδίᾳ
τοῦτο τὸ πνεῦμα
χρηστὸν τὸν δόξαν

καὶ ὁ βασιλεὺς
ἐν τῇ καρδίᾳ
ἐν τῇ καρδίᾳ

Ἄλλο· καὶ ὁ
πρότερος ὁ
ἀλόγιστος καὶ
ῥοδὸν τοῦ λαοῦ

ἡ παρὰ τὸν δόξαν
ποιήσας, ἐν τῇ
ἐκ τῆς καρδίας

ῥοδὸν τοῦ λαοῦ
ἡ οὐ τῶν σοφῶν
ταῖς ἀνδρῶν

ἡ ὡς ἀλάφια
ἐκ τῆς καρδίας
ἐκ τῆς καρδίας

Τοῦ ἁγίου πνεύματος
καρπὸν

+ πρὸς συλλήψεις γυναικός· συλλαμβάνει γυναι-
κάς, καὶ ποιεῖ, σαταρίου παρὰ μετὰ, ἰσοῦ· καὶ με-
λὶτι ἀπὸ τῆς καρδίας· ἐλάφιος χορὴν, ὅλον τοῦ
γρῶν τῆς χορῆς ἐν ὧς αὐτοῖς, ὡς περὶ στέφανον
τῶν φύσιν αὐτῆς· καὶ ἡ καρδία ἡ ἐξέστη·

Ἄλλο· καὶ ἡ καρδία ἡ ἐξέστη· ἐξέστη· ἡ ἐξέστη·
μέλι, γόα· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη·

δουκακίον ἐν τῇ καρδίᾳ· ἡ ἐξέστη· ἡ ἐξέστη· ἡ ἐξέστη·
ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη·

ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη·
ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη·

ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη·
ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη·

ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη·
ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη·

ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη·
ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη·

ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη·
ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη·

ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη·
ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη·

ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη·
ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη· ἐξέστη·

ἄλλο ὡς τοῦ κίοντος γα
την χίτον δὲ δουκράτην

καρίαν ἀνδρὸς σὺν δίνω ἀπὸ τριῶν, δι' ὅδου
πίνειν. Ἄλλο· καρπὸν μύρμηκος· ἑρῶνος.
εἰς ῥῶκος δῆσας καθαρὰς οὐσας τῆς γυναικός.
ἀσπριζώνων τὸ ῥῶκος ἐν τῇ κοίτῃ· ἀπὸ
τοῦ ὡς τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς ἐλάφου λαβὼν, ξύ-
σσον· ἢ πότισον τὴν γυναικα μετὰ ἀγιάσμα-
τος· περὶ ἀπὸ κίαν· γράψον τὸ μακαρίος-
ἀνὴρ· μέχρι τοῦ, ὅτ' ὁ καρπὸς αὐτοῦ, δώσῃ
καὶ ῥῶ αὐτοῦ· εἰς ὅσον ῥῶ κίον καὶ ὁ κακὸν· ἢ
βαλὼν ἐν αὐτῷ ὅδω· λείωσον τὰ γράμματα.
καὶ δὲ ὅσον πίνειν τῇ κυοίῳ, καὶ ὅσον θῶ βοήθειαν
μεγάλην· Ἄλλο· μαλαχίης φύλλα ταῖς πτερ-
ταισιν τῆς τικτοῦς ἐπίθεαι, καὶ ἀπὸ δέωστέξεσαι.
καὶ σὺν τὸ μὲν ἄρον αὐτὰ μέπως ἐπὶ βλαβῇ
ἡ γυνή· Ἄλλο· ἡ κορίανου· κοριάντρου κοκκί-
ῖα· ἢ καὶ δῆσας ῥῶ πανίον, τοῦτο δὲ παρθεῖν
γύναι κί ἐπιδοσμήσαι ὅσον τὸν μερὸν τῆς τικτοῦ-
σης· καὶ ἀπὸ δέωστέξεσαι· καὶ σὺν τὸ μὲν ἄρον αὐ-
τὸ, μέπως καὶ τὰ σπλάχνα αὐτῆς ἐξέλθωσιν.
Ἄλλο· εἰς τὸ ὡς τῆς τικτοῦσης λέγει· ἡ σάρρ' ἐπε-
κεπερὸς τὰ ξηροῦ θῶ· ἐξέλθω λαζαρεκαλῆσε
ὅχρ'· ἄμλε μετὰ χαλὰ καὶ θυρωρεῖ ὡς πόνων, ὅ

τῇ τικτοῦσῃ
ἐν τῇ λοιπῇ
ρί· ἄλλο·
σέφαρον ἐλο-
μεχάνια ποι-
ήσας πιδῶ
τῇ λεφάλλῃ
αὐτῆς.

ηλθάν και ἀνοίγων τοῦ ἐπὶ αὐτοῦ· αὐτοὺς δὲ
 νοίξον και τὴν μήτραν τῆς νωὶ κινδύνου δρομῆς
 και οὗτος δούλησ τῆς δεῖν δέχεται τὸ ἐν αὐτῇ βρέ-
 φος· ἐκ τῆς κοιτίδος αὐτῆς· ὅθεν λαθε βρέφος·
 και λήσεται ἡ γῆ· ἡ μήτηρ σου· Ἄλλο γραψὸν ἡσκέ-
 ραμον· τοῖς μνήσθητι καὶ τῶν ἡγῶν ἐδὼκεν ἕως
 τῶν θαλασσίων αὐτῆς· και τίθεται αὐτὸς ἐν τῷ δεξι-
 ῷ οὐ μέρει αὐτῆς· πρὶ ἀρρενοτοκίας· χιὼν γάρ·
 και τερεβινθίνην και λειώσας και ἀμμοτον
 ποιήσας· ἐπὶ βάλανον ἐρίω και θάρσος τῆς γῆ
 νακὸς φύσας· πάλιν τὸ ἀκρον τοῦ μότου δεδεμέ-
 νον ἔσται· ἐν τῷ μηρῷ αὐτῆς· πρὶ τοῦ γινώσκειν
 και ἔτε παρθένο σεσῆν· ἔτε ἐμοι χάθη· ῥύκητι
 κόρα κοσκαρδία· καὶ τὸν δέξιόν αὐτοῦ πόδας ἐπί-
 θεσθὶς τῷ καρδίαν αὐτῆς κοιμώμενος καὶ ἔδυσας
 τὸ μένον· καὶ πάντας οὐρανούς· Ἄλλο· λίθον μέ-
 γλη τὴν εἰς ζέοντα οἶνον βάψον· και οὕτω δὲ πικρὴν
 αὐτὴν ἤσθαι ἀπὸ λουτροῦ· και πάντας οὐρανούς·
 Ἄλλο· βατράχους τῶν τοσκόψας τὴν γλῶσσαν· ἔ-
 τον ἀπὸ χύσαν· γραψὸν δὲ ἔσθαι γλῶσσαν ὡς ἐκ
 ψαύτου βατράχου· οὕτως· χουνέχε δημινοῦφ·
 και οὕτω κοιμώμενος αὐτῆς· ἐπὶ θεστὴν γλῶσσαν

ἄλλο ἀπόλοιον
 ἡ ὡκὶ τὸ κῆρον·
 ① ὄνυξ τῆς φορρα
 δὲ ὑποδυμῶν
 τῶν φρωτῆς
 τοῦ σπῆ· ἐπὶ τῇ
 και τῇ ἐν αὐτῇ·
 ② ἡ χολή βοράς
 λή· ἡ ἡσέ προσ
 αὐτῆς· τὸ σπῆ
 ὡς ἡ ἡσέ· ἡ
 τὰ δάκρυα και
 τὰ γῆ· ἡ ἡσέ·
 ③ ἐρί· ἀπὸ σφῆ
 ρε τοῦ ἀδρός
 αὐτῆς· τὸ σπῆ
 τῆς γῆ· ἡ ἡσέ·
 τῆς ἡσέ· ἡ ἡσέ·
 αὐτῆς· γῆ· ἡ
 ἡσέ· ἡ ἡσέ·
 ④ ἡσέ· ἡ ἡσέ·
 τῆς γῆ· ἡ ἡσέ·
 ⑤ ἡσέ· ἡ ἡσέ·
 οὐ φαλὴν καὶ
 δῆ· ἡ ἡσέ· ἡ
 μενον· ἡ ἡσέ·
 ἡ ἡσέ· ἡ ἡσέ·
 παρ· ἡ ἡσέ·
 μοι· ἡ ἡσέ·

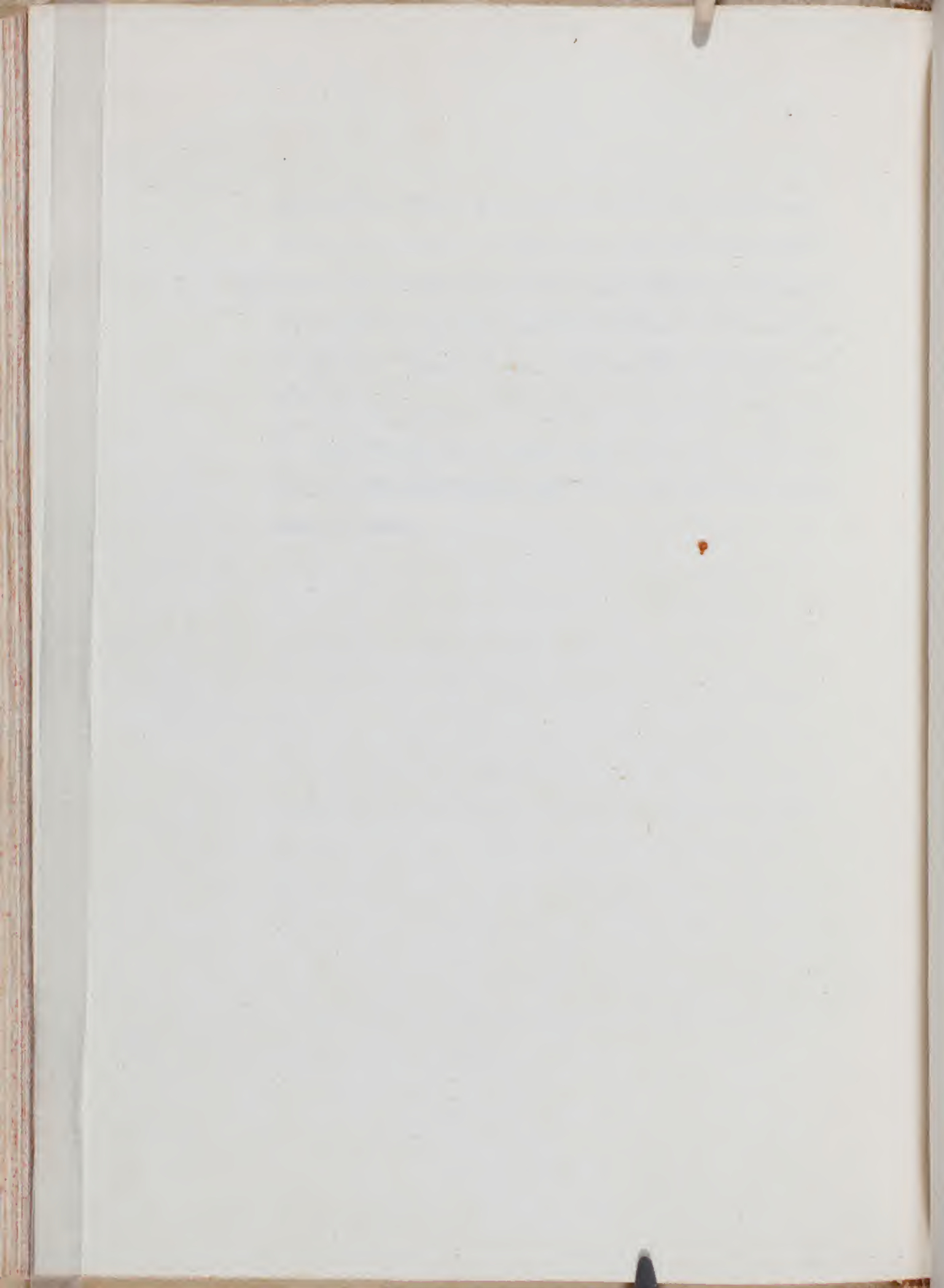

ὥς περὶ ἐμβεβαλμένον ἄς τὸ γυναικείον αἰ
δοῖον ἐφ' οὐσης, ἐλθωρεῖν ποιεῖν τὸ ἔμβρυον.

Ἄλλο. Τηεῖ τε ἀεὶ ὅκαρπός καὶ τὸ ἀνδρὸς καὶ τὰ φύ-
λλα λήγοντα μετὰ ἔδατος, ἄτοκον ποι-
εῖ. **Ἄ**λλο. Ἐκ δὲ λίον λήγον μετὰ ἔδατος· ἢ
τὸ λίθον σφρα. ἢ τὸ βρονίον λήγον σὺν ἔδα-
τι. ἢ ἡ καφουρά. καὶ ἴσος ἐξ ὅσος σὺν ἔδατι.
ἢ σφραγὶς τῶν σφαιρίων τοῦ κυπαρίσσου λήγον
σὺν ἔδατι.

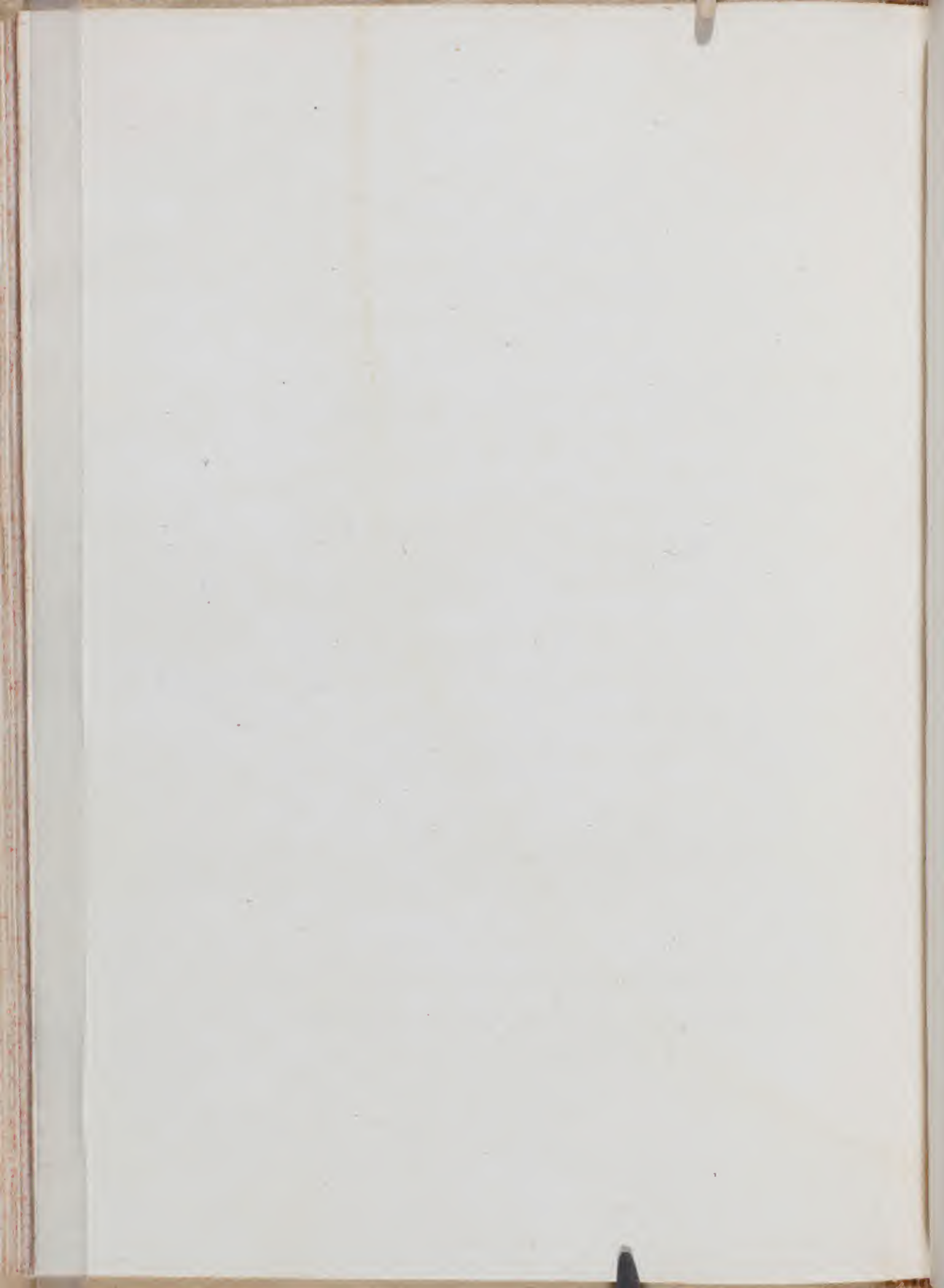

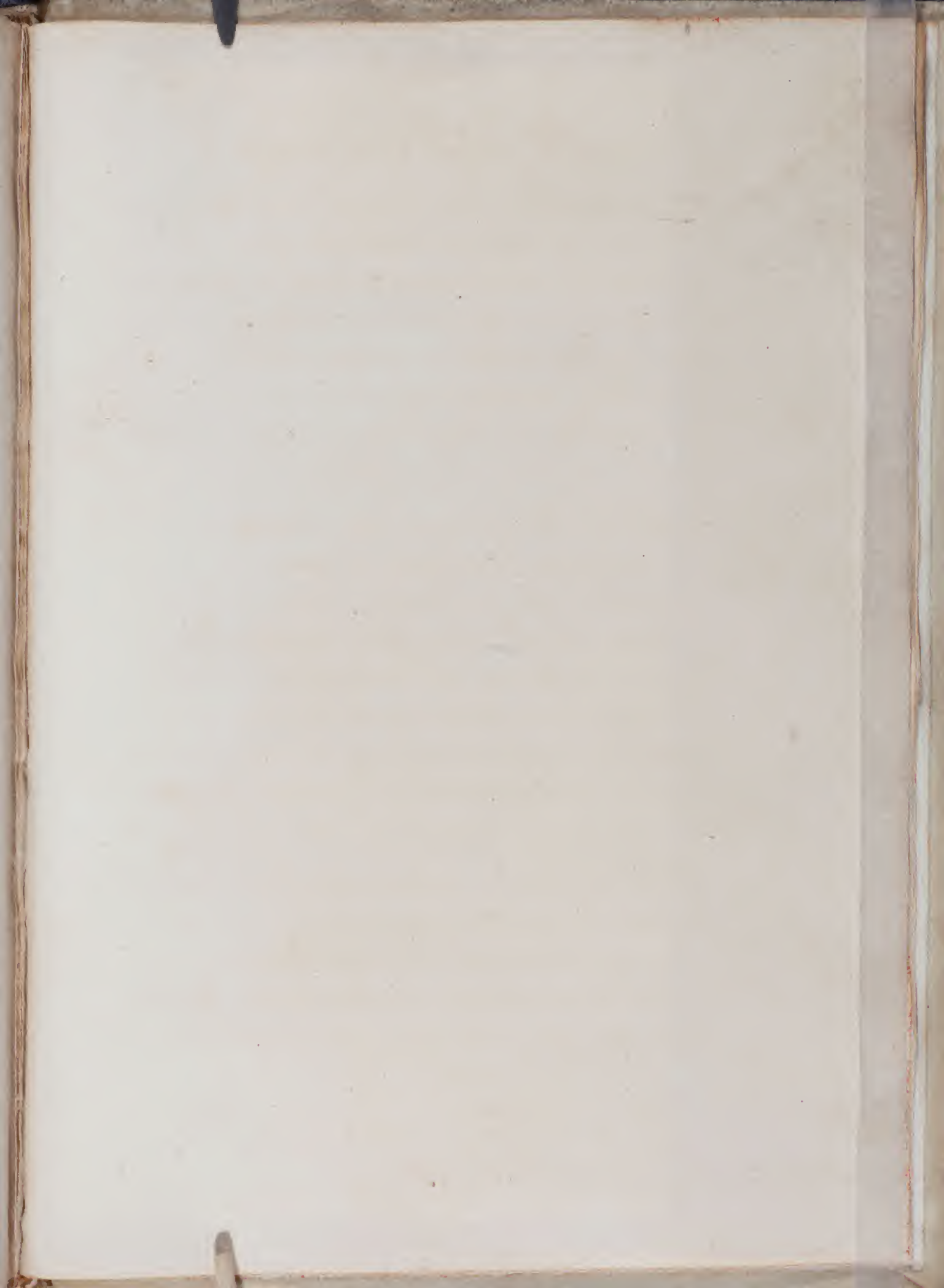

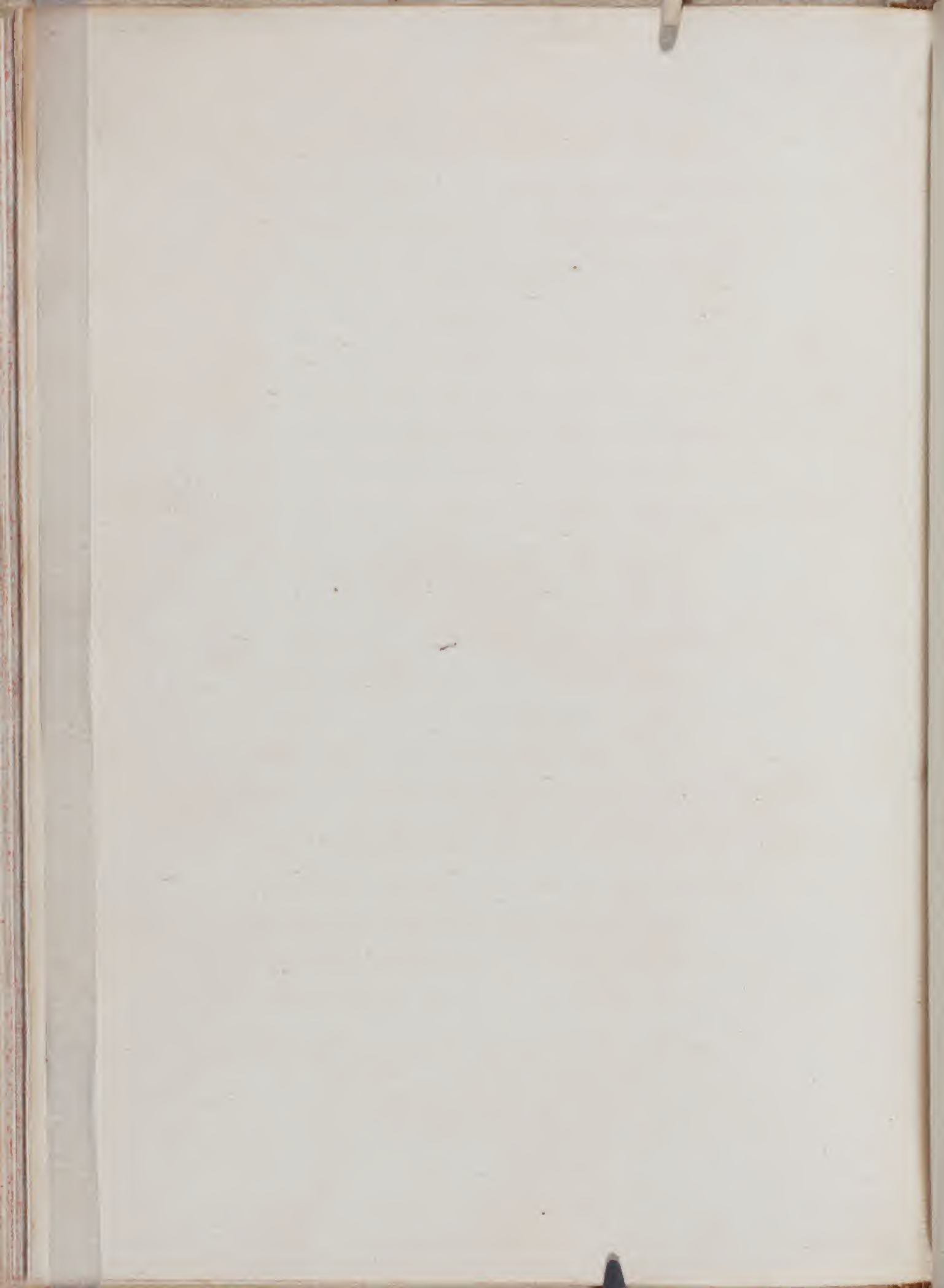

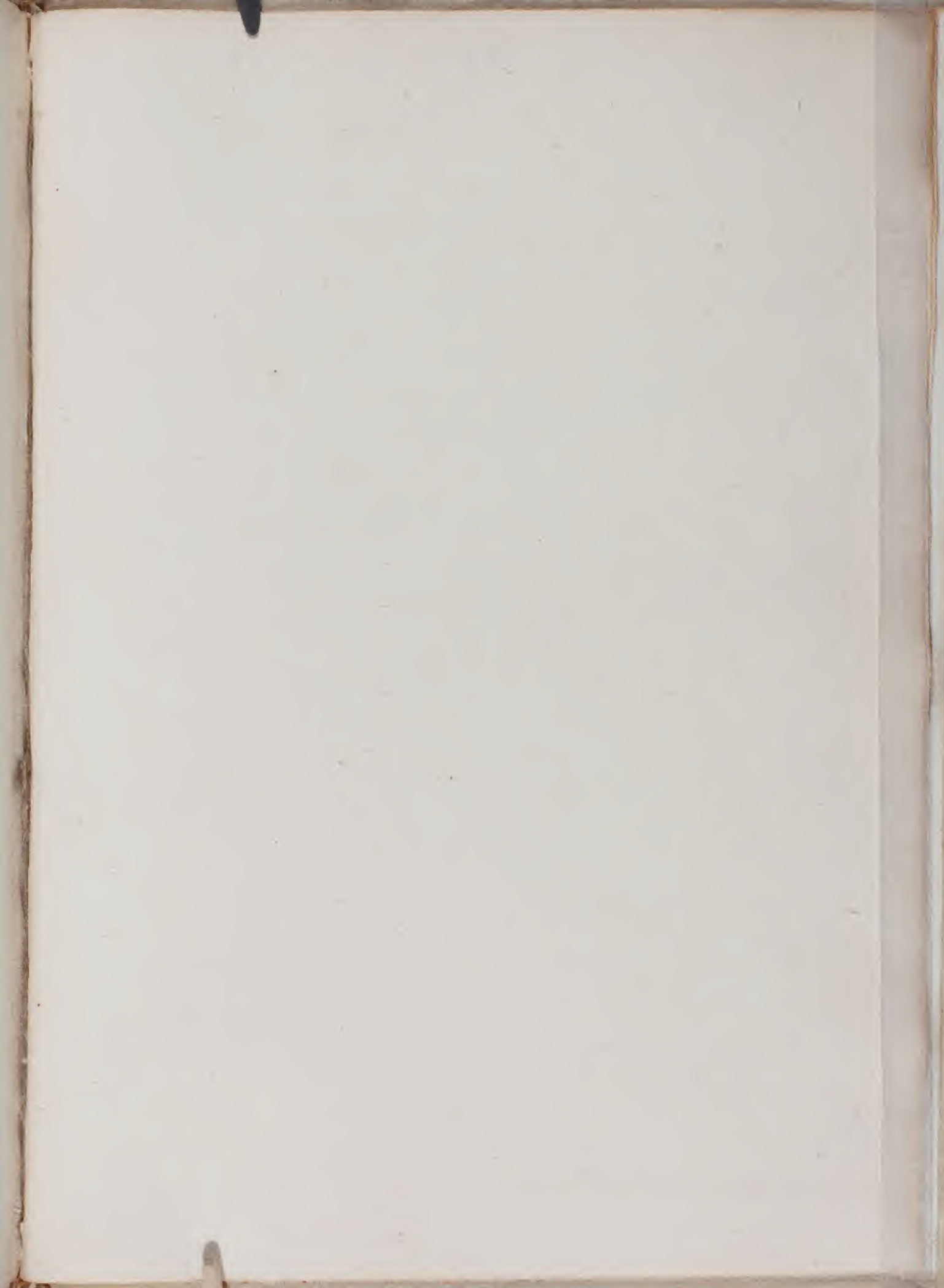

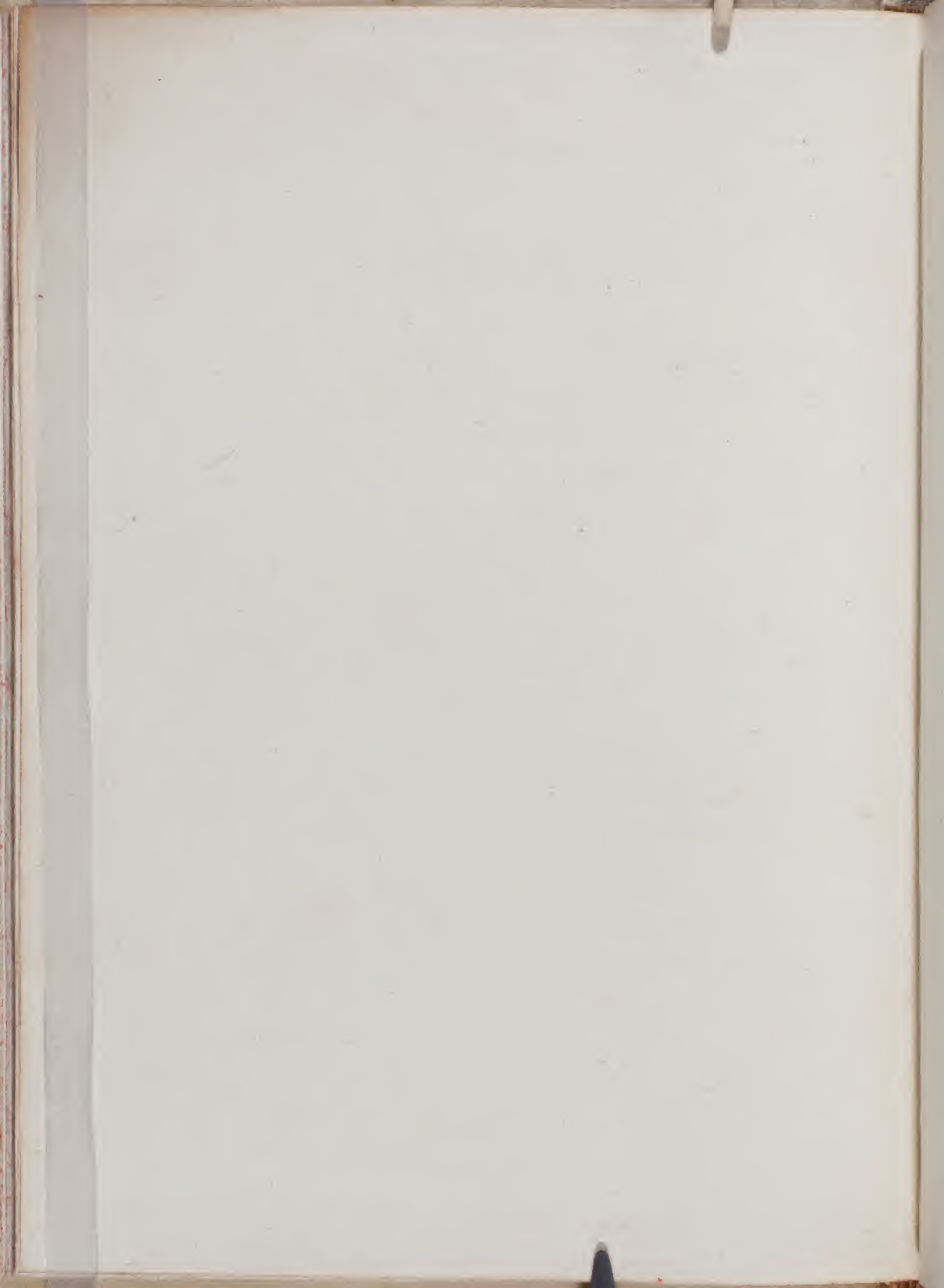

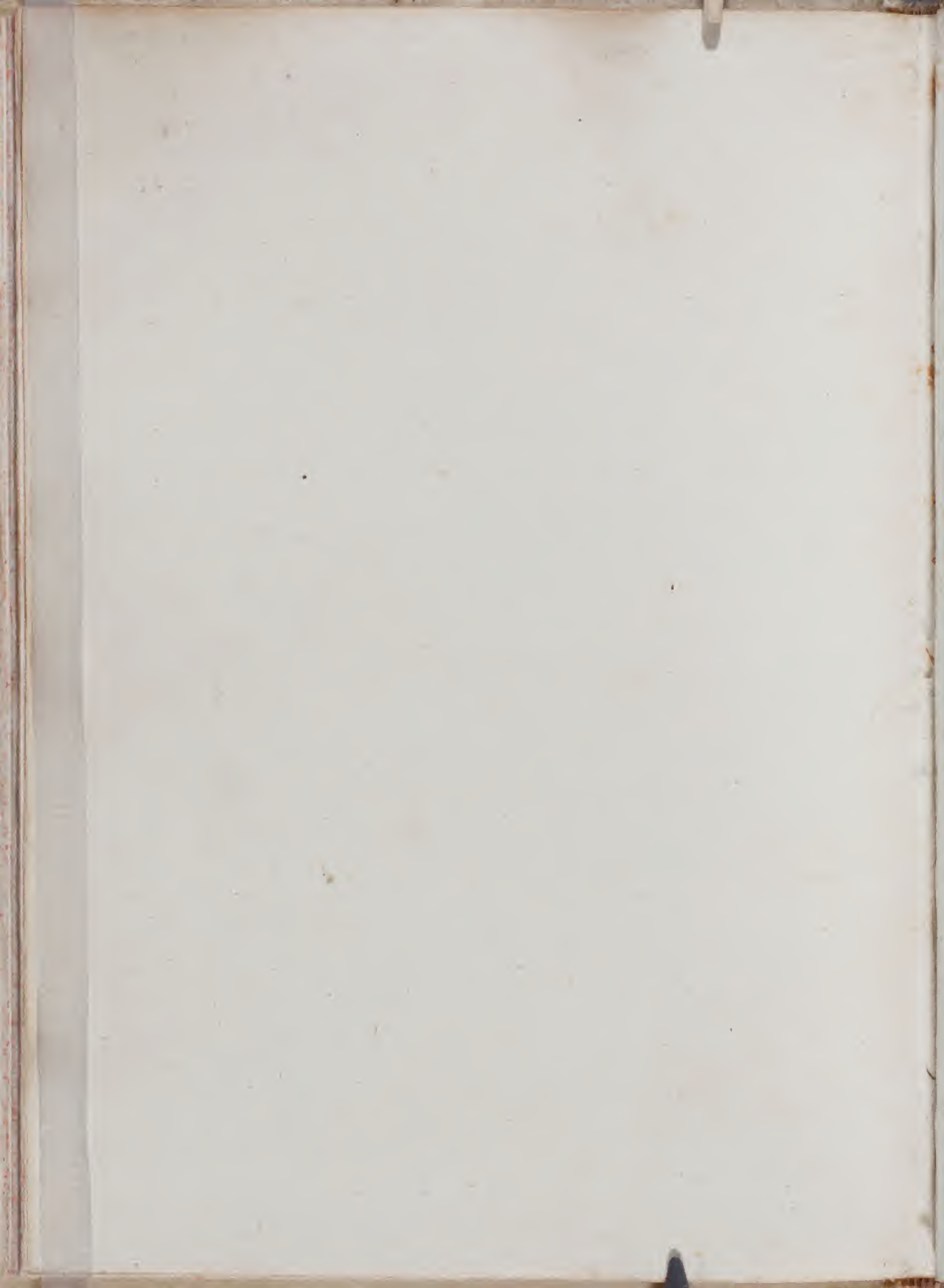

Accession no. 21490

Stephanus, of Athens

Author

On urines. ~~A~~

Olympios of Alexandria.

Critical days c. 1540

Call no.

Manuscript

34

vault

ST
OL
van
C
Ma